

**RAPORT ZA ROK 2014
Z MONITOROWANIA PROBLEMU NARKOTYKÓW
I NARKOMANII NA TERENIE MIASTA PŁOCK**

PŁOCK, 2015

Spis treści

I. WPROWADZENIE.....	4
II. STAN PRAC NAD WDRAŻANIEM MONITORINGU PROBLEMU UZALEŻNIEŃ W PŁOCKU....	5
2.1. ORGANIZACJA MONITORINGU	5
2.2. ZAKRES DOSTĘPNYCH DANYCH I ICH OCENA.....	5
2.3. PLANY BADAWCZE	6
III. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA I TRENDÓW.....	6
3.1. ROZPOWSZECZENIE UŻYWANIA SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH WŚRÓD MŁODZIEŻY SZKOLNEJ.....	6
3.2. PROBLEMOWE UŻYWANIE NARKOTYKÓW	8
3.2.1. CHARAKTERYSTYKA OSÓB ZGŁASZAJĄCYCH SIĘ DO PORADNI PROFILAKTYCZNO – KONSULTACYJNEJ MONAR W PŁOCKU	8
3.2.2. CHARAKTERYSTYKA OSÓB ZGŁASZAJĄCYCH SIĘ DO OŚRODKA PROFILAKTYKI I TERAPII „JEST CZAS” PROWADZONEGO PRZEZ STOWARZYSZENIE POMOCY DZIECIOM I MŁODZIEŻY KAI KAIROS.....	20
3.2.3. PUNKT DORADZTWA RODZINNEGO KAI KAIROS PROWADZONY PRZEZ STOWARZYSZENIE POMOCY DZIECIOM I MŁODZIEŻY KAI KAIROS	24
3.2.4. CHARAKTERYSTYKA OSÓB ZGŁASZAJĄCYCH SIĘ DO PORADNI PROFILAKTYKI I LECZENIA UZALEŻNIEŃ PZOZ SP. Z O. O. W PŁOCKU.....	25
3.2.5. STATYSTYKI OŚRODKA OPIEKUŃCZO – WYCHOWAWCZEGO W PŁOCKU.....	29
3.2.6. CHARAKTERYSTYKA OSÓB ZGŁASZAJĄCYCH SIĘ DO OŚRODKA PROFILAKTYKI I TERAPII „AZYL” ORAZ PUNKTU INFORMACYJNO-KONSULTACYJNEGO AZYL PROWADZONEGO PRZEZ FUNDACJĘ EKONOMII SPOŁECZNEJ „PRZYSTAŃ”	31
3.3. KONSEKWENCJE ZDROWOTNE I SPOŁECZNE	31
3.3.1. STATYSTYKI MIEJSKIEGO OŚRODKA POMOCY SPOŁECZNEJ W PŁOCKU	31
3.3.2. ZATRUCIA NARKOTYKOWE ZAREJESTROWANE PRZEZ WOJEWÓDZKI SZPITAL ZESPOŁONY W PŁOCKU.....	34
3.3.3. INTERWENCJE MEDYCZNE WOJEWÓDZKIEJ STACJI POGOTOWIA RATUNKOWEGO I TRANSPORTU SANITARNEGO W PŁOCKU W ZWIĄZKU Z PODEJRZENIEM UŻYCIA ŚRODKÓW ODURZAJĄCYCH.....	35
3.3.4. ZGŁOSZENIA OSÓB UŻYWAJĄCYCH SUBSTANCJI PSYCHOAKTYWNYCH DO WOJEWÓDZKIEGO SAMODZIELNEGO ZESPOŁU PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ IM. PROF. EUGENIUSZA WILCZKOWSKIEGO W GOSTYNINIE.....	36
IV. OPIS I OCENA POSIADANYCH ZASOBÓW ORAZ PODEJMOWANYCH DZIAŁAŃ.....	40
4.1. OGRANICZENIE POPYTU	40
4.1.1. WSTĘP.....	40
4.1.2. PRZECIWDZIAŁANIE NARKOMANII NA TERENIE MIASTA PŁOCKA.....	45
4.1.2.1. MIEJSKI PROGRAM PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII NA TERENIE MIASTA PŁOCKA NA LATA 2012 – 2014.....	45
4.1.2.2. REALIZACJA KRAJOWEGO PROGRAMU PRZECIWDZIAŁANIA NARKOMANII W 2014 R.	45
4.1.2.3. DZIAŁANIA PROFILAKTYCZNE PODEJMOWANE PRZEZ STRAŻ MIEJSKĄ W PŁOCKU	56
4.1.2.4. DZIAŁANIA PROFILAKTYCZNE PODEJMOWANE PRZEZ KOMENDĘ MIEJSKĄ POLICJI W PŁOCKU.....	57

4.1.2.5. PAŃSTWOWY POWIATOWY INSPEKTOR SANITARNY W PŁOCKU POWIATOWA STACJA SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNA W PŁOCKU	57
4.1.2.6. OŚRODEK OPIEKUŃCZO – WYCHOWAWCZY W PŁOCKU.....	58
4.1.2.7. PŁOCKI OŚRODEK KULTURY I SZTUKI	59
4.1.2.8. STOWARZYSZENIE RODZIN KATOLICKICH DIECEZJI PŁOCKIEJ	59
4.1.2.9. POLSKI KOMITET POMOCY SPOŁECZNEJ ZARZĄD REJONOWY W PŁOCKU.....	60
4.1.2.10. LIGA KOBIEĆ POLSKICH ODDZIAŁ TERENOWY W PŁOCKU.....	60
4.1.2.11. FUNDACJA „FUNDUSZ GRANTOWY DLA PŁOCKA”	60
4.1.2.12. FUNDACJA PORTAL FM – „POMAGAMY DZIECIOM”	60
4.1.2.13. KSIĄŻNICA PŁOCKA	61
4.1.2.14. SPÓŁDZIELCZY DOM KULTURY PŁOCKIEJ SPÓŁDZIELNI MIESZKANIOWEJ LOKATORSKO-WŁASNOŚCIOWEJ.....	61
4.1.3. LECZENIE, REHABILITACJA, POMOC OSOBOM UŻYWAJĄCYM NARKOTYKÓW ORAZ ICH RODZINOM.....	62
4.1.3.1. WOJEWÓDZKI SAMODZIELNY ZESPÓŁ PUBLICZNYCH ZAKŁADÓW OPIEKI ZDROWOTNEJ IM. PROF. EUGENIUSZA WILCZKOWSKIEGO W GOSTYNINIE.....	62
4.1.3.2. PORADNIA PROFILAKTYCZNO – KONSULTACYJNA MONAR	62
4.1.3.3. OŚRODEK PROFILAKTYKI I TERAPII „JEST CZAS” PROWADZONY PRZEZ STOWARZYSZENIE POMOCY DZIECIOM I MŁODZIEŻY KAI KAIROS W PŁOCKU	62
4.1.3.4. POLSKI CZERWONY KRZYŻ ZARZĄD REJONOWY W PŁOCKU.....	63
4.1.3.5. CENTRUM PSYCHOLOGICZNO – PASTORALNE METANOIA W PŁOCKU	63
4.1.3.6. PUNKT DORADZTWA RODZINNEGO KAI KAIROS	64
4.1.3.7. OŚRODEK PROFILAKTYKI I TERAPII „AZYL” PROWADZONY PRZEZ FUNDACJĘ EKONOMII SPOŁECZNEJ „... 64	64
4.1.3.8. „PUNKT INFORMACYJNO-KONSULTACYJNY AZYL” FUNDACJI EKONOMII SPOŁECZNEJ „PRZYSTAŃ”	64
4.1.3.9. INNE INSTYTUCJE.....	65
4.2. OGRANICZANIE PODAŻY	65
4.2.1. KOMENDA MIEJSKA POLICJI W PŁOCKU	65
4.2.2. POWIATOWA STACJA SANITARNO-EPIDEMIOLOGICZNA W PŁOCKU	69
V. MAPA PROBLEMOWA.....	71
VI. WNIOSKI I REKOMENDACJE.....	72
VII. ZAŁĄCZNIK NR 1	74

I. WPROWADZENIE

Miasto Płock położone jest w województwie mazowieckim na Pojezierzu Dobrzyńskim i w Kotlinie Płockiej nad Wisłą (powiat grodzki, siedziba powiatu płockiego). Liczący ok. 1000 lat Płock, malowniczo położony na Wiślanej Skarpie wznoszącej się 47 m n.p.m., zaliczany jest do najpiękniejszych miast w Polsce. Geograficznie usytuowany jest na Nizinie Mazowiecko - Podlaskiej w odległości około 120 km od Warszawy. Powierzchnia miasta wynosi 88,06 km². Na terenie Płocka występuje 21 osiedli mieszkaniowych i dwa okręgi przemysłowe.

Informacje społeczno – demograficzne

Według danych GUS z 31 grudnia 2014 r. miasto liczyło 122 224 mieszkańców. Największą populację Płock odnotował w 1998 roku – wg danych GUS 131 011 mieszkańców. Natomiast po 1998 roku obserwuje się spadek liczby ludności Płocka.

Tabela 1. Dane demograficzne – liczba ludności Płocka w latach 1998 – 2014.

Rok	Liczba ludności Płocka
1998	131 011
1999	128 654
2000	128 580
2001	128 359
2002	128 208
2003	128 145
2004	127 841
2005	127 461
2006	127 224
2007	126 968
2008	126 807
2009	126 542
2010	126 061
2011	124 553
2012	124 048
2013	123 265
2014	122 224

Źródło: Wikipedia encyklopedia.

Zgodnie z danymi Głównego Urzędu Statystycznego opublikowanymi na stronie internetowej Miasta Płock w dziale „Statystyka miejska” stan ludności według miejsca zamieszkania wynosił w Płocku na koniec 2014 roku 122 224 osób. Płock zajmował zatem wśród 65 miast na prawach powiatów 29. miejsce w kraju - za Elblągiem, a przed Opolem. Zgodnie z klasyfikacją GUS Płock należy do grupy miast dużych.

(http://www.plock.eu/pl/statystyka_miejska_rozwoj.html)

II. STAN PRAC NAD WDRAŻANIEM MONITORINGU PROBLEMU UZALEŻNIEŃ W PŁOCKU

2.1. Organizacja monitoringu

Monitorowanie problemu narkotyków i narkomanii na poziomie lokalnym pozwala zebrać dane do sporządzenia gminnego raportu o stanie zjawiska. Monitoring realizowany jest w Płocku od wielu lat, co pozwala na obserwację zachodzących zmian i uchwycenie nowych trendów na scenie narkotykowej jak np. ponowne pojawienie się nowych substancji psychoaktywnych (dopalaczy).

Dane niezbędne do przeprowadzenia analiz zostały zebrane przez Urząd Miasta. W oparciu o dotychczasowe doświadczenia i wypracowane metody gromadzenia danych, pisemnie zwrócono się do poszczególnych instytucji z prośbą o udostępnienie informacji. W celu zwiększenia możliwości porównywania danych, dane za rok 2014 były zbierane zgodnie ze wskaźnikami monitorowanymi w latach ubiegłych.

W raporcie wykorzystano przede wszystkim źródła pierwotne. Informacji o rozmiarach narkomanii, rozumianej jako uzależnienie bądź używanie narkotyków w sposób rodzący poważne problemy, dostarczają zwłaszcza dane statystyczne instytucji reagujących na problem narkotyków.

2.2. Zakres dostępnych danych i ich ocena

Dane ilościowe ze statystyk instytucji uzyskano z następujących źródeł:

- Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku,
- Poradnia Profilaktyczno – Konsultacyjna MONAR w Płocku,
- Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” prowadzony przez Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS w Płocku,
- Punkt Doradztwa Rodzinnego KAI KAIROS, prowadzony przez Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS,
- Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Azyl” prowadzony przez Fundację Ekonomii Społecznej „Przystań”,
- Punkt Informacyjno – Konsultacyjny „Azyl” prowadzony przez Fundację Ekonomii Społecznej „Przystań”,
- Ośrodek Opiekuńczo – Wychowawczy w Płocku,
- Poradnia Profilaktyki i Leczenia Uzależnień PZOZ sp. z o.o. w Płocku,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Płocku,
- Komenda Miejska Policji w Płocku,
- Polski Czerwony Krzyż Zarząd Rejonowy w Płocku – Punkt Konsultacyjny,
- Centrum Psychologiczno – Pastoralne METANOIA w Płocku,
- Punkt Konsultacyjny w Miejskim Centrum Rozwiązywania Problemów Społecznych prowadzony przez Wydział Zdrowia i Spraw Społecznych Urzędu Miasta Płocka,
- Straż Miejska w Płocku,
- Wojewódzki Szpital Zespolony w Płocku,
- Wojewódzki Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Prof. Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie,
- inne źródła danych – Informacja z realizacji Miejskiego Programu Przeciwdziałania Narkomanii na terenie miasta Płocka na lata 2012-2014 w roku 2014.

Do porównań i analiz wykorzystano także dostępne dane statystyczne ogólnopolskie np.

z realizacji Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii.

2.3. Plany badawcze

Informacje i analizy zaprezentowane w raporcie pozwalają na wytyczenie mapy problemów, która może stanowić punkt wyjścia do planowania i wdrażania niezbędnych działań zaradczych.

III. CHARAKTERYSTYKA ZJAWISKA I TRENDÓW

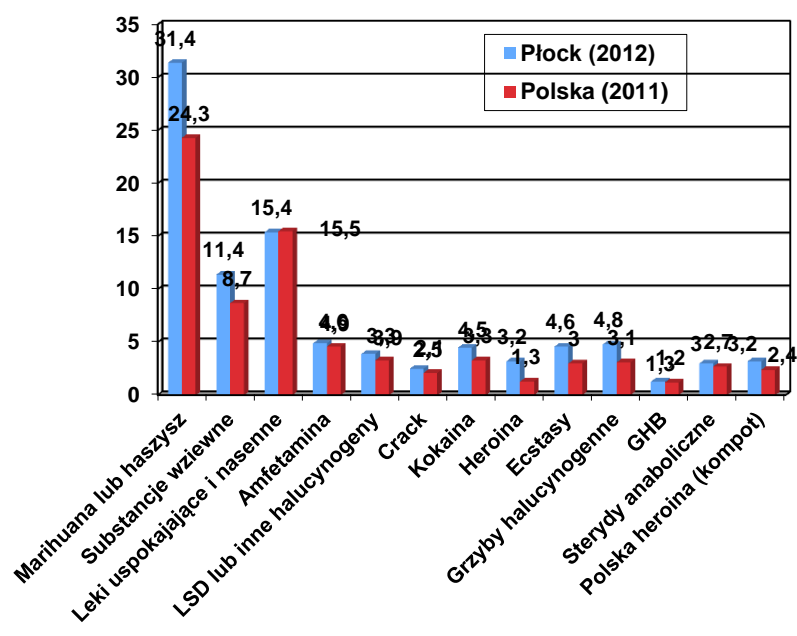
3.1. Rozpowszechnienie używania substancji psychoaktywnych wśród młodzieży szkolnej

W 2012 r. na terenie miasta Płocka zrealizowane zostały audytoryjne badania ankietowe na próbie reprezentatywnej uczniów klas trzecich szkół gimnazjalnych (wiek: 15-16 lat) oraz klas drugich szkół ponadgimnazjalnych (wiek: 17-18 lat) w ramach międzynarodowego projektu: „European School Survey Project on Alcohol and Drugs” (ESPAD). Badanie miało na celu pomiar rozpowszechnienia używania przez młodzież substancji psychoaktywnych, a także ocenę czynników wpływających na to zjawisko. W badaniu wzięło udział 909 uczniów trzecich klas gimnazjów oraz 979 uczniów drugich klas szkół ponadgimnazjalnych. Wśród gimnazjalistów 52,5% stanowiły dziewczęta, a 47,5% - chłopcy. W grupie uczniów szkół ponadgimnazjalnych było 44,4% chłopców oraz 55,6% dziewcząt.

Wyniki badania wskazały, że napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży. Chociaż raz w ciągu całego swojego życia alkohol piło 87,0% uczniów III klas gimnazjum i 95,8% uczniów starszych. Najbardziej popularnym napojem alkoholowym jest piwo. Dla porównania - palenie tytoniu jest mniej rozpowszechnione. Chociaż raz w życiu tytoni paliło 59,0% 15-16-latków i 76,1% 17-18-latków.

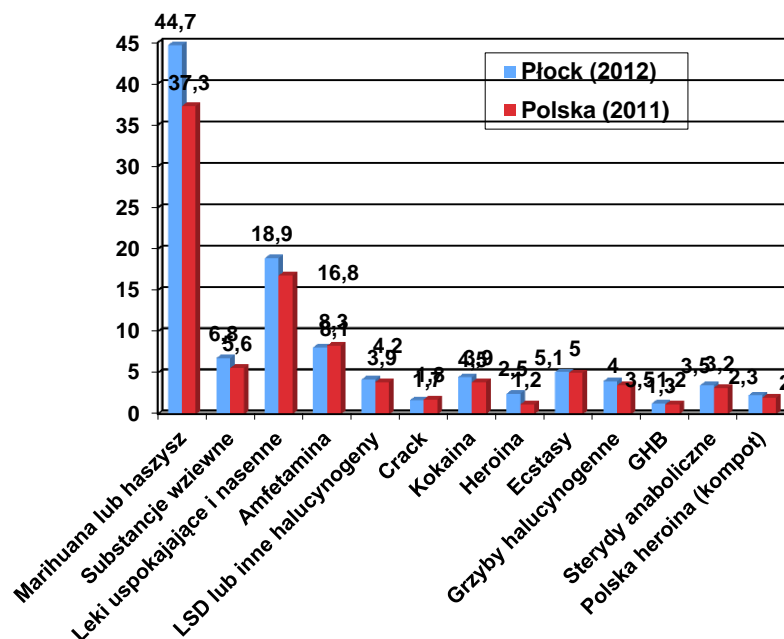
W przypadku używania substancji nielegalnych, wskaźniki rozpowszechnienia są zdecydowanie niższe, ponieważ większość młodzieży nigdy nie sięgnęła po tego typu środki.

Wykres 3.1.1. Używanie substancji psychoaktywnych kiedykolwiek w życiu przez uczniów III klas gimnazjum (wyniki badania ESPAD).

Źródło: Sierosławski, J., Jabłońska, M. (2012) Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań ankietowych zrealizowanych w Płocku w 2012 r. Europejski Program Badań Ankietowych w Szkołach ESPAD, Instytut Psychiatrii i Neurologii.

Wykres 3.1.2. Używanie substancji psychoaktywnych kiedykolwiek w życiu przez uczniów II klas szkół ponadgimnazjalnych (wyniki badania ESPAD).

Źródło: Sierosławski, J., Jabłońska, M. (2012) Używanie alkoholu i narkotyków przez młodzież szkolną. Raport z badań ankietowych zrealizowanych w Płocku w 2012 r. Europejski Program Badań Ankietowych w Szkołach ESPAD, Instytut Psychiatrii i Neurologii.

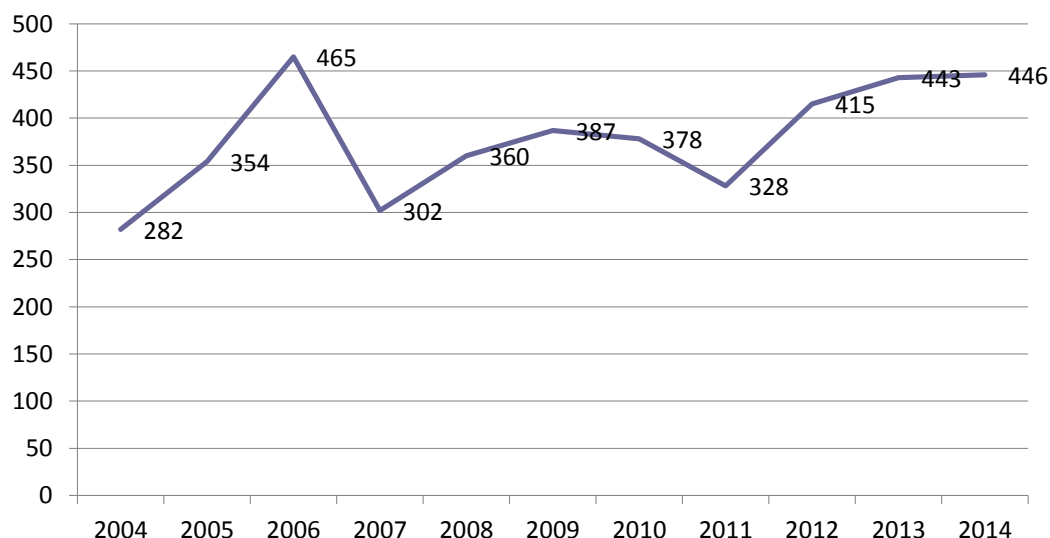
Wśród badanych, którzy mają za sobą doświadczenia z narkotykami, dominowało eksperymentowanie z marihuaną lub haszyszem. Kiedykolwiek w życiu używało tych substancji 31,4% młodszych uczniów i 44,7% starszych. Drugim najczęściej używanym narkotykiem były wśród młodszych uczniów substancje wziewne (11,4%), a w przypadku młodzieży starszej – była to amfetamina (8,1%). Zwraca uwagę udział deklaracji dotyczących używania kiedykolwiek w życiu leków uspokajających i nasennych bez przepisu lekarza (15,4% uczniów młodszych oraz 18,9% uczniów starszych). W przypadku leków mamy sytuację z raportowaniem przez młodzież nie tylko substancji, które mogą służyć do odurzania się jak np. relanium, ale również ziołowych preparatów uspokajających jak Calm czy Persen.

3.2. Problemowe używanie narkotyków

3.2.1. Charakterystyka osób zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w Płocku

Liczba osób zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej MONAR z powodu problemu narkotykowego i alkoholowego rosła w latach 2004-2006 (wówczas był to Punkt Konsultacyjny) osiągając w roku 2006 wartość 465. W roku 2007 odnotowano spadek liczby osób korzystających z pomocy w Punkcie (o 163 osoby). Z kolei od roku 2007 ponownie liczba osób zgłaszających się do Punktu stopniowo wzrastała i wyniosła 387 osób w roku 2009. W 2010 roku odnotowano nieznaczny spadek liczby osób korzystających z pomocy tej placówki (378 osób). Dalszy spadek odnotowano w roku 2011, w którym łącznie zgłosiło się 328 osób. Rok 2012 przyniósł wzrost liczby osób korzystających z pomocy Punktu. W tym roku zgłosiło się łącznie 415 osób, jednakże wzrost ten należy także interpretować w kontekście nowych inicjatyw Punktu tj. dyżurów pełnionych w Zakładzie Karnym w Płocku oraz dodatkowo na oddziale detoksykacyjnym w szpitalu w Gostyninie- Zalesiu. Dalszy wzrost odnotowuje się w roku 2013, w którym do Poradni ¹ zgłosiły się 443 osoby. W 2014 roku nastąpił lekki wzrost liczby osób zgłaszających się do Poradni 446 osób.

Wykres 3.2.1.1. Liczba osób z problemem narkotykowym i alkoholowym zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej MONAR w latach 2004-2014.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Do Poradni w 2014 roku zgłosiły się 216 osób uzależnionych od narkotyków oraz alkoholu, co oznacza podobną liczbę do roku 2013.

¹ Do roku 2012 działał Punkt Konsultacyjny MONAR. Od roku 2013 dane dotyczą Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej MONAR w Płocku.

Tabela 3.2.1.1. Liczba osób z problemem narkotykowym i alkoholowym zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2004-2014 według rozpoznania.

	2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba osób uzależnionych od alkoholu i narkotyków	83	81	118	80	156	182	137	142	211 ¹	215	216
Liczba osób eksperymentujących z substancjami psychoaktywnymi (alkohol i narkotyki)	20	98	86	57	55	65	84	75	80	80	80
Liczba osób współuzależnionych i członkowie rodzin osób zagrożonych narkomanią i problemem alkoholowym	179	175	261	165	149	140	157	111	124	148 ²	150 ³
Razem	282	354	465	302	360	387	378	328	415	443	446

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

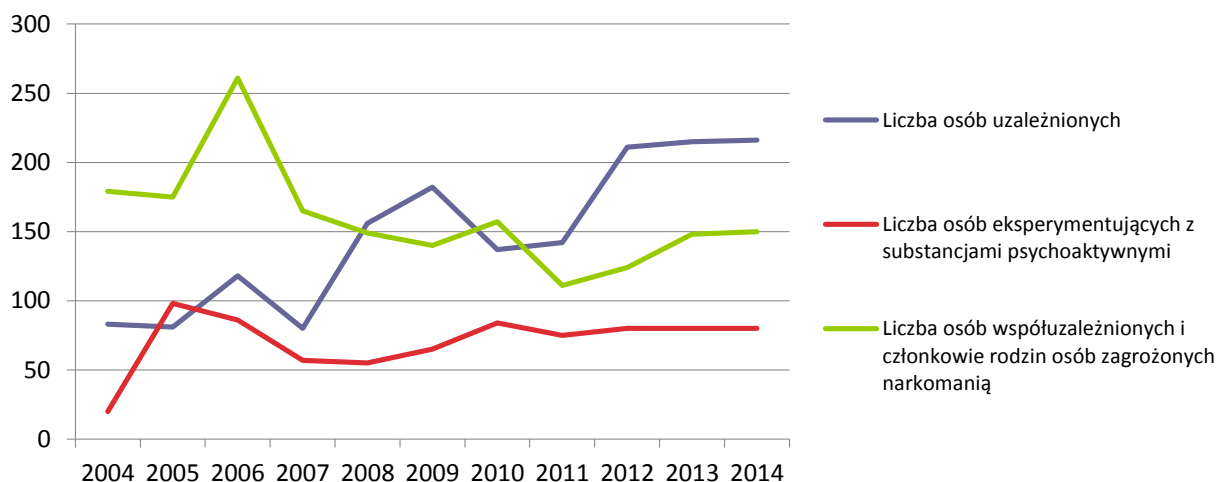
¹ wzrost od 2012 r. wynikał m.in. z faktu podjęcia dyżurów w Zakładzie Karnym w Płocku oraz dodatkowo na oddziale detoksykacyjnym w szpitalu w Gostyninie- Zalesiu.

² w 2013 r. przeprowadzenie spotkań psychoedukacyjnych ze 120 członkami rodzin osób zagrożonych narkomanią oraz terapii indywidualnej dla 28 osób współuzależnionych.

³ W 2014 r. przeprowadzenie spotkań psychoedukacyjnych z 125 członkami rodzin osób zagrożonych narkomanią oraz terapii indywidualnej dla 25 osób współuzależnionych.

Trend dotyczący zgłoszeń osób do Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej (wcześniej Punktu Konsultacyjnego) został zaprezentowany na poniższym wykresie. Zwraca uwagę zbliżona liczba osób współuzależnionych oraz członków rodzin osób zagrożonych narkomanią, które korzystają z pomocy Punktu w latach 2007-2010, po czym w roku 2011 odnotowuje się lekki spadek (111 osób). W latach 2012-2013 trend uległ odwróceniu i odnotowuje się wzrost liczby osób współuzależnionych korzystających z oferty Punktu/Poradni. W latach 2007 -2009 wzrastała dynamicznie liczba osób uzależnionych zgłaszających się do placówki, jednakże dane z 2010 wskazują na spadek liczby tych zgłoszeń w porównaniu do roku 2009 i 2008 (137 w 2010 roku, przy 182 w roku 2009 i 156 w 2008 roku). W roku 2011 tendencja spadkowa nie była kontynuowana. Z kolei wzrost w roku 2012 związany był, jak wspomniano powyżej, także z nowymi aktywnościami Punktu. W 2013 r. odnotowano jednak nadal nieznaczny wzrost liczby osób uzależnionych zgłaszających się do Poradni, co na przestrzeni lat 2007 – 2013 wskazuje ogólnie na tendencję wzrostową. W latach 2007 - 2010 systematycznie wzrastała liczba osób eksperymentujących rejestrowanych w statystykach placówki (od 57 w 2007 roku do 84 w roku 2010). Warto zauważyć, że liczba osób eksperymentujących odnotowana w roku 2010 (84 osoby) zbliżyła się do wartości z roku 2006 (86 osób). Statystyki z roku 2011 wskazują jednak na zahamowanie trendu wzrostowego (75 osób). Nie odnotowuje się jednak dalszej tendencji spadkowej, ponieważ w roku 2012 zarejestrowano o 5 osób więcej niż w roku 2011. Ta sama liczba osób eksperymentujących z substancjami psychoaktywnymi zgłosiła się w latach 2012 – 2014 r. Jednocześnie ogólny trend w latach 2007-2013 wykazuje nieznaczną tendencję wzrostową. W 2014 roku liczba osób korzystających z Poradni (446) była podobna do liczby osób w 2013 (443).

Wykres 3.2.1.2. Liczba osób zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2004-2014 według rozpoznania.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

W 2014 roku odnotowano spadek liczby mężczyzn. Warto zwrócić uwagę na wzrastającą liczbę osób w najmłodszej kohorcie wiekowej corocznie zgłaszających się do Punktu/Poradni. W latach 2009 - 2013 większość osób uzależnionych zgłaszających się do Poradni (wcześniej Punktu Konsultacyjnego) stanowili mężczyźni. Liczba uzależnionych kobiet nie uległa większym zmianom na przestrzeni lat 2009 – 2010. Od 2012 odnotowujemy wzrost liczby kobiet, których liczba w 2014 roku była największa od 2009. Zwraca uwagę spadek w 2010 roku liczby mężczyzn powyżej 30 rż., który jest kontynuowany w roku 2011 (patrz tabela 3.2.1.2). Wzrost w 2009 roku mógł być związany z podjęciem współpracy z Miejskim Ośrodkiem Pomocy Społecznej i częstszymi zgłoszeniami osób z problemem uzależnienia od alkoholu. Odnotować jednak można wzrost mężczyzn z tej kohorty wiekowej zgłaszających się do Poradni w 2012 r. Ich liczba nie osiągnęła jednak poziomu z roku 2009.

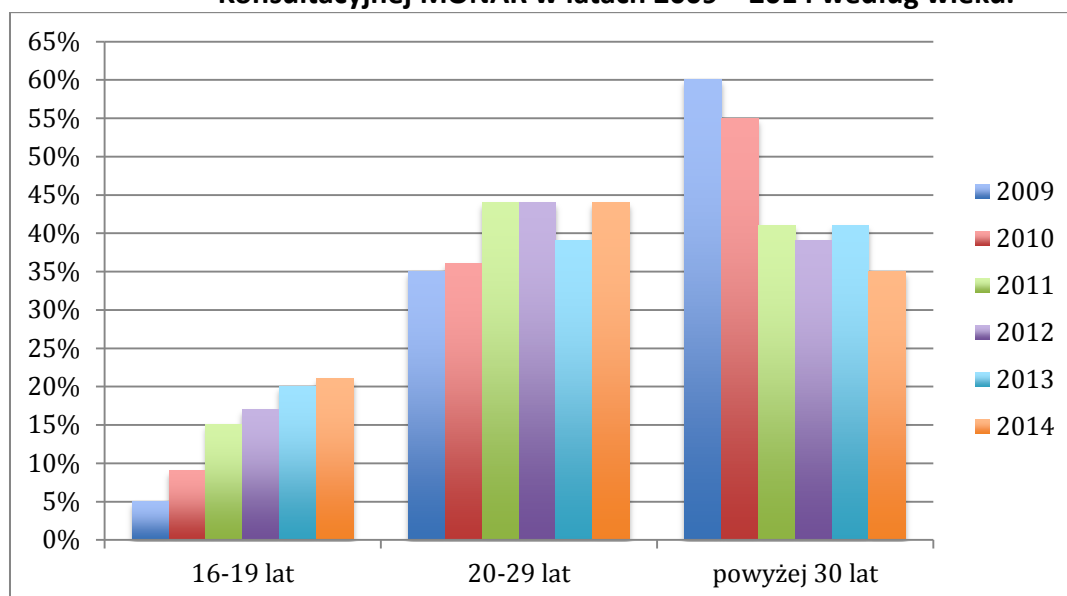
Tabela 3.2.1.2. Liczba uzależnionych kobiet i mężczyzn zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2009 – 2014 według wieku oraz liczba łączna.

	Liczba					
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Kobiety						
16-19 lat	1	2	4	8	10	12
20-29 lat	7	8	12	20	20	25
Powyżej 30 lat	12	12	11	18	21	20
Razem kobiet	20	22	27	46	51	57
Mężczyźni						
16-19 lat	8	8	11	18	23	29
20-29 lat	61	63	64	88	86	79
Powyżej 30 lat	93	44	40	59	55	51
Razem mężczyzn	162	115	115	165	164	159
Razem wszystkich	182	137	142	211	215	216

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

W 2014 roku wzrosła liczba uzależnionych kobiet, które zgłaszały się do Poradni w wieku 16-19 lat (21%) oraz spadek liczby kobiet w wieku 20-29 lat (44%). Kobiety w wieku 20-29 lat stanowiły blisko połowę wszystkich kobiet, które zgłosiły się do Poradni w 2014. W latach 2009 – 2010 ponad połowa uzależnionych kobiet była w wieku powyżej 30 rż. (60% w 2009 roku i 55% w 2010). W roku 2011 odnotowano zbliżony udział kobiet w wieku powyżej 30 lat i 20-29 lat (odpowiednio 41% i 44%). Najmniej liczną grupę stanowiły w tych latach kobiety w wieku 16-19 lat (5% w 2009 roku, 9% w roku 2010 i 15% w 2011 roku). W 2011 roku można zauważyć dalszy spadek odsetka kobiet powyżej 30 rż. (o 19 punktów procentowych w stosunku do roku 2009) i jednoczesny wzrost odsetka kobiet w wieku 16-19 lat (wzrost o 10 punktów procentowych w stosunku do roku 2009) oraz w wieku 20-29 lat (wzrost o 9 punktów procentowych w porównaniu z rokiem 2009). W roku 2012 odnotowany został dalszy nieznaczny spadek odsetka kobiet w wieku powyżej 30 rż. oraz nieznaczny wzrost w kohorcie wiekowej 16-19 lat. Udział kobiet w wieku 20-29 lat pozostał równy w latach 2011-2012 (44%). W roku 2013 ustabilizował się odsetek kobiet powyżej 30 rż., a spadł nieznacznie udział kobiet w wieku 20-29 lat. Nadal obserwuje się wzrostową tendencję w przypadku zgłoszeń kobiet najmłodszych tj. w wieku 16-19 lat.

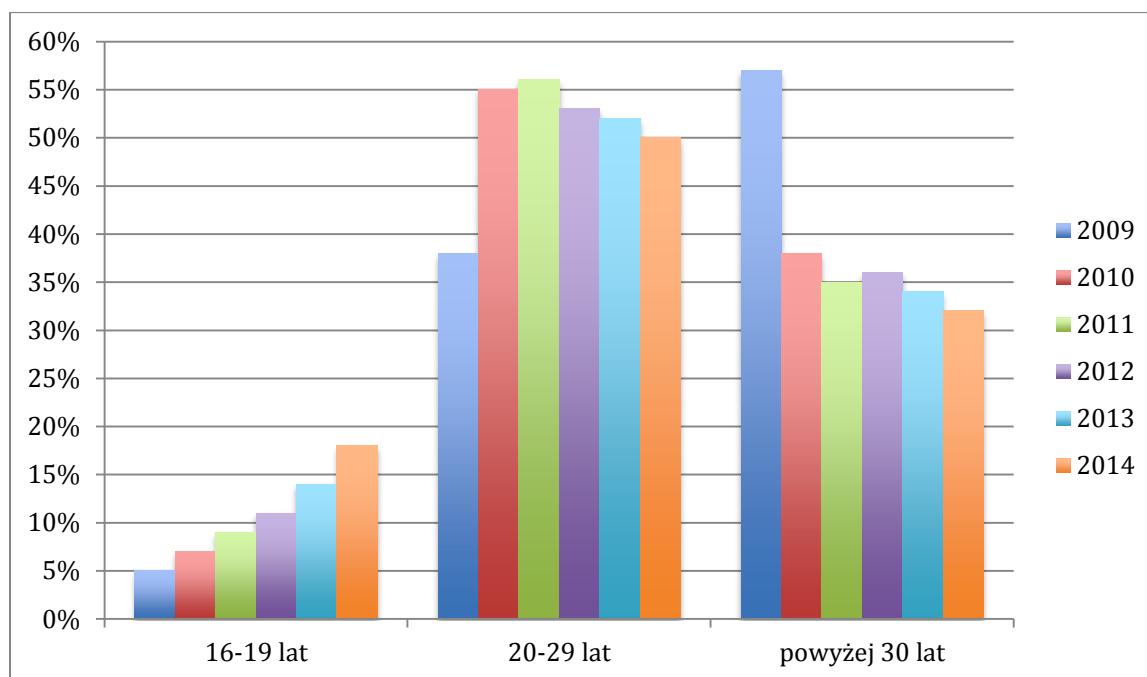
Wykres 3.2.1.3. Odsetek uzależnionych kobiet zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2009 – 2014 według wieku.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

W 2014 roku połowę mężczyzn, którzy zgłosili się do poradni stanowiły osoby w wieku 20-29 lat. Jednakże odsetek zgłoszeń w tej grupie wiekowej jak i w następnej (powyżej 30 lat) uległ zmniejszeniu. Co piąty mężczyzna był w wieku 16-19 lat. Odsetek osób w tym wieku corocznie zwiększała się od 2009 roku. Wśród uzależnionych mężczyzn w 2009 roku większość stanowiły osoby w wieku powyżej 30 lat (57%), następnie w przedziale wiekowym 20-29 lat (38%), a najmniej mężczyźni w wieku 16-19 lat (5%). Natomiast w roku 2010 większość stanowili mężczyźni w wieku 20-29 lat (55%), następnie - powyżej 30 lat (38%) i w wieku 16-19 lat (7%). Struktura wieku z 2010 roku jest zbliżona do tej odnotowanej w roku 2011 (56% mężczyzn w wieku 20-29 lat, 35% powyżej 30 rż., 9% w wieku 16-19 lat). W roku 2012 obserwujemy nieznaczny spadek odsetka mężczyzn w wieku 20-29 lat i jednocześnie niewielki wzrost w kohorcie wiekowej 16-19 lat. Udział mężczyzn powyżej 30 rż. pozostaje zbliżony do 2010 r. Podobny do 2012 r. rozkład odsetków zauważyć można w roku 2013 (zbliżony do roku 2012 poziom odsetka mężczyzn powyżej 30 rż. i w wieku 20-29 lat oraz dalszy wzrost w kohorcie wiekowej 16-19 lat).

Wykres 3.2.1.4. Odsetek uzależnionych mężczyzn zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2009 – 2014 według wieku.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Widoczny jest systematyczny wzrost młodszych osób trafiających do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR (wcześniej Punktu Konsultacyjnego) (zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn) tj. w wieku 16-19 lat.

W 2014 roku 68% osób uzależnionych zgłosiło się do Punktu z powodu problemu z używaniem alkoholu. W następnej kolejności osoby ujawniały problemy związane z przetworami konopi (23%). Kolejność pozostałych substancji była w 2014 r. następująca: wiele różnych substancji (22%), amfetamina (12%) oraz heroina „brown sugar” (7%). Żaden z pacjentów nie zgłosił w 2010 i 2011 roku z powodu używania heroiny w iniekcjach jako podstawowego narkotyku, co występowało w latach poprzednich. Dane z 2013 i 2014 pokazują na ponowne pojawienie się takich osób. Zwraca uwagę, że udział poszczególnych substancji psychoaktywnych jako najbardziej problemowych pozostaje bardzo zbliżony w do lat poprzednich.

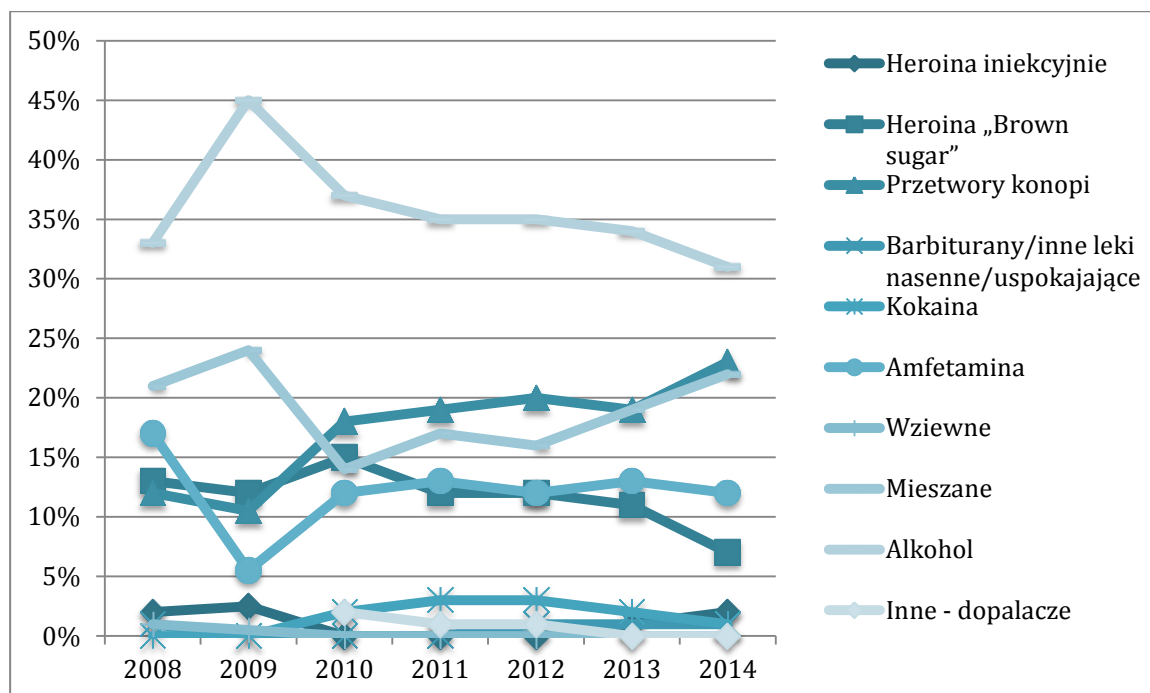
Tabela 3.2.1.3. Liczba i odsetek osób /nie wizyt/ uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2008-2014 według rodzaju substancji.

Rodzaj substancji	Liczba i odsetek osób						
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Heroina iniekcyjnie	3 (2%)	4 (2,5%)	-	-	-	2 (1%)	4 (2%)
Heroina „Brown sugar”	19 (13%)	22 (12%)	20 (15%)	17 (12%)	26 (12%)	23 (11%)	16 (7%)
Przetwory konopi	18 (12%)	19 (10,5%)	24 (18%)	27 (19%)	42 (20%)	41 (19%)	49 (23%)
Barbiturany/inne leki nasenne/uspokajające	2 (1%)	-	-	-	3 (1%)	2 (1%)	2 (1%)
Kokaina	-	-	3 (2%)	4 (3%)	7 (3%)	5 (2%)	3 (1%)
Amfetamina	27 (17%)	10 (5,5%)	17 (12%)	18 (13%)	26 (12%)	28 (13%)	26 (12%)
Wziewne	2 (1%)	1 (0,5%)	-	-	-	-	-
Mieszane	33 (21%)	44 (24%)	19 (14%)	24 (17%)	31 (16%)	41 (19%)	48 (22%)
Alkohol	52 (33%)	82 (45%)	51 (37%)	50 (35%)	73 (35%)	73 (34%)	68 (31%)
Inne – „dopalacze”	bd.	bd.	3 (2%)	2 (1%)	3 (1%)	-	-
Razem	156 (100%)	182 (100%)	137 (100%)	142 (100%)	211 (100%)	215 (100%)	216 (100%)

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Analizując na przestrzeni lat 2008-2014 trend dotyczący zgłoszeń substancji najbardziej problemowej, najczęściej konsumowaną substancją jest alkohol (patrz wykres 3.2.1.5.). Odsetek osób zgłaszających problem z alkoholem wzrósł na przestrzeni lat 2008 i 2009, po czym zmniejsza się od 2009 roku. Spadek w roku 2010 odnotowano także w przypadku używania wielu różnych substancji psychoaktywnych, jednakże w tym przypadku dane z lat 2011 – 2013 wskazują na nieznaczną tendencję wzrostową. Od 2010 do 2013 rejestruje się odsetek osób ujawniających problemy związane z używaniem przetworów konopi na poziomie 18%-20%. Rok 2014 to wzrost odsetka użytkowników konopi (23%). Problemy związane z używaniem amfetaminy pozostają od 5 lat na stabilnym poziomie. Rok 2014 to spadek używania heroiny.

Wykres 3.2.1.5. Odsetki osób /nie wizyt/ uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2008-2014 według rodzaju substancji.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Wśród uzależnionych kobiet zgłaszających się do Poradni w 2014 roku najwięcej przypadków dotyczyło problemów związanych z używaniem alkoholu (30,5%) spadek w porównaniu do 2013 r. Następnie zgłaszano problemy z używaniem wielu różnych substancji (26% podobnie jak w 2013) oraz przetworów konopi (14% tj. podobnie jak w roku ubiegłym). Udział używania amfetaminy wyniósł 12%, a heroiny „brown sugar” - 7%.

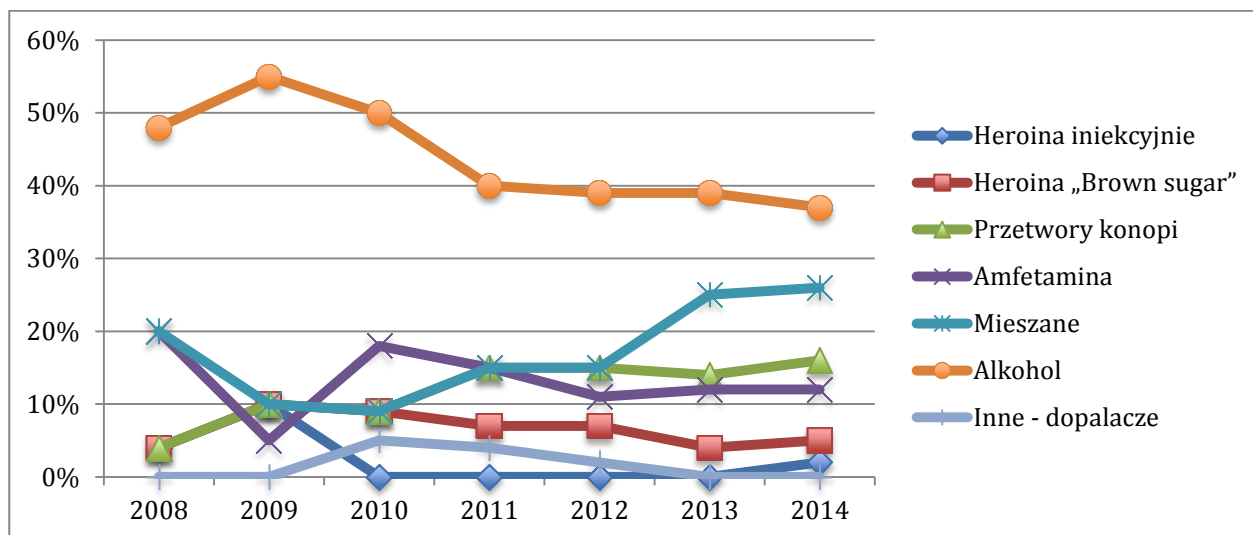
Wśród uzależnionych mężczyzn w 2014 roku u około jednej trzeciej dominowało używanie alkoholu (30%, tj. mniej niż w roku 2013), a w następnej kolejności zgłaszali oni konsumpcję przetworów konopi (25%), wielu różnych substancji (21%) oraz amfetaminy (12%) heroiny /heroiny „brown sugar” (10%). Zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn problemy z używaniem „dopalaczy” zgłosiły pojedyncze osoby, przy czym w samym 2014 r. nie odnotowano takich przypadków w przekazanych statystykach.

Tabela 3.2.1.4. Liczba i odsetek osób /nie wizyt/ uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2008-2013 według rodzaju substancji oraz płci. Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

	Kobiety							Mężczyźni						
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Heroina iniekcyjnie	1 (4%)	2 (10%)	-	-	-	-	1 (2%)	2 (1,5%)	2 (1%)	-	-	-	2 (1%)	3 (2%)
Heroina „Brown sugar”		2 (10%)	2 (9%)	2 (7%)	3 (7%)	2 (4%)	3 (5%)	18 (14%)	20 (12%)	18 (15%)	15 (13%)	23 (14%)	21 (13%)	13 (8%)
Przetwory konopi	1 (4%)	2 (10%)	2 (9%)	4 (15%)	7 (15%)	7 (14%)	9 (16%)	17 (13%)	17 (10,5%)	22 (19%)	23 (20%)	35 (21%)	34 (21%)	40 (25%)
Barbiturany/inne leki nasenne/uspokajające	-	-	-	-	3 (7%)	2 (4%)	1 (2%)	2 (1,5%)	-	-	-	-	-	1 (1%)
Kokaina	-	-	-	1 (4%)	2 (4%)	1 (2%)	-	-	-	3 (3%)	3 (3%)	5 (3%)	4 (2%)	3 (2%)
Amfetamina	5 (20%)	1 (5%)	4 (18%)	4 (15%)	5 (11%)	6 (12%)	7 (12%)	22 (17%)	9 (5,5%)	13 (11%)	14 (12%)	21 (13%)	22 (13%)	19 (12%)
LSD	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Ekstazy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Grzyby halucynogenne	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Wziewne	-	-	-	-	-	-	-	2 (1,5%)	1 (1%)	-	-	-	-	-
Mieszane	5 (20%)	2 (10%)	2 (9%)	4 (15%)	7 (15%)	13 (25%)	15 (26%)	28 (21%)	42 (26%)	17 (15%)	20 (17%)	24 (15%)	28 (17%)	33 (21%)
Alkohol	12 (48%)	11 (55%)	11 (50%)	11 (40%)	18 (39%)	20 (39%)	21 (37%)	40 (30,5%)	71 (44%)	40 (35%)	39 (34%)	55 (33%)	53 (33%)	47 (30%)
Inne „dopalacze”	bd.	bd.	1 (5%)	1 (4%)	1 (2%)	-	-	bd.	bd.	2 (2%)	1 (1%)	2 (1%)	-	-
Razem	25 (100%)	20 (100%)	22 (100%)	27 (100%)	46 (100%)	51 (100%)	57 (100%)	131 (100%)	162 (100%)	115 (100%)	115 (100%)	165 (100%)	164 (100%)	159 (100%)

Analizując trend zgłoszeń uzależnionych kobiet w latach 2009-2014, odnotować można tendencję spadkową dotyczącą odsetka kobiet używających alkoholu. W przypadku pozostałych substancji może powiedzieć o stabilizacji lub bardzo niewielkim wzroście.

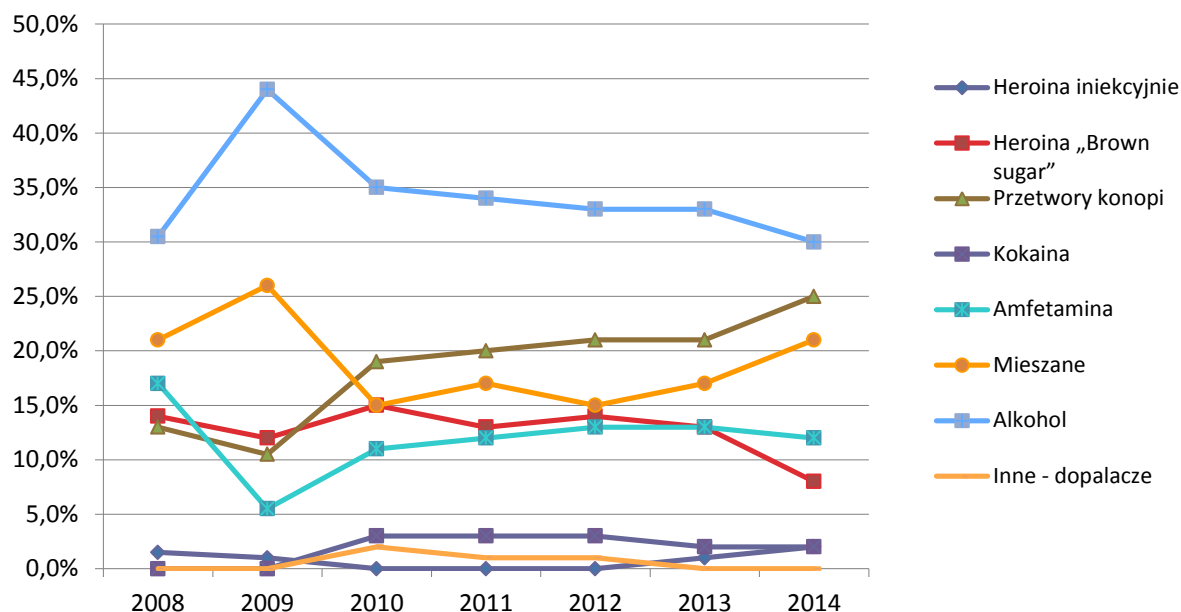
Wykres 3.2.1.6. Odsetek kobiet uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2008-2014 według rodzaju substancji.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Wśród mężczyzn trend zgłoszeń w latach 2008-2009 wskazał na wzrost udziału używania alkoholu, po czym odsetek ten systematycznie spada. Od 2009 utrzymuje się trend wzrostowy używania przetworów konopi od 2012 zażywania różnych substancji i mieszania ich ze sobą.

Wykres 3.2.1.7. Odsetek mężczyzn uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR w latach 2008-2014 według rodzaju substancji.

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

Powyższa analiza wskazuje na następujące tendencje wśród osób uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno – Konsultacyjnej MONAR:

- od 2011 obserwujemy wzrost liczby osób przyjętych do placówki
- w latach 2009 - 2014 większość osób uzależnionych zgłaszających się do placówki stanowili mężczyźni,
- nowym zjawiskiem jest używanie „dopalaczy” wśród zgłaszających się do Poradni, które nie są narkotykiem podstawowym, jednakże ich używanie zgłaszane jest przez większość przyjmowanych do poradni osób.
- od 5 lat około jedna trzecia mężczyzn korzysta z pomocy Poradni z powodu uzależnienia od alkoholu,
- w przypadku mężczyzn dane z roku 2014 potwierdzają stabilizację wskaźników używania substancji psychoaktywnych w porównaniu do roku 2013,
- wśród kobiet w 2014 r. zmniejszył się wskaźnik używania alkoholu, natomiast odnotowano wzrost odsetka dotyczącego używania wielu różnych substancji oraz przetworów konopi i amfetaminy,
- ogólnie najczęściej konsumowaną przez osoby uzależnione substancją jest alkohol,
- w przypadku używania wielu różnych substancji psychoaktywnych dane z lat 2011 – 2014 wskazują na tendencję wzrostową,
- od 5 lat rejestruje się wzrost odsetek osób ujawniających problemy związane z używaniem przetworów konopi,
- problemy związane z używaniem amfetaminy pozostają od 4 lat na stabilnym poziomie,
- widoczny jest systematyczny wzrost młodszych osób trafiających do placówki (zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn) tj. w wieku 16-19 lat,
- w latach 2012-2014 odnotowuje się wzrost liczby osób współuzależnionych korzystających z oferty placówki,

Punkt Konsultacyjny przeprowadził w latach 2009-2012 zbliżoną liczbę interwencji kryzysowych w sytuacjach związanych z narkotykami. Nieco mniej interwencji odnotowano w 2013 r. (34). Na podobnym poziomie kształtuje się liczba osób skierowanych do oddziałów detoksykacyjnych lub ośrodków rehabilitacyjnych w latach 2009-2011, przy czym więcej skierowań odnotowano w roku 2012 (ale to również może wynikać z nowych działań Punktu). W 2013 r. spadła nieco wartość tego wskaźnika w porównaniu do roku 2012. W 2010 roku zmniejszyła się łączna liczba udzielonych porad specjalistycznych. Ta tendencja spadkowa utrzymała się w roku 2011, po czym w roku 2012 udzielono ich ponownie więcej. Dane z 2013 r. wskazują na nieznaczny spadek liczby porad. Nadal największy udział w poradach specjalistycznych dotyczy konsultacji instruktora/terapeuty uzależnień.

Tabela 3.2.1.5. Działania realizowane przez Poradnię Profilaktyczno – Konsultacyjną MONAR w latach 2009-2013.

	2009	2010	2011	2012	2013
Liczba interwencji kryzysowych w sytuacjach związanych z narkotykami	45	47	43	47	34
Liczba osób, którym zorganizowano leczenie w oddziale detoksykacyjnym lub ośrodku rehabilitacyjnym	58	52	55	76	66
Liczba porad psychologa	76	brak psychologa	brak psychologa	brak psychologa	brak psychologa
Liczba porad pedagoga	110	64	70	80	81
Liczba porad pedagoga resocjalizacji	88	100	78	90	82
Liczb porad profilaktyka uzależnień	84	87	78	82	82
Liczba porad instruktorów terapii uzależnień	234	200	192 (instruktor oraz terapeuta uzależnień)	229 (instruktor oraz terapeuta uzależnień)	221 (instruktor oraz terapeuta uzależnień)
łączna liczba udzielonych porad specjalistycznych	592	451	418	481	466

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

W 2015 przekazane zostały dane opracowane w inny sposób co uniemożliwia porównanie w danymi we wcześniejszej tabeli. W 2014 rok zrealizowano znacznie więcej porad nie uzależnionym (1625 porad dla kobiet oraz 922 porad dla mężczyzn) niż osobom uzależnionym (633 porad dla mężczyzn oraz 186 porad dla kobiet). W efekcie skierowano na detoks 21 osób oraz do ośrodków 41.

Tabela 3.2.1.6. Liczba zrealizowanych porad przez Poradnię Profilaktyczno – Konsultacyjną MONAR w 2014 roku:

Liczba zrealizowanych porad	Uzależnionym		Nie uzależnionym	
	K	M	K	M
Porady w Poradni	133	380	1152	770
Porady lekarskie				
Porady telefoniczne	48	122	473	152
Porady w terenie	5	131		
Razem:	186	633	1625	922
Skierowania na detox	4	17		
Skierowania do ośrodków	5	36		
Razem:	9	53		

Źródło: Sprawozdanie merytoryczne z Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej Monar w Płocku.

3.2.2. Charakterystyka osób zgłaszających się do Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest czas” prowadzonego przez Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS

W 2014 r., podobnie jak w zeszłym roku, Ośrodek udzielał specjalistycznej pomocy osobom używającym substancji psychoaktywnych oraz podejmującym zachowania ryzykowne, jak również ich rodzinom. Program Ośrodka w 2014 roku realizowany był poprzez:

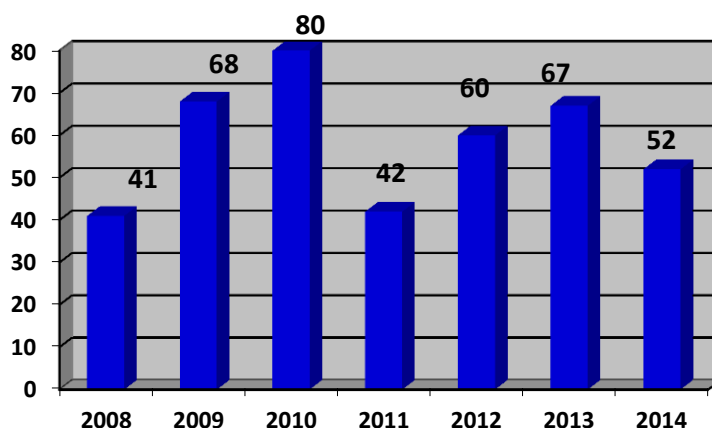
udzielanie konsultacji, poradnictwo, terapię indywidualną:

- prowadzenie zajęć grupy socjoterapeutycznej, których celem była praca nad korektą sądów moralnych dotyczących relacji z dorosłymi (rodzicami, opiekunami) oraz nad komunikacją z ludźmi, budowanie poczucia własnej wartości i zmianą widzenia własnego obrazu w otaczającym świecie,
- zajęć arteterapeutycznych mających na celu pracę nad budowaniem pozytywnych relacji „ja – otoczenie”, umiejętnością wyrażania siebie: własnych emocji i myśli za pomocą prostych technik plastycznych,
- zajęć psychoedukacyjnych dla rodziców oraz grupy wsparcia. Tematy części psychoedukacyjnej obejmowały zagadnienia dotyczące: zaspokajania potrzeb rozwojowych dzieci, zaufania w relacji rodzic-dziecko, wzmacniania w relacjach bliskich, sposobów rozwiązywania konfliktów, samouszkodzeń u dzieci, cyberprzemocy jako zachowania ryzykownego sprzyjającego przyjmowaniu substancji psychoaktywnych. Część zajęć dotycząca grupy wsparcia obejmowała bieżące problemy, z którymi borykają się rodzice dzieci z zachowaniami ryzykownymi,
- grupy DDA, której celem było rozpoznanie symptomów współuzależnienia i DDA, trudności w relacjach z osobami bliskimi uzależnionymi,
- programu profilaktycznego pn. „Przestrzeń bez przemocy”, którego celem była zmiana postaw dotyczących komunikowania się w relacjach społecznych, w tym w świecie wirtualnym, dostarczenie doświadczeń korekcyjnych młodzieży z grup ryzyka stosujących przemoc w komunikacji z rówieśnikami i dorosłymi, a także dostarczenie wiedzy rodzicom na temat przyczyn zachowań ryzykownych podejmowanych przez młodzież oraz sposobów zapobiegania tym zachowaniom, jak również pomocy dziecku eksperymentującemu lub uzależnionemu od środków psychoaktywnych, komputera, internetu,
- grupy terapeutycznej dla klientów nadużywających środków psychoaktywnych, której celem było motywowanie do podjęcia pracy terapeutycznej, rozpoznawanie zachowań ryzykownych i zachowań sprzyjających utrzymaniu abstynencji.

Łącznie z pomocy Ośrodka w 2014 roku skorzystały 107 osób, w tym 29 rodziców klientów Ośrodka oraz 52 osób wykazujących zachowania ryzykowne i używających substancji psychoaktywnych. Jest to nieznaczny spadek liczby odbiorców w porównaniu do roku 2013.

W latach 2008-2012 liczba osób wykazujących zachowania ryzykowne lub używające substancje psychoaktywne zgłaszających się do Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest czas” fluktuuje odnotowując nieco niższe wartości w roku 2008 i 2011 (odpowiednio 41 i 42 osoby). Najwięcej zgłoszonych osób zarejestrowano w roku 2010 (80). Statystyki z lat 2009 i 2012 pozostają na zbliżonym poziomie (odpowiednio 68 i 60 osób). Liczba osób z 2013 roku (67) zbliżyła się do wartości z roku 2009. W 2014 roku nastąpił spadek liczby odbiorców do 52 osób.

Wykres 3.2.1.1. Osoby wykazujące zachowania ryzykowne oraz używające substancje zgłaszające się do Ośrodka w latach 2008-2014.

Źródło: Dane Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” w Płocku.

Dane dotyczące osób zarejestrowanych w Ośrodku i zażywających narkotyki zaprezentowano w tabeli poniżej. Analizując liczby osób używających poszczególnych substancji psychoaktywnych na przestrzeni lat 2008-2014 zauważyć można, że przeważa używanie alkoholu, różnych środków psychoaktywnych (kategoria: mieszane) oraz przetworów konopi. Warto jednakże zauważyć, że w samym roku 2012 nie zgłosiła się żadna osoba używająca wielu różnych substancji. Od trzech lat nie zgłosiły się też osoby deklarujące używanie leków uspokajających i nasennych. Znaczącą grupę osób korzystających z oferty Ośrodka tworzą natomiast osoby z trudnościami wychowawczymi lub prezentujące inne zachowania ryzykowne.

Tabela 3.2.1.1. Liczba i odsetek osób zgłaszających się do Ośrodka w latach 2008-2014 według rodzaju zażywanej substancji lub wykazujących zachowania ryzykowne.

Używana substancja lub podejmowane zachowania ryzykowne	Ogółem						
	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Leki uspokajające / nasenne	-	1 (1,5%)	1 (1%)	3 (7%)	-	-	-
Przetwory konopi (marihuana i haszysz)	7 (17%)	5 (7,5%)	7 (9%)	10 (24%)	11 (18%)	11 (16%)	7 (13%)
Amfetamina	6 (15%)	3 (4,5%)	1 (1%)	1 (2%)	2 (3%)	2 (3%)	3 (6%)
Ekstazy	-	-	-	-	-	-	-
Opiaty	1 (2%)	-	-	2 (5%)	-	2 (3%) (heroina)	-
Heroina „Brown sugar”	-	1 (1,5%)	-	-	-	-	-
Kokaina	-	-	-	-	-	-	-
Alkohol	4 (10%)	7 (10%)	11 (14%)	5 (12%)	5 (8%)	7 (11%)	5 (10%)
Mieszane: alkohol, THC, amfetamina	6 (15%)	6 (9%)	10 (13%)	4 (9%)	-	3 (4%)	1 (2%)
Inhalanty	-	-	1 (1%)	-	-	-	-
Inne: zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze	17 (41%)	45 (66%)	49 (61%)	17 (41%)	42 (71%)	42 (63%)	36 (69%)
Ogółem	41 (100%)	68 (100%)	80 (100%)	42 (100%)	60 (100%)	67 (100%)	52 (100%)

Źródło: Dane Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” w Płocku.

W 2014 roku zgłosiła się tylko jedna kobieta z powodu używania narkotyków wraz z alkoholem. W przypadku narkotyków byli to przede wszystkim mężczyźni, głównie z powodu marihuany (22%). Analizując poniższe dane w podziale na płeć osób zgłaszających się do Ośrodka, widoczna jest przewaga używania przetworów konopi wśród mężczyzn do 2012 roku. W roku 2013 zbliżony odsetek mężczyzn i kobiet zgłaszał używanie tych środków psychoaktywnych. W latach 2009-2014 zarówno kobiety jak i mężczyźni zgłaszali problemy z używaniem alkoholu, a w przypadku różnych środków psychoaktywnych tylko w 2012 roku nie zgłosiła się ani jedna osoba deklarująca taki wzór używania substancji. W latach 2010-2011 i w 2013 roku mężczyźni częściej prezentowali trudności wychowawcze czy inne zachowania ryzykowne. W latach 2012 większość kobiet (86%) i w 2014 (90%) wykazywała takie problemy.

Tabela 3.2.1.2. Liczba i odsetek osób zgłaszających się do Ośrodka wg płci i rodzaju zażywanej substancji lub wykazujących zachowania ryzykowne w latach 2009-2014.

Używana substancja lub podejmowane zachowania ryzykowne	Kobieta						Mężczyzna					
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Leki uspokajające/nasenne	1 (3%)	1 (10%)	2 (20%)	-	-	-	-	-	1 (3%)	-	-	-
Przetwory konopi	-	-	1 (10%)	2 (7%)	3 (18%)	-	5 (13%)	7 (29%)	9 (28%)	9 (28%)	8 (16%)	7 (22%)
Amfetamina	2 (7%)	1 (10%)	-	-	-	-	1 (2%)	-	1 (3%)	2 (6%)	2 (4%)	3 (9%)
Ekstazy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Opiaty	-	-	-	-	1 (6%) (heroina)	-	-	-	2 (6%)	-	1 (2%) (heroina)	-
Heroina „Brown sugar”	1 (3%)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kokaina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Alkohol	4 (14%)	6 (60%)	2 (20%)	2 (7%)	1 (6%)	1 (5%)	3 (8%)	5 (21%)	3 (9%)	3 (9%)	6 (12%)	4 (13%)
Mieszane: alkohol, THC, amfetamina	2 (7%)	2 (20%)	2 (20%)	-	2 (12%)	1 (5%)	4 (10%)	8 (33%)	2 (6%)	-	1 (2%)	-
Inhalanty	-	-	-	-	-	-	-	1 (4%)	-	-	-	-
Inne: zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze	19 (66%)	-	3 (30%)	24 (86%)	10 (58%)	18 (90%)	26 (67%)	3 (13%)	14 (45%)	18 (57%)	32 (64%)	18 (56%)
Ogółem	29 (100%)	10* (100%)	10 (100%)	28 (100%)	17 (100%)	20 (100%)	39 (100%)	24* (100%)	32 (100%)	32 (100%)	50 (100%)	32 (100%)

Źródło: Dane Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” w Płocku.

*Dane za rok 2010 w podziale na płeć dostępne tylko dla 34 osób korzystających z oferty Ośrodka.

W 2014 roku nastąpił spadek liczby członków rodzin, które zgłosiły się do Ośrodka (29 osób). W roku 2010 odnotowano nieznaczny wzrost liczby członków rodzin korzystających z oferty Ośrodka (z 46 w roku 2009 do 50 w 2010 roku), przy czym dane z 2011 wskazują na 44 osoby. Ta sama liczba członków rodzin korzystała z pomocy Ośrodka w roku 2012 (44 osoby). W roku 2013 odnotowujemy natomiast ponowny wzrost (55 osób). Najnowsze dane pokazują na spadek liczby członków rodzin korzystających z pomocy Ośrodka

Tabela 3.2.1.3. Liczba członków rodzin, którzy zgłosili się do Ośrodka w latach 2009-2014.

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba osób	46	50	44	44	55	29

Źródło: Dane Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” w Płocku.

3.2.3. Punkt Doradztwa Rodzinnego KAI KAIROS prowadzony przez Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS

W 2011 roku powołany został Punkt Doradztwa Rodzinnego (PDR), którego głównym celem jest udzielanie wsparcia rodzinom w różnych typach kryzysów w związku z zachowaniami problemowymi jej członków.

Punkt Doradztwa Rodzinnego prowadzi od 2011 roku działania mające na celu:

- wspieranie wartości rodziny jako stabilizatora rozwoju psychospołecznego dzieci,
- wzmacnianie czynników chroniących dzieci przed uzależnieniem, przemocą, wykluczeniem społecznym,
- zwiększenie zaradności i inicjatywy rodziców w poszukiwaniu rozwiązań swoich problemów,
- ochronę dzieci przed negatywnym wpływem grup rówieśników,
- zwiększenie umiejętności i wiedzy rodziców w zakresie konstruktywnego oddziaływania na dziecko,
- profilaktykę w zakresie rodzinnych czynników ryzyka uzależnienia i przemocy,
- kompleksową diagnozę rodziny z problemem.

Oferta PDR skierowana była do:

- rodziców dzieci z problemami zaburzeń lub nieprawidłowości emocjonalnych, psychospołecznych, emocjonalnych,
- rodziców borykających się z kłopotami wychowawczymi,
- rodziców, jak i młodzieży przeżywających traumatyczne sytuacje rodzinne,
- rodziców, jak i młodzieży o niskiej zaradności społecznej i odporności emocjonalnej.

W 2014 roku tylko dwie osoby używające substancji psychoaktywnych były odbiorcami działań PDR. Łącznie udzielono pomocy 40 osobom. W pierwszych dwóch latach działania Punktu corocznie 7 osób używających substancji psychoaktywnych korzystało z jego pomocy. W 2012 roku odbiorcami działań były 44 osoby wykazujące zachowania ryzykowne, co oznacza istotny wzrost w porównaniu do roku 2011, w którym z tego powodu pomocy udzielono tylko 3 osobom. Zwiększyła się także liczba członków rodzin osób wykazujących zachowania ryzykowne lub używających substancji psychoaktywnych, do których kierowane były działania (z 5 w 2011 r. do 23 w roku 2012). Ogółem zatem w roku 2012 więcej osób skorzystało z oferty Punktu (z 15 w 2011 r. do 74 w roku 2012). W 2013 roku łącznie udzielono pomocy 35 osobom w tym: 1 osobie z problemem narkotykowym, 2 dorosłym członkom rodziny osoby z problemem narkotykowym oraz 32 osobom wykazującym zachowania ryzykowne.

Tabela 3.2.3.1. Liczba odbiorców działań w latach 2011-2014.

Odbiorcy działań PDR	2011	2012	2013	2014
Liczba osób używających substancji psychoaktywnych	7	7	1	2
Liczba osób wykazujących zachowania ryzykowne	3	44	32	38
Razem:	10	51	33	40

Źródło: Sprawozdanie Stowarzyszenia Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS.

3.2.4. Charakterystyka osób zgłaszających się do Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień PZOZ Sp. z o. o. w Płocku

W 2014 roku do poradni przyjęto 11 osób z problemem narkotykowym. Byli to sami mężczyźni w wieku powyżej 19 lat. W roku 2013 przyjęto najmniej osób (9) z problemem narkotykowym w analizowanym okresie to jest od 2004 (dla porównania odbiorców z problemem alkoholowym było 803).

Tabela 3.2.4.1. Liczba osób przyjętych do Poradni z problemem narkotykowym w latach 2004 – 2014.

Lata	Ogółem	Wg płci		Wg wieku		
		Mężczyźni	Kobiety	do 18 lat	19 – 29 lat	Powyżej 30 lat
2004	35	30	5	9	26	0
2005	44	37	7	6	32	6
2006	44	19	25	3	37	4
2007	44	38	6	-	-	-
2008	33	29	4	-	-	-
2009	24	23	1	2	22	-
2010	32	29	3	b.d.	b.d.	b.d.
2011	10	7	3	-	8	2
2012	12	12	0	0	8	4
2013	9	6	3	0	6	3
2014	11	11	0	0	7	4

Źródło: Dane Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień PZOZ Sp. z o. o. w Płocku.

W 2012 r. do tut. poradni przyjęto 12 mężczyzn, którzy zgłaszali problemy związane z używaniem leków uspokajających i nasennych, amfetaminy i „dopalaczy”. W roku 2012 pacjenci zatem byli bardziej skłonni niż w 2011 r. do wskazywania konkretnych grup substancji niż ich mieszanek. W roku 2013 zgłosiły się natomiast osoby wyłącznie używające przetworów konopi (3 kobiety i 6 mężczyzn). Podobnie w 2014 roku do poradni przyjęte były osoby, które wyłącznie używały przetworów konopi. Według ostatnich danych byli to wyłącznie mężczyźni.

Tabela 3.2.4.2. Przyjęci do Poradni w latach 2009 - 2014 z powodu używania substancji psychoaktywnych, wg płci i typu substancji.

Podstawowy narkotyk	Płeć												Ogółem					
	kobiety						mężczyźni											
	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2009	2010	2011	2012	2013	2014	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Leki nasenne/uspokajające	-	-	-	-	-	-	-	1	-	2	-	-	-	1	-	2	-	-
Przetwory konopi	-	-	-	-	3	-	-	3	-	-	6	11	-	3	-	-	9	11
Substancje wziewne	-	-	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-	1	1	-	-	-	-
Amfetamina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	7	-	-	-	-	-	7	-	-
Ekstazy	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
LSD	-	b.d.	-	-	-	-	-	b.d.	-	-	-	-	-	b.d.	-	-	-	-
Grzyby halucynogenne	-	b.d.	-	-	-	-	-	b.d.	-	-	-	-	-	b.d.	-	-	-	-
Opiaty	-	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-	4	-	-	-	-	-
Heroina „Brown sugar”	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Kokaina	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
Mieszane: (amfetamina + marihuana)	1	3	-	-	-	-	18	24	-	-	-	-	19	27	-	-	-	-
alkohol +leki uspokajające	-	-	2	-	-	-	-	-	1	-	-	-	-	-	3	-	-	-
alkohol + przetwory konopi + amfetamina	-	-	1	-	-	-	-	-	6	-	-	-	-	-	7	-	-	-
Inne („dopalacze”)	-	-	-	-	-	-	-	-	-	3	-	-	-	-	-	3	-	-
łączna liczba osób	1	3	3	-	3	-	23	29	7	12	6	11	24	32	10	12	9	11

Źródło: Dane Poradni Profilaktyki i Leczenia Uzależnień PZOZ Sp. z o. o. w Płocku.

3.2.5. Statystyki Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku

W Ośrodku Opiekuńczo - Wychowawczym uzyskano informacje z dwóch placówek podejmujących działania z zakresu przeciwdziałania narkomanii tj. Placówki Socjalizacyjnej oraz Placówki Interwencyjnej.

Tabela 3.2.5.1. Działania z zakresu przeciwdziałania narkomanii prowadzone w 2014 roku.

Placówka Socjalizacyjna	Placówka Interwencyjna
<ul style="list-style-type: none">- realizacja programu profilaktycznego „Program” skierowanego do wychowanków Ośrodka oraz dzieci w wieku 12-17 lat z rodzin z problemem alkoholowym, z rodzin, u których występuje problem uzależnienia i ryzyko związane z uzależnieniem w dorosłości,- realizacja programu profilaktycznego „Z Prawem na Ty”:<ul style="list-style-type: none">- filmy edukacyjne,- pogadanki,- prelekcje,- rozmowy indywidualne z wychowankami i ich rodzicami,- współpraca ze stowarzyszeniem MONAR,- udział wychowanków w programie Fred goes Net,- współpraca z Młodzieżowym Ośrodkiem Socjoterapii „Powrót z U” w Cholewiance	<ul style="list-style-type: none">- zajęcia profilaktyczne prowadzone przez psychologa i pedagoga z wychowankami, u których wynik badania na obecność narkotyków w organizmie był pozytywny,- program profilaktyczny pn. „Pokonujemy złość i agresję” - celem programu było zdobycie umiejętności lepszego rozumienia samego siebie i innych ludzi, nauka rozpoznawania elementów wyzwalających złość i agresję, poznanie sposobów panowania nad agresją oraz pozytywnego rozwiązywania konfliktów, odreagowania napięć emocjonalnych, a nie uciekanie w uzależnienie,- spotkania psychoedukacyjne związane z problematyką stresu oraz dotyczące profilaktyki uzależnień

Źródło: Informacja z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku.

W 2014 roku w Placówce Socjalizacyjnej przebywało 35 nieletnich z terenu Płocka, w tym 15 osób ze względu na ujawniony w rodzinie problem narkotykowy, alkoholowy lub przemoc. W 2011 roku przeprowadzono badania u 6 nieletnich (spadek o 10 osób w stosunku do roku 2010). W latach 2009-2011 nie uzyskano testów pozytywnych. W roku 2012 wzrosła zdecydowanie liczba nieletnich, u których przeprowadzono testy (32 osoby). W tym też roku po raz pierwszy uzyskano wyniki pozytywne (łącznie 5 testów pozytywnych). W 2013 wykonano 26 testów, w tym uzyskano 3 wyniki pozytywne. W 2014 liczba testów wzrosła do 49 z tego trzy testy dały wynik pozytywny.

Tabela 3.2.5.2. Statystyki Placówki Socjalizacyjnej w latach 2009 – 2014.

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba nieletnich, u których przeprowadzono badania na obecność narkotyku w organizmie	21 (19 chłopców i 2 dziewczęta)	16 (13 chłopców i 3 dziewczęta)	6 (3 chłopców i 3 dziewczęta)	32 (28 chłopców i 4 dziewczęta)	26 (17 chłopców i 9 dziewcząt)	49 (40 chłopców i 9 dziewcząt)
Liczba testów pozytywnych (THC, amfetamina, kokaina, MDMA, MOR)	0	0	0	5	3	3

Źródło: Informacja z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku.

W Placówce Interwencyjnej przebywało w 2014 roku 41 nieletnich, w tym 16 ze względu na ujawniony w rodzinie problem alkoholowy i 3 z powodu przemocy domowej.

W 2011 roku przeprowadzono mniej niż w 2010 roku testów na obecność narkotyków (19 testów), przy czym liczba ta zbliżyła się do wartości z roku 2009 (20 testów). W 2011 roku testy wykonano 8 osobom, w tym uzyskano 6 wyników pozytywnych (w kierunku marihuany u 3 dziewcząt i 2 chłopców; w kierunku amfetaminy u 1 chłopca). Rok 2012 wskazuje na dalszy spadek wartości wskaźników, tj. wykonano 16 testów (najmniej od 2009 roku) oraz uzyskano 5 testów pozytywnych (również najmniej od 2009 roku). W roku 2013 przeprowadzono 22 testy u 6 nieletnich, które w 5 przypadkach dały wynik pozytywny (marihuana wykryta w testach u 2 chłopców). W 2014 roku wykonano mniej testów (9), ale blisko połowa dała wynik pozytywny. U 4 dziewcząt wykryto THC (z 5 kontrolowanych).

Tabela 3.2.5.3. Statystyki Placówki Interwencyjnej w latach 2009 – 2014.

	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba testów na obecność narkotyku w organizmie	20	29	19 (8 osób, u których przeprowadzono testy)	16	22 (6 osób, u których przeprowadzono testy)	9
Liczba testów pozytywnych	26	14	6	5	5	4

Źródło: Informacja z Ośrodka Opiekuńczo – Wychowawczego w Płocku.

Warto podkreślić, że zarówno Placówka Socjalizacyjna jak też Placówka Interwencyjna współpracują z zewnętrznymi instytucjami i stowarzyszeniami zajmującymi się problemem narkotyków i narkomanii.

3.2.6. Charakterystyka osób zgłaszających się do Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Azyl” oraz Punktu Informacyjno-Konsultacyjnego Azyl prowadzonego przez Fundację Ekonomii Społecznej „Przystań”

W 2014 roku do Ośrodka zgłosiło się 27 osób zażywających narkotyki z tego ponad co trzecia (10 osób) była w wieku 25-24 lat. Wśród osób zgłaszających się cztery osoby były nowe. Analizując osoby, które zgłosiły się do Ośrodka z powodu narkotyków najwięcej z nich eksperymentowała z narkotykami (13 osób), mniej używała szkodliwie (8 osób) oraz była uzależniona (6 osób). Najwięcej osób zgłosiło się z powodu amfetaminy (20 osób) oraz „dopalaczy” (7 osób). Pojedyncze osoby deklarowały używanie heroiny oraz kokainy. W sumie udzielono 43 porad osobom z problemem narkotykowym. W sumie udzielono 532 porady a pomocą objęto 205 osób.

Tabela 3.3.6.1 Rodzaje narkotyków używane przez osoby, które zgłosiły się do Ośrodka

	Kobiety	Mężczyźni	Razem
Amfetamina	4	16	20
Heroina	0	1	1
Kokaina	0	2	2
„dopalacze”	1	6	7
Łączna liczba osób	5	25	30

Źródło: Informacja ze sprawozdania Ośrodka Profilaktyki i Terapii „Azyl”

Fundacja Ekonomii Społecznej „Przystań” prowadziła Punkt Informacyjno-Konsultacyjny „Azyl”, którego celem była wczesna interwencja w stosunku do osób uzależnionych, współuzależnionych, zagrożonych patologiami, wykluczonych społecznie. Porady udzielane były poprzez kontakt osobisty, telefoniczny oraz elektroniczny (e-mail). W Punkcie udzielana była pomoc przez prawnika, pedagoga, psychologa oraz lekarza neurologa. Ogółem udzielono 133 porad 95 osobom, w tym: 14 porad 7 osobom z problemem narkotykowym, 1 poradę 1 dorosłemu członkowi rodziny osoby z problemem narkotykowym (w tym osobom współuzależnionym i DDA).

3.3. Konsekwencje zdrowotne i społeczne

3.3.1. Statystyki Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płocku

W Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Płocku w Dziale Pracy Socjalnej oraz Zespole Pracy Socjalnej udzielono pomocy finansowej osobom z problemem narkotyków i narkomanii oraz ich rodzinom. W 2010 roku, podobnie jak w roku 2009, pomoc udzielona została tylko mężczyznom (16 osób w 2009 i 10 osób w 2010 roku). Spadek liczby osób wynika z faktu, że przestali one korzystać z pomocy Ośrodka. W 2011 roku Zespoły Pracy Socjalnej udzieliły pomocy 21 osobom z problemem narkotykowym, co oznacza wzrost w porównaniu do roku 2009 i 2010. Dalszy wzrost odnotowano w roku 2012, w którym pomocy z powodu narkomanii udzielono 30 osobom. W 2013 r. Zespoły Pracy Socjalnej udzieliły pomocy 28 osobom.

Poniższa tabela przedstawia liczbę i odsetek osób, którym udzielono pomocy w MOPS-ie w latach 2009-2014 z powodu problemu narkotykowego.

Tabela 3.3.1.1. Liczba i odsetek osób, którym udzielono pomocy w Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w latach 2009-2014 z powodu narkomanii.

Rodzaj udzielonej pomocy	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Pomoc finansowa	16 (76%)	10 (63%)	21 (88%)	27 (56%)	28 (72%)	33 (63%)
Wsparcie specjalisty	5 (24%)	2 (12%)	1 (4%)	10 (21%)	6 (15%)	9 (17%)
Skierowanie do innej placówki	b.d.	4 (25%)	1 (4%)	8 (17%)	5 (13%)	6 (12%)
Inne: ubezpieczenie	-	-	1 (4%)	3 (6%)	0 (-%)	4 (8%)
Razem:	21 (100%)	16 (100%)	24 (100%)	48 (100%)	39 (100%)	52 (100%)

Źródło: Dane Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płocku. * Uprawnienia do korzystania z zasiłku stałego z pomocy społecznej w 2009 roku – 5 osób, udział w projekcie EFS „Droga do aktywności” - 2 osoby. W 2010 roku 2 osoby uprawnione do zasiłku stałego. W 2011 roku osoby nieaktywne zawodowo.

W roku 2009 i 2010 większość mężczyzn była w wieku 19-29 lat (63% w 2009 roku i 60% w roku 2010), natomiast w 2011 62% osób była w wieku powyżej 30 lat. W 2012 roku ponownie większy odsetek dotyczył osób w wieku 19-29 lat (73%), a niemal co trzecia osoba korzystająca z pomocy była w wieku powyżej 30 lat (27%). W roku 2013 osoby korzystające z pomocy należały blisko w połowie do dwóch kategorii wiekowych: 19-29 lat (57%) i powyżej 30 r. (43%). W 2014 roku ponad połowa osób objętych pomocą była w grupie wiekowej 19-29 lat (55%). Osoby starsze stanowiły mniejszy odsetek: powyżej 30 r. (39%).

W latach 2009-2010 połowa osób posiadała wykształcenie podstawowe. W 2011 roku struktura wykształcenia jest nieco odmienna tj. najwięcej osób miało wykształcenie zawodowe (9 osób), potem 6 osób legitymowało się wykształceniem podstawowym, a po 3 osoby miały wykształcenie gimnazjalne i średnie. W roku 2012 dominowały osoby z wykształceniem podstawowym i zawodowym (po 37%). Podobną strukturę odnotować można w roku 2013, w którym po 36% stanowiły osoby z wykształceniem podstawowym i zawodowym. W 2014 roku dominują osoby z wykształceniem gimnazjalnym (32%) oraz zawodowym (39%).

Zgodnie z obserwacjami pracowników Ośrodka wśród osób młodych przeważa problem uzależnienia od narkotyków, gdy wśród osób starszych dominuje problem uzależnienia od alkoholu. W 2010 roku 70% mężczyzn było bezrobotnych, co wskazuje na zmianę w stosunku do roku 2009, w którym po ok. 40% mężczyzn było bezrobotnych lub posiadało uprawnienia do pobierania zasiłku stałego z pomocy społecznej. W 2011 roku podtrzymana została tendencja wzrostowa dotycząca udziału osób bezrobotnych korzystających z pomocy społecznej (86%). Wysoki odsetek osób bezrobotnych odnotowano także w roku 2012 (77%). Trend ten został podtrzymany w 2013 r., w którym osoby korzystające z pomocy w 75% były bezrobotne. W 2014 roku największa grupa otrzymujących pomoc to były osoby bezrobotne (52%), jednakże ponad co trzecia osoba znalazła się w kategorii inne (np. uczniowie).

Większość mężczyzn (90%), którym udzielono pomocy w roku 2010 prowadziło jednoosobowe gospodarstwo domowe. Pomoc dotyczyła głównie wsparcia finansowego (76% w roku 2009 i 63%

w roku 2010). Podobna sytuacja została odnotowana w roku 2011, w którym 91% osób prowadziło jednoosobowe gospodarstwo domowe, a pomocy finansowej udzielono w 88% przypadków. Mniej osób w roku 2010 skorzystało z pomocy specjalisty (2 osoby w 2010 roku w stosunku do 5 osób w roku 2009). Dane z roku 2011 wskazują, że tylko 1 osoba korzystała ze wsparcia specjalisty. W roku 2012 tak zdecydowanie nie przeważały już osoby prowadzące jednoosobowe gospodarstwo domowe, ponieważ 27% osób żyło w gospodarstwie domowym wieloosobowym. Pomoc finansowa w 2012 roku została przydzielona ponad połowie osób (56%), co piąta osoba uzyskała wsparcie specjalisty (21%), a 8 osób zostało także skierowanych do innej placówki. W 2013 r. pomoc dotyczyła tylko gospodarstw domowych jednoosobowych, przy czym 28 osób skorzystało z pomocy finansowej, a 6 ze wsparcia specjalisty. W 2014 roku zdecydowana (81%) większość odbiorców pomocy to były osoby z jednoosobowych gospodarstw domowych. Najczęściej były udzielana pomoce finansowa (52%). Osoby otrzymywały również wsparcie specjalisty (17%) oraz skierowanie do innej placówki (12%). Oferowano również ubezpieczenie dla niektórych z osób (8%).

W Miejskim Ośrodku Pomocy Społecznej w Płocku w zdecydowanie większym stopniu przyznawane była pomoc z powodu uzależnienia i nadużywania alkoholu. W 2014 roku 322 osobom udzielono pomoc z powodu tego problemu.

W roku 2010 do Ośrodka Interwencji Kryzysowej przy MOPS-ie zgłosiło się 12 osób z problemem narkotykowym w rodzinie oraz jedno małżeństwo. Większość (75%) osób było powyżej 30 rż. i głównie były to osoby współuzależnione (w szczególności matki). Ich statut zawodowy to głównie renciści (28%), emeryci (18%), bezrobotni (18%) oraz podejmujący prace dorywcze (18%). W roku 2011 do Ośrodka zgłosiło się 8 osób, co oznacza spadek w porównaniu do lat ubiegłych. Były to osoby głównie w wieku 19-29 lat i powyżej 30 rż. trafiające do OIK z problemem narkotykowym. W roku 2012 odnotowano kolejny spadek liczby osób z problemem narkotykowym, którym udzielono pomocy (6 osób). W roku 2013 i 2014 roku do Ośrodka Interwencji Kryzysowej nie zgłosiły się osoby z problemem narkotykowym.

Tabela 3.3.1.2. Liczba i odsetek osób z problemem uzależnienia od narkotyków (w tym w rodzinach), które zgłosiły się w latach 2009 – 2012¹ do Ośrodka Interwencji Kryzysowej.

	2009	2010	2011	2012
Wiek				
do 18 lat	b.d.	0 (-%)	1 (12,5%)	0
19-29 lat	b.d.	3 (25%)	4 (50%)	2 (33%)
powyżej 30 lat	b.d.	9 (75%)	3 (37,5%)	4 (67%)
Razem:	b.d.	12 (100%)	8 (100%)	6 (100%)
Problem narkotykowy				
uzależnienie	b.d.	2 (17%)	5 (63%)	b.d.
współuzależnienie	b.d.	9 (75%)	3 (37%)	b.d.
Inne	b.d.	1 (8%)	0 (-%)	b.d.
Razem:	b.d.	12 (100%)	8 (100%)	6 (100%)
Aktywność zawodowa				
Pracujący	b.d.	1 (9%)	1 (12,5%)	1 (17%)
Bezrobotny	b.d.	2 (18%)	1 (12,5%)	5 (83%)
Emeryt	b.d.	2 (18%)	0 (-%)	0 (-%)
rencista	b.d.	3 (28%)	0 (-%)	0 (-%)
praca dorywcza	b.d.	2 (18%)	2 (25%)	0 (-%)

Inne ²	b.d.	1 (9%)	4 (50%)	0 (-%)
Razem:	b.d.	11 (100%)	8 (100%)	6 (100%)
Rodzaj udzielonej pomocy				
interwencje w środowisku	b.d.	6(25%)	b.d.	b.d.
wsparcie (w tym spotkania indywidualne, grupowe, wsparcie dla rodzin)	b.d.	11 (46%)	8 (44%)	6 (40%)
edukacja	b.d.	2 (8%)	b.d.	b.d.
porady psychologiczne, terapia	b.d.	1 (4%)	b.d.	b.d.
porady prawne	b.d.	4 (17%)	b.d.	b.d.
skierowanie do innej placówki	b.d.	0 (-%)	8 (44%)	5 (33%)
Inne: zapewnienie schronienia, pomoc finansowa	-	-	2 (12%)	4 (27%)
Razem:	b.d.	24 (100%)	18 (100%)	15 (100%)

Źródło: Dane z Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Płocku.

¹ W roku 2013 do Ośrodka Interwencji Kryzysowej nie zgłosiły się osoby z problemem narkotykowym.

² W 2010 roku kobieta otrzymująca alimenty od męża. W 2011 roku 3 uczniów/studentów, 1 osoba nieaktywna zawodowo.

W 2012 r. powstał Zespół Interdyscyplinarny (ZI), którego statystyki z 2013 r. wskazują, że spośród 320 niebieskich kart (NK) 26 dotyczyło osób z problemem nadużywania środków odurzających, substancji psychotropowych lub leków. Były to osoby wskazane w procedurze NK jako sprawcy przemocy. W 2014 było 30 rodzin objętych pomocą ZI.

3.3.2. Zatrucia narkotykowe zarejestrowane przez Wojewódzki Szpital Zespolony w Płocku

Z informacji Wojewódzkiego Szpitala Zespolonego w Płocku wynika, że w 2014 roku przyjęto 12 osób z powodu zatrucia narkotykowego. Trzy razy mniej niż w przypadku alkoholu. Nie odnotowano żadnego zgonu z powodu narkotyków. W 2011 roku odnotowano najwięcej zatruć (17) i do roku 2013 liczba corocznie się zmniejszała. Ostatni dane z 2014 roku pokazują na zahamowanie spadku. Najwięcej zatruć narkotykowych było wśród osób do 18 roku (6 przypadków) oraz powyżej 30 lat (5 przypadków). 75% zatruć stanowili mężczyźni. Liczba przyjęć pacjentów z zatruciem narkotykowym w latach 2009 - 2011 znacznie wzrosła (od 3 przyjęć w roku 2009, przez 8 w 2010 do 17 przyjęć w roku 2011). W roku 2012 ten trend wzrostowy wyhamował (odnotowano 14 przyjęć). Analizując przypadki zatruć ze skutkiem śmiertelnym, odnotowano ich spadek (od 3 przypadków w roku 2009 do 1 w 2011). W 2012 r. nie zarejestrowano takiego przypadku. W roku 2013 odnotowano dalszy spadek liczby pacjentów hospitalizowanych z powodu zatrucia narkotykowego (10 osób), w tym nie zarejestrowano przypadków śmiertelnych.

Tabela 3.3.2.1. Hospitalizacje związane z zatruciem narkotykowym w latach 2009 – 2014.

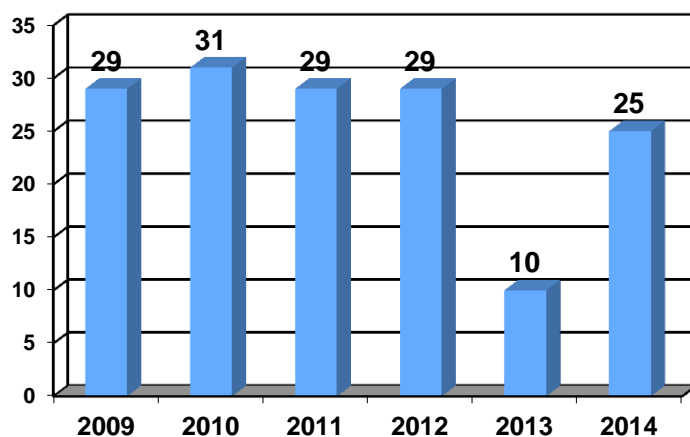
	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba przyjęć pacjentów z zatruciem narkotykowym	3	8	17	14	10	12
Liczba przyjęć pacjentów z zatruciem narkotykowym ze skutkiem śmiertelnym	3	0	1	0	0	0

Źródło: Informacja z Wojewódzkiego Szpitala Zespołowego w Płocku.

3.3.3. Interwencje medyczne Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku w związku z podejrzeniem użycia środków odurzających

W latach 2009 - 2012 liczba osób, którym zespoły ratownictwa medycznego udzieliły pomocy w związku z podejrzeniem użycia środków odurzających pozostaje na zbliżonym poziomie (29 osób w roku 2009, 31 osób w 2010 r. i ponownie po 29 osób w roku 2011 i 2012). W 2013 r. udzielono pomocy 10 osobom będącym pod wpływem narkotyków, co oznacza spadek w porównaniu do lat ubiegłych. Ostatnie dostępne dane pokazują na wzrost liczby osób do 25 w 2014 roku.

Wykres 3.3.3.1. Liczba osób, którym udzielono pomocy medycznej w latach 2009 - 2014 w związku z podejrzeniem użycia środków odurzających.

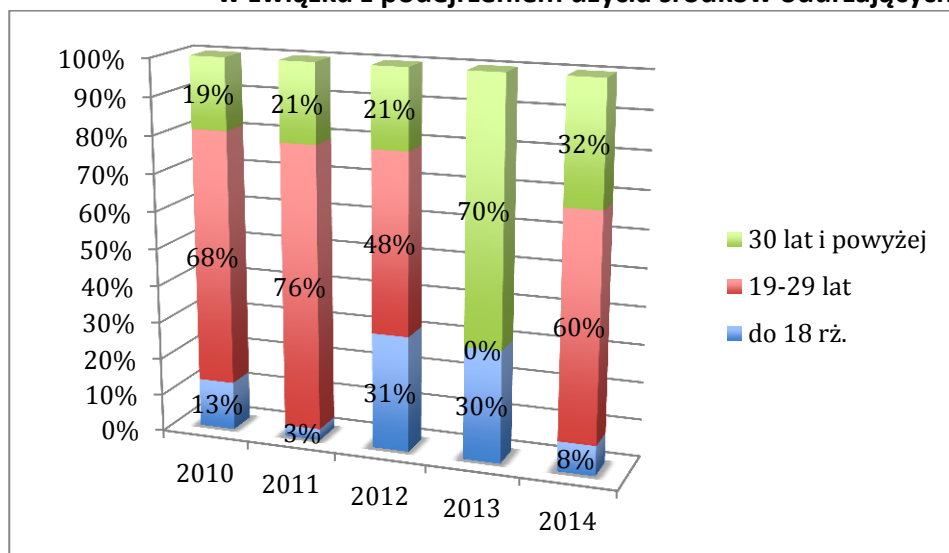

Źródło: Dane Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku

W 2014 roku najwięcej osób było w grupie wiekowej 19-30 lat (15 osób). Osób starszych było prawie o połowę mniej (8 osób). Wśród osób, którym udzielono pomocy medycznej w 2012 roku, podobnie jak w latach 2010 - 2011, większość stanowili mężczyźni (25 osób, 81% w roku 2010; 21 osób, 72% w 2011 roku; 21 w roku 2012, 72%; 8 osób, 80% w 2013 roku oraz 18 osób, 72%). W latach 2010-2011 przeważały osoby w wieku 19-29 lat (21 osób; 68% w roku 2010 i 22 osoby; 76% w 2011 roku). W roku 2012 ta przewaga nie była już tak znaczna (14 osób; 48%). Co trzeci pacjent w 2012 r. był w wieku poniżej

18 rż. (31%). Udział osób powyżej 30 rż. w był taki sam w roku 2011 i 2012 (po 21%). W 2013 r. zdecydowana większość osób była w wieku powyżej 30 rż. (7 osób; 70%).

Wykres 3.3.3.2. Odsetki osób, którym udzielono pomocy medycznej w latach 2010 - 2014 w związku z podejrzeniem użycia środków odurzających, według wieku.

Źródło: Na podstawie danych Wojewódzkiej Stacji Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku

3.3.4. Zgłoszenia osób używających substancji psychoaktywnych do Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Prof. Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie

W Szpitalu prowadzona jest detoksykacja dla osób uzależnionych od opiatów oraz podstawowe zajęcia motywujące do podjęcia dalszego leczenia. Liczba pacjentów przyjętych w 2014 r. wzrosła i wyniosła 19 osób (w tym 17 mężczyzn). Jedna trzecia tych osób to byli pacjenci pierwszorazowi. W latach 2002-2009 liczba osób uzależnionych od opiatów przyjętych do Szpitala fluktuowała osiągając w roku 2009 wartość najwyższą tj. 36 osób. W roku 2010 roku leczonych było 31 mężczyzn, mieszkańców Płocka, co oznaczało spadek o 5 osób w stosunku do roku 2009, w którym hospitalizowano 36 osób. Dane z roku 2011 potwierdzają dalszą tendencję spadkową (przyjęto 15 mężczyzn, co oznacza spadek w stosunku do roku 2010 o 16 osób). Należy jednak nadmienić, że w 2011 roku Narodowy Fundusz Zdrowia przeznaczył mniejsze niż w 2010 roku środki finansowe na leczenie osób uzależnionych od narkotyków. W 2010 roku podpisany został kontrakt na 5 łóżek, natomiast w 2011 roku liczbę łóżek zmniejszono do 3. W roku 2012 przyjęto łącznie 20 osób, które używały heroiny (16 osób), leków uspokajających i nasennych (1 osoba) oraz różnych środków psychoaktywnych (np. połączenia heroiny z lekami uspokajającymi i nasennymi) (3 osoby). Liczba pacjentów przyjętych w 2013 r. zbliżyła się do wartości z roku 2012 i wyniosła 16 osób (liczba osób pierwszorazowych była zbliżona do liczby korzystających z pomocy po raz kolejny: odpowiednio 7 i 9 osób).

Tabela 3.3.4.1. Liczba osób uzależnionych od opiatów przyjętych do Szpitala w latach 2001- 2014.

Lata	KOBIEТЫ		MĘŻCZYŹNI		OGÓŁEM		ŁĄCZNA LICZBA PRZYJĘ- TYCH
	Po raz pierwszy	Po raz kolejny	Po raz pierwszy	Po raz kolejny	Po raz pierwszy	Po raz kolejny	
2001	1	-	2	4	3	4	7
2002	3	3	8	9	11	12	23
2003	-	-	9	9	9	9	18
2004	3	1	12	8	15	9	24
2005	-	-	17	9	17	9	26
2006	-	-	9	9	9	9	18
2007	1	-	9	10	10	10	20
2008	-	-	13	12	13	12	25
2009	2	-	13	21	15	21	36
2010	-	-	10	21	10	21	31
2011	-	-	5	10	5	10	15
2012	1		19		20		20
2013	2	-	5	9	7	9	16
2014	2		17		6	13	19

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie

W 2013 r. i 2014 roku hospitalizowane były 2 kobiety. W latach 2010-2011 w celu detoksykacji do szpitala nie zgłosiła się żadna kobieta. Od roku 2009 spadała liczba nowych przypadków wśród mężczyzn. W samym roku 2011 zarejestrowano 5 mężczyzn przyjętych po raz pierwszy z problemem narkotykowym, a liczba mężczyzn przyjętych w 2011 r. po raz kolejny w celu detoksykacji spadła (przyjęto wówczas 10 mężczyzn) w porównaniu do lat 2009 – 2010 (przyjęto po 21 mężczyzn). W roku 2012 nie są dostępne dane dotyczące tego, czy pacjent hospitalizowany był po raz pierwszy w tut. Szpitalu. Spadek potwierdzają jednak statystyki z 2013 r. (9 mężczyzn hospitalizowanych po raz kolejny).

W 2014 roku hospitalizowano najwięcej osób w wieku powyżej 30 lat: 12 osób (w tym jedna kobieta). Biorąc pod uwagę wiek hospitalizowanych w latach 2010 – 2011 mężczyzn, większość mieściła się w przedziale wiekowym 21 – 30 lat (100% w roku 2010 i 73% w roku 2011). W 2011 r. pojedynczy mężczyźni byli w wieku 19-20 lat i powyżej 30 rż. W roku 2012 połowa pacjentów była w wieku 26-30 lat, co trzeci – powyżej 30 rż., a co piąty między 21 i 25 rż. Wzrosła zatem nieznacznie w 2012 r. liczba osób najstarszych tj. powyżej 30 rż. Udział osób z trzech grup wiekowych powyżej 21 rż. był zbliżony w roku 2013 (ok. 1/3).

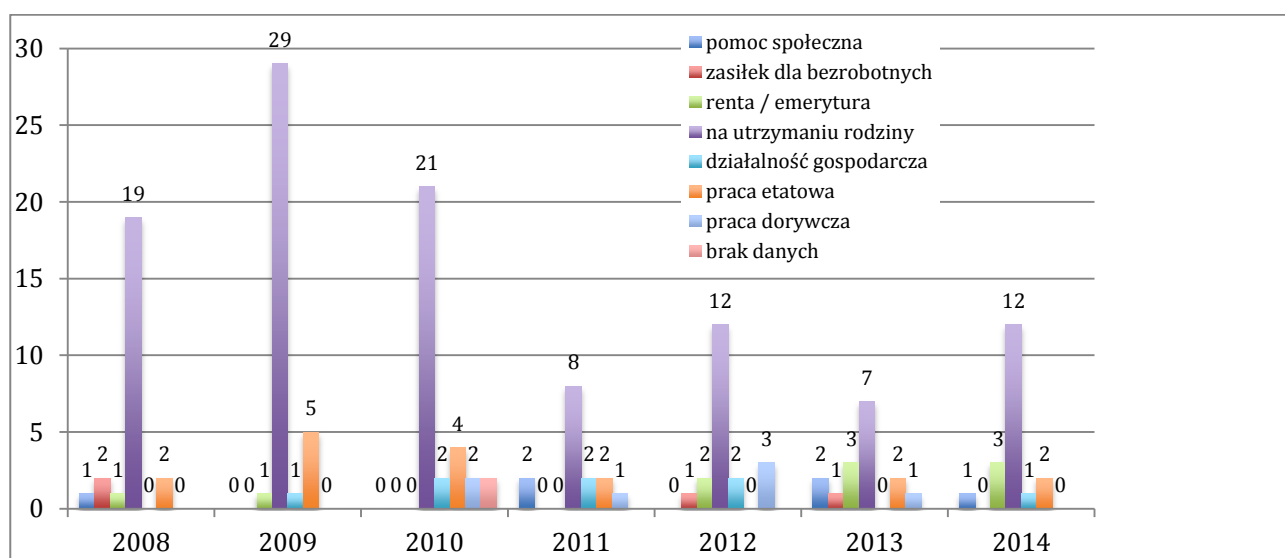
Tabela 3.3.4.2. Liczba i odsetek osób uzależnionych od opiatów przyjętych do Szpitala w latach 2010- 2014 według wieku.

WIEK PACJENTÓW	2010	2011	2012	2013	2014
do 18 rż.	-	-	-	-	-
19-20 rż.	-	1 (7%)	-	-	19
21-25 rż.	16 (52%)	5 (33%)	4 (20%)	6 (38%)	
26-30 rż.	15 (48%)	6 (40%)	10 (50%)	5 (31%)	
powyżej 30 rż.	-	3 (20%)	6 (30%)	5 (31%)	-
Razem:	31 (100%)	15 (100%)	20 (100%)	16 (100%)	19 (100%)

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie

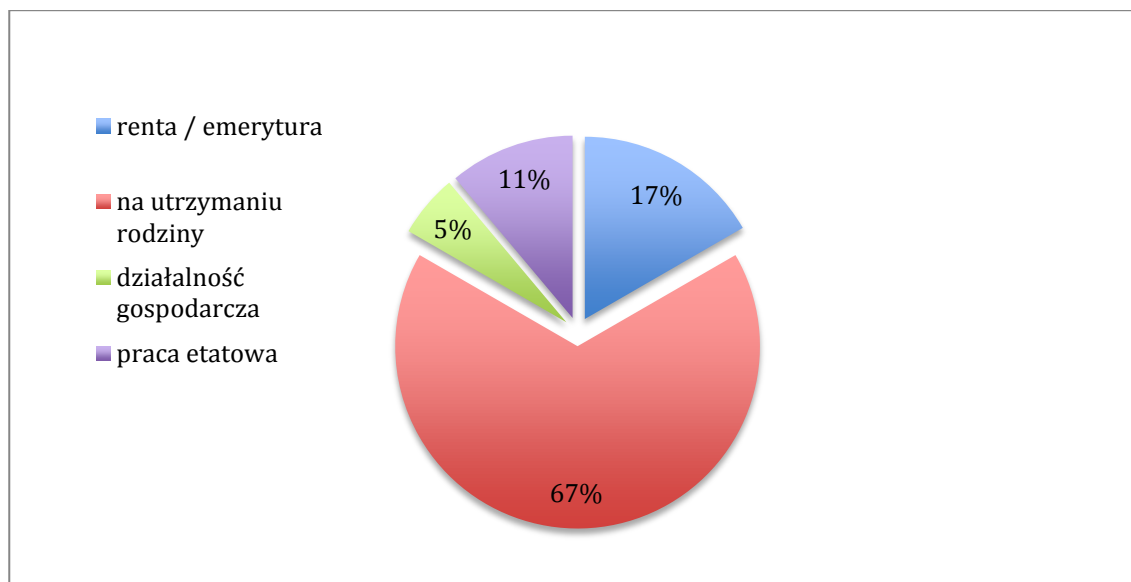
Na przestrzeni lat 2008-2014 większość hospitalizowanych osób pozostawała na utrzymaniu rodziny. Kilka osób podejmowało pracę etatową lub dorywczą. Pojedyncze osoby pobierały świadczenia rentowe, zasiłki czy korzystały z pomocy społecznej lub też prowadziły własną działalność gospodarczą. W samym 2011 r. zmniejszył się nieznacznie udział osób pozostających na utrzymaniu rodziny, natomiast zwiększył się odsetek osób korzystających ze świadczeń pomocy społecznej oraz prowadzących działalność gospodarczą. W roku 2012 zwiększył nieznacznie udział osób podejmujących pracę dorywczą, pojawiły się też osoby korzystające ze świadczeń emerytalnych i rentowych.

Wykres 3.3.4.1. Źródło utrzymania hospitalizowanych osób w latach 2008-2014 (liczby osób).

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie.

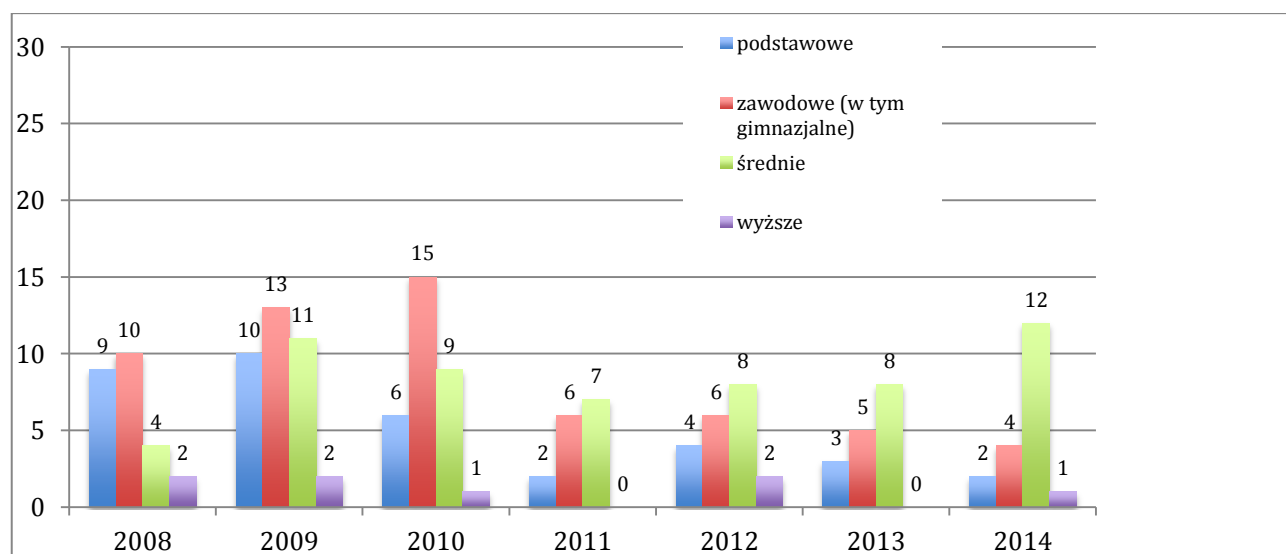
Wykres 3.3.4.2. Źródło utrzymania hospitalizowanych osób w 2014 (odsetki osób).

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie.

Analizując wykształcenie hospitalizowanych osób zauważyć można, że w roku 2008 podobna liczba osób miała wykształcenie podstawowe i zawodowe (odpowiednio 9 i 10 osób). W roku 2009 również to osoby z wykształceniem zawodowym były najliczniej reprezentowane (13 osób), przy czym sporą grupę stanowiły też osoby z wykształceniem średnim. W roku 2010 najwięcej zgłosiło się osób z wykształceniem zawodowym, a w roku 2011 zbliżone były liczby osób z wykształceniem średnim i zawodowym (odpowiednio 7 i 6 osób). W roku 2012 najwięcej osób miało wykształcenie średnie (podobnie też w 2013 r.). Pojedyncze osoby w analizowanym okresie miały wykształcenie wyższe.

Wykres 3.3.4.3. Wykształcenie hospitalizowanych osób w latach 2008-2014 (liczby osób).

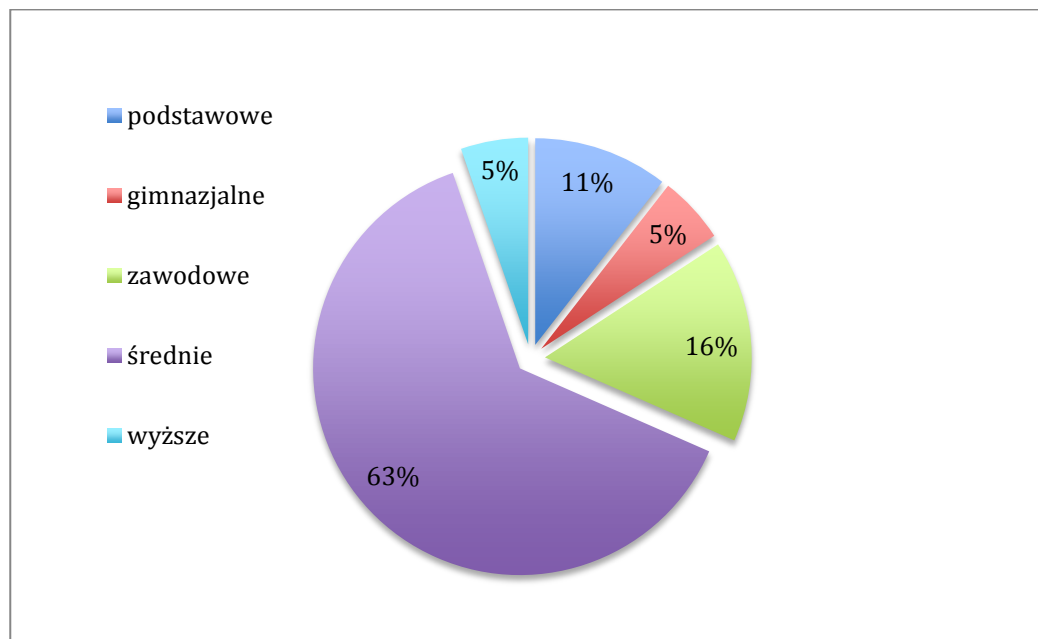

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie.

Jeśli analizie poddamy procentowy udział osób z poszczególnym poziomem wykształcenia, zwraca uwagę najwyższy w 2014 roku odsetek osób z wykształceniem średnim. Oznacza to, że

w roku 2011-2013 mniej niż w latach 2009-2010 zgłosiło się osób z wykształceniem średnim, jednakże wśród tej grupy osób, które podjęły hospitalizację osoby o średnim wykształceniu stanowiły niemal połowę (47% w 2011 roku i 50% w roku 2013). Drugą grupę stanowiły osoby z wykształceniem gimnazjalnym (40% w 2011 roku i 31% w 2013).

Wykres 3.3.4.4. Wykształcenie hospitalizowanych osób w 2014 (odsetki osób).

Źródło: Dane Wojewódzkiego Samodzielnego Zespołu Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Profesora Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie.

IV. OPIS I OCENA POSIADANYCH ZASOBÓW ORAZ PODEJMOWANYCH DZIAŁAŃ

4.1. Ograniczenie popytu

4.1.1. Wstęp

Przeciwdziałanie narkomanii według ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii należy do zadań własnych gminy. W oparciu o przepisy ustawy, jak również Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii, jednostki samorządu terytorialnego przygotowują Gminne Programy Przeciwdziałania Narkomanii.

Realizacja przez samorząd gminny zadań z zakresu przeciwdziałania narkomanii wynika z przepisów ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii. Zakres oraz sposób realizacji ww. zadań został określony w Miejskim Programie Przeciwdziałania Narkomanii na terenie miasta Płocka na lata 2012 – 2014, przyjętym Uchwałą Nr 256/XVII/2011 Rady Miasta Płocka z dnia 29 listopada 2011 roku. Program ma na celu ograniczenie używania narkotyków oraz minimalizację szkód społecznych i indywidualnych wynikających z używania substancji psychoaktywnych.

Zanim zostaną przedstawione aktywności w Płocku, poniżej zamieszczono informacje, w jakim zakresie działania były realizowane w całym kraju.

W 2014 r. 1 789 gmin (83% gmin) wspierało programy profilaktyki uniwersalnej. Realizując działania z powyższego zakresu 1 258 gmin wspierało realizację programów profilaktycznych na wszystkich poziomach edukacji (przedszkola, szkoły podstawowe, gimnazja, szkoły

ponadgimnazjalne), 1 023 gmin wspierało oferty pozaszkolnych zajęć dla dzieci i młodzieży, 653 gmin – programy profilaktyki narkomanii adresowane do rodziców, zaś 498 gmin – inne niż ww. działania, zgodne z zadaniami określonymi w art. 2 ust. 1 pkt. 1-3 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Tabela 4.1.1.1. Programy profilaktyki uniwersalnej (pierwszorzędowej) w latach 2007-2014 – wspieranie działań przez gminy w ramach KPPN w Polsce.

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba odbiorców	1 928 981	1 817 637	2 203 677	2 217 802	2 049 700	1 814 730	1 425 962	1 423 992
Liczba placówek	10 072	10 199	10 961	10 814	15 574	14 740	13819	110847
Liczba programów	9 314	6 940	7 348	7 161	8 871	10 294	-	

Źródło: Informacje z realizacji KPPN za lata 2008-2014.

Warto zwrócić uwagę w jakim stopniu realizowane były sprawdzone i skuteczne programy profilaktyczne w Polsce, czyli takie, które uzyskały rekomendacje Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii, Instytutu Psychiatrii i Neurologii, Ośrodka Rozwoju Edukacji i Państwowej Agencji Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Spośród programów rekomendowanych, samorządy gmin najczęściej finansowały realizację programu: „Archipelag Skarbów” (101 gminy), „Szkoła dla Rodziców i Wychowawców” (97 gmin), „Przyjaciele Zippiego” (56), „Program Domowych Detektywów” (53). Urząd Miasta Płocka wspierał finansowo programy: „Archipelag Skarbów”, „Fantastyczne Możliwości”, „Program Domowych Detektywów”, „Przyjaciele Zippiego”, „Szkoła dla Rodziców i Wychowawców”. 43% odbiorców programu „Fantastyczne możliwości” w Polsce była z Płocka. Warto podkreślić, iż Płock jest w krajowej czołówce pod względem liczby i zasięgu prowadzonych programów rekomendowanych. Dla przykładu wśród 10 największych miast w Polsce: cztery programy rekomendowane finansuje Bydgoszcz i Warszawa i Wrocław dwa. Pozostałe siedem dużych miast nie finansuje więcej niż dwóch programów rekomendowanych.

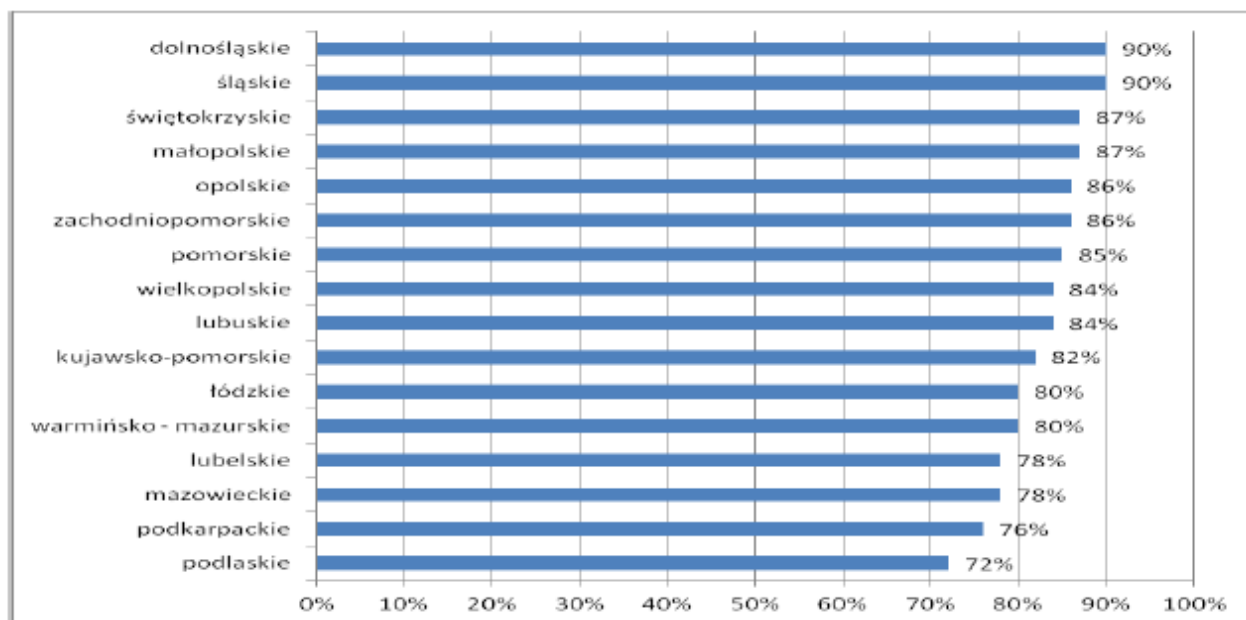
Tabela 4.1.1.2. Wdrażanie programów rekomendowanych (profilaktyki uniwersalnej) w Polsce w 2014 r.

Nazwa programu	Koordynator programu	Liczba gmin finansujących dany program	Liczba szkół i placówek systemu oświaty	Liczba odbiorców
		Wartość wskaźnika		
„Archipelag Skarbów”	Fundacja Homo Homini	101	222	35 966
„Fantastyczne Możliwości”	IPiN	19	56	4 607
„Program Domowych Detektywów”	IPiN	53	120	8 649
„Program Profilaktyczno-Wychowawczy Epsilon”	Stowarzyszenie „Epsilon”	11	106	7 327
„Program Wzmacniania Rodziny 10–14”	Fundacja „Maraton”	14	31	965
„Przyjaciele Zippiego”	Centrum Pozytywnej Edukacji	56	165	7 029
„Szkoła dla Rodziców i Wychowawców”	ORE	97	212	8 961

Źródło: Sprawozdania KBPN z realizacji KPPN w 2014 r. wypełnione przez gminy.

Poziom wdrażania działań jest zróżnicowany pomiędzy województwami. Najwyższy odsetek gmin, które wspierały finansowo programy profilaktyki uniwersalnej odnotowano w województwie dolnośląskim – 90% i śląskim 90%. Najniższy odsetek gmin wspierających programy profilaktyki uniwersalnej był w 2013 r. w województwie podlaskim – 72% i podkarpackim 76%.

Wykres 4.1.1.1 Odsetek gmin w województwach, które wspierały finansowo programy profilaktyki uniwersalnej (podstawą procentowania jest liczba gmin, które przesłały sprawozdanie) – dane za 2014 r.

Źródło: Sprawozdania KBPN z realizacji KPPN w 2013 wypełnione przez gminy.

Finansowanie programów profilaktyki uniwersalnej zadeklarowało 272 gmin miejskich, co stanowiło 96% wszystkich gmin miejskich, które przekazały sprawozdanie, 465 gmin miejsko-wiejskich (86% wszystkich gmin miejsko-wiejskich, które przekazały sprawozdanie) oraz 1 052 gminy wiejskie (blisko 78% wszystkich gmin wiejskich, które przekazały sprawozdania z realizacji KPPN za 2014 r.).

W 2014 r. 1 075 gmin spośród wszystkich gmin, które przekazały sprawozdanie z realizacji KPPN (ok. 50%) sfinansowało programy profilaktyki selektywnej i wskazującej czyli skierowanej do osób lub grup zagrożonych problemowym użytkowaniem narkotyków. W tabeli 4.1.1.3 przedstawione zostały dane z ostatnich lat.

Tabela 4.1.1.3. Programy profilaktyki selektywnej i wskazującej (drugorzędowej) w latach 2007-2014 – wspieranie działań przez gminy w ramach KPPN w Polsce.

	2007	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Liczba odbiorców	219 630	151 873	125 963	140 720	330 070	351 799	187 438	159 560
Liczba placówek	1 415	2 431	1 874	1 384	11 815	4 707	-	
Liczba programów	1 528	1 040	1 026	1 010	2 435	3 573	-	

Źródło: Informacje z realizacji KPPN za lata 2007-2014.

Najwyższy odsetek gmin, które wspierały finansowo programy profilaktyki selektywnej i wskazującej odnotowano w województwie śląskim – 63% oraz pomorskim – 62%, najniższy zaś w województwie podkarpackim – 27%. Wśród 1075 gmin, które wspierały finansowo realizację programów profilaktyki selektywnej i wskazującej były 246 gmin miejskich, co stanowiło blisko 89% wszystkich gmin miejskich, które przesłały sprawozdanie, 313 gminy miejsko-wiejskie (58% wszystkich gmin miejsko-wiejskich, które przekazały sprawozdanie) oraz 516 gmin wiejskich, co stanowiło ok. 38% wszystkich gmin wiejskich, które przekazały sprawozdanie z realizacji KPPN

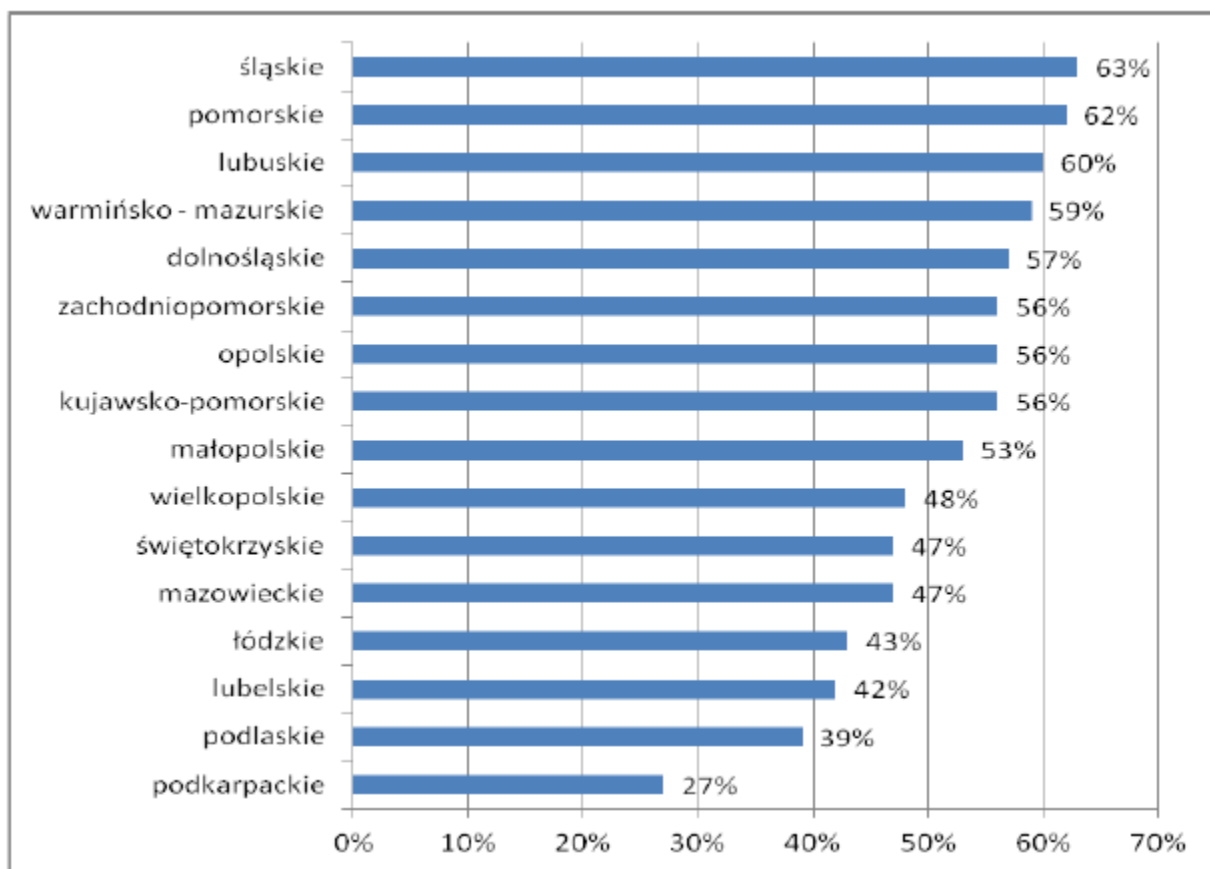
w 2014 r. Poziom wdrażania tego typu programów w 2014 r. przedstawiony jest w tabeli 4.1.13. Najwięcej gmin finansowało program „FreD goes net”. Wśród 57 jednostek samorządu terytorialnego był również Urząd Miasta Płocka.

Tabela 4.1.1.4. Wdrażanie programów rekomendowanych (profilaktyki selektywnej i wskazującej) w Polsce w 2014 r.

Nazwa programu	Koordynator programu	Liczba gmin finansujących dany program	Liczba odbiorców
		Wartość wskaźnika	
„FreD goes net”	Krajowe Biuro	57	3 808
„Program Przeciwdziałania Młodzieżowej Patologii Społecznej”	Fundacja „Praesterno”	8	1 716
„Szkolna Interwencja Profilaktyczna”	IPiN i ORE	23	6 026
„Środowiskowa Profilaktyka Uzależnień”	Towarzystwo „Nowa Kuźnia”	8	790
„Program wspomagania rozwoju psychospołecznego dzieci nieśmiałych”	Uniwersytet Kazimierza Wielkiego	4	37
„Program wspomagania rozwoju psychospołecznego dzieci nie lubianych przez rówieśników z powodu zachowań antyspołecznych”	Uniwersytet Kazimierza Wielkiego	4	85

Źródło: Sprawozdania KBPN z realizacji KPPN w 2014 r. wypełnione przez gminy.

Wykres 4.1.1.2 Odsetek gmin w województwach, które wspierały finansowo programy profilaktyki selektywnej i wskazującej (podstawą procentowania jest liczba gmin, które przesłały sprawozdanie) – dane za 2014 r.

Źródło: Sprawozdania KBPN z realizacji KPPN w 2014 r. wypełnione przez gminy.

4.1.2. Przeciwdziałanie narkomanii na terenie miasta Płocka

4.1.2.1. Miejski Program Przeciwdziałania Narkomanii na terenie miasta Płocka na lata 2012 – 2014

Zakres oraz sposób realizacji na terenie miasta Płocka zadań z obszaru przeciwdziałania narkomanii został określony w *Miejskim Programie Przeciwdziałania Narkomanii na terenie miasta Płocka na lata 2012 – 2014 (MPPN)*, przyjętym Uchwałą Nr 256/XVII/2011 Rady Miasta Płocka z dnia 29 listopada 2011 roku. Celem Programu jest ograniczenie używania narkotyków oraz minimalizacja szkód społecznych i indywidualnych wynikających z używania substancji psychoaktywnych.

Zgodnie z założeniami Programu, w 2014 roku realizowane były profilaktyczne działania edukacyjno-informacyjne, jak również projekty mające na celu udzielanie specjalistycznej pomocy osobom używającym substancji psychoaktywnych oraz członkom ich rodzin. Działania podejmowane w ramach Programu adresowane były zarówno do całej lokalnej społeczności, jak i do jednostek, grup zwiększonego ryzyka oraz osób nadużywających i uzależnionych od narkotyków.

4.1.2.2. Realizacja Krajowego Programu Przeciwdziałania Narkomanii w 2014 r.

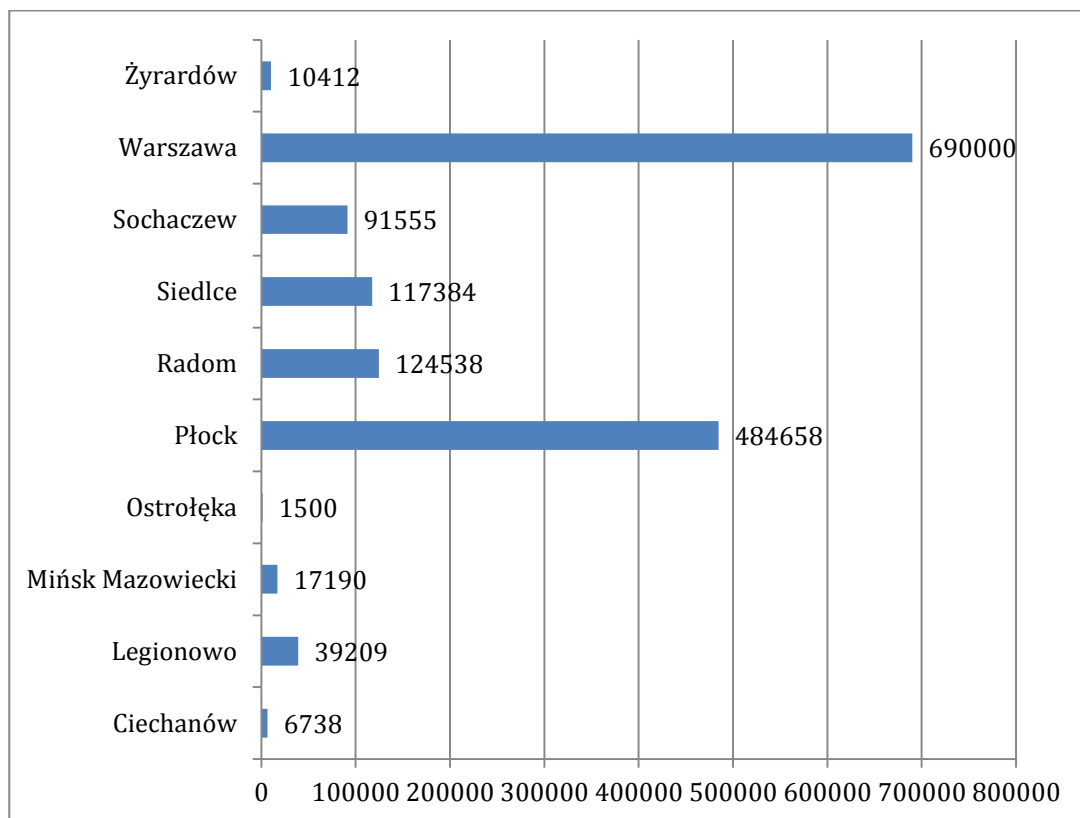
W niniejszym rozdziale zaprezentowane zostaną dane pozyskane w ramach sprawozdawczości samorządów gminnych z realizacji KPPN na lata 2011-2016.

W programach z zakresu profilaktyki uniwersalnej w systemie oświaty finansowanych ze środków Urzędu Miasta Płocka w 2014 roku wzięły udział 30 138 osoby. Działania były podejmowane w 36 szkołach oraz w 12 innych placówkach.

W celu oceny poziomu wdrażania zadań profilaktycznych porównano skalę prowadzonych działań w ramach miejskich programów przeciwdziałania narkomanii w Płocku do innych miast województwa mazowieckiego. Do analizy wybrano dostępne dane ze sprawozdań przesłanych do KBPN z 10 największych miast w województwie mazowieckim. Na początku dokonano analizy liczb bezwzględnych np. odbiorców oraz wydatków miast. Następnie dane zostały przeliczone na wskaźniki. Do porównania wykorzystano ostatnie dostępne dane z 2014 roku sprawozdane z realizacji KPPN.

Na działania z zakresu przeciwdziałania narkomanii w ramach miejskich strategii najwięcej wydano w Warszawie (690 tysięcy) oraz w Płocku (ponad 484 tysięcy). Najmniej wydano w Ostrołęce 1500 zł. Dane na wykresie 4.1.2.21 dotyczą wydatków z rozdziału 85153 (zwalczanie narkomanii).

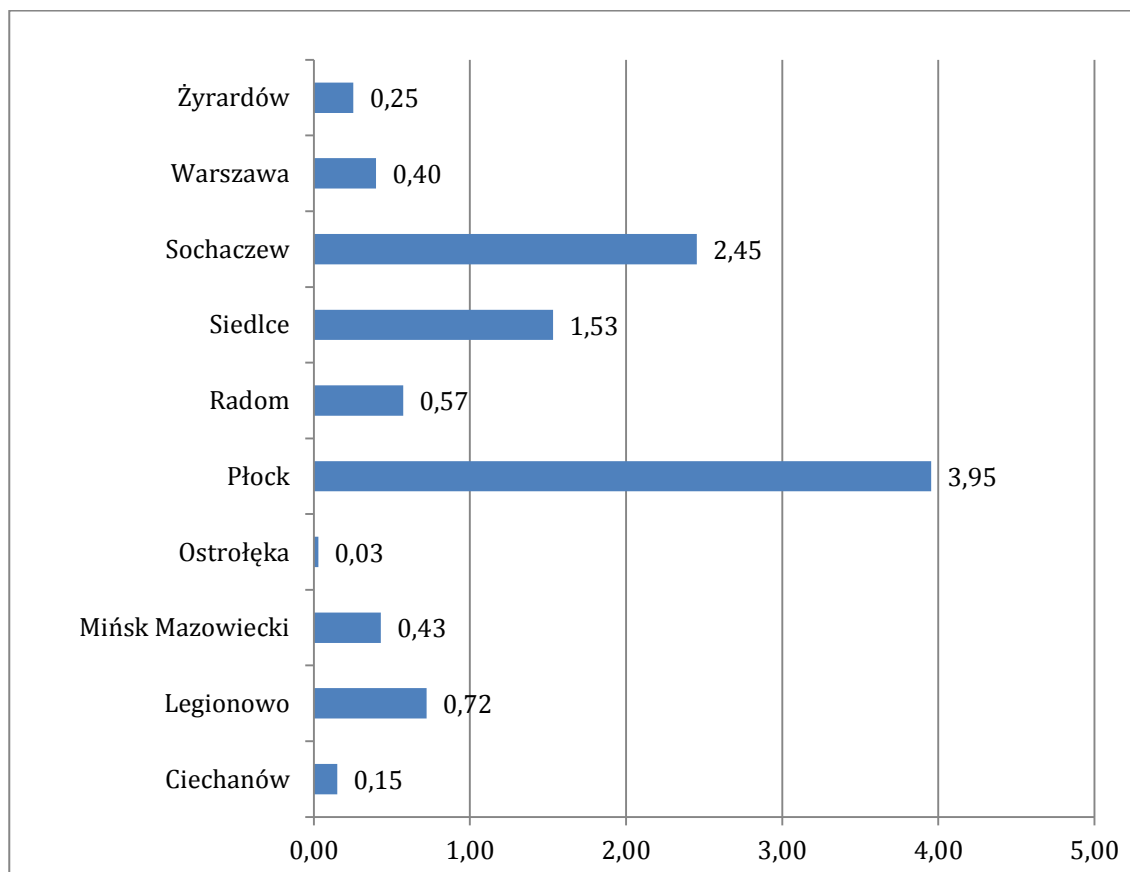
Wykres 4.1.2.2.1. Wydatki na realizację miejskich programów przeciwdziałania narkomanii w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego (w PLN).

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Na kolejnym wykresie przedstawione zostały wydatki przeliczone na jednego mieszkańca. W Płocku na jednego mieszkańca wydano najwięcej w ramach miejskiej strategii przeciwdziałania narkomanii (prawie 4 PLN). Na drugim miejscu jest Sochaczew (2,5 PLN). Najmniej przeznaczono w Ostrołęce 3 grosze.

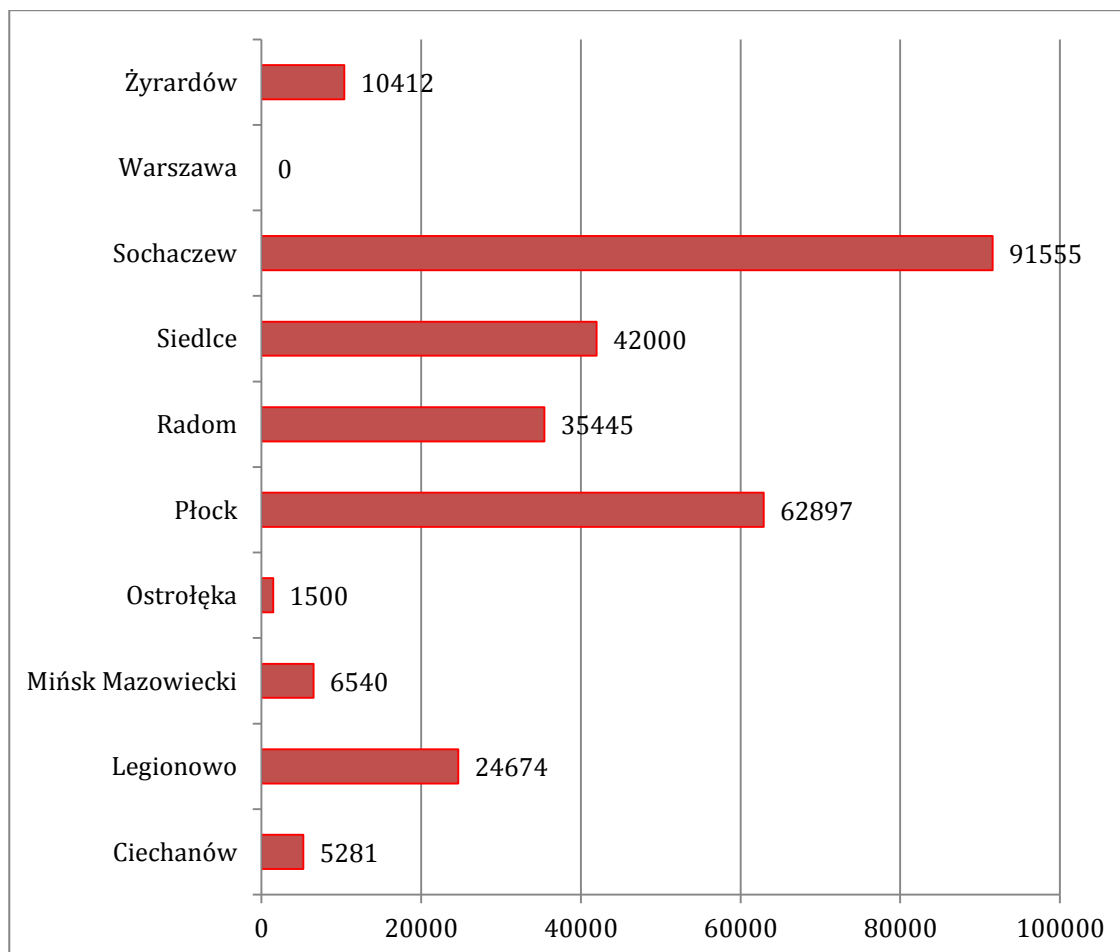
Wykres 4.1.2.2.2. Wydatki na realizację miejskich programów przeciwdziałania narkomanii w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego (w PLN) – wskaźnik na jednego mieszkańca

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Przyjrzyjmy się jak kształtują się wydatki miast na realizację programów profilaktyki uniwersalnej zlecanych przez miasta z paragrafu 85153. Najwięcej wydano w Sochaczewie (prawie 92 tysiące) i Płocku (62 tysiące) a najmniej w Ostrołęce 1500. Warszawa nie zlecała do realizacji programów profilaktyki uniwersalnej w ramach przeciwdziałania narkomanii.

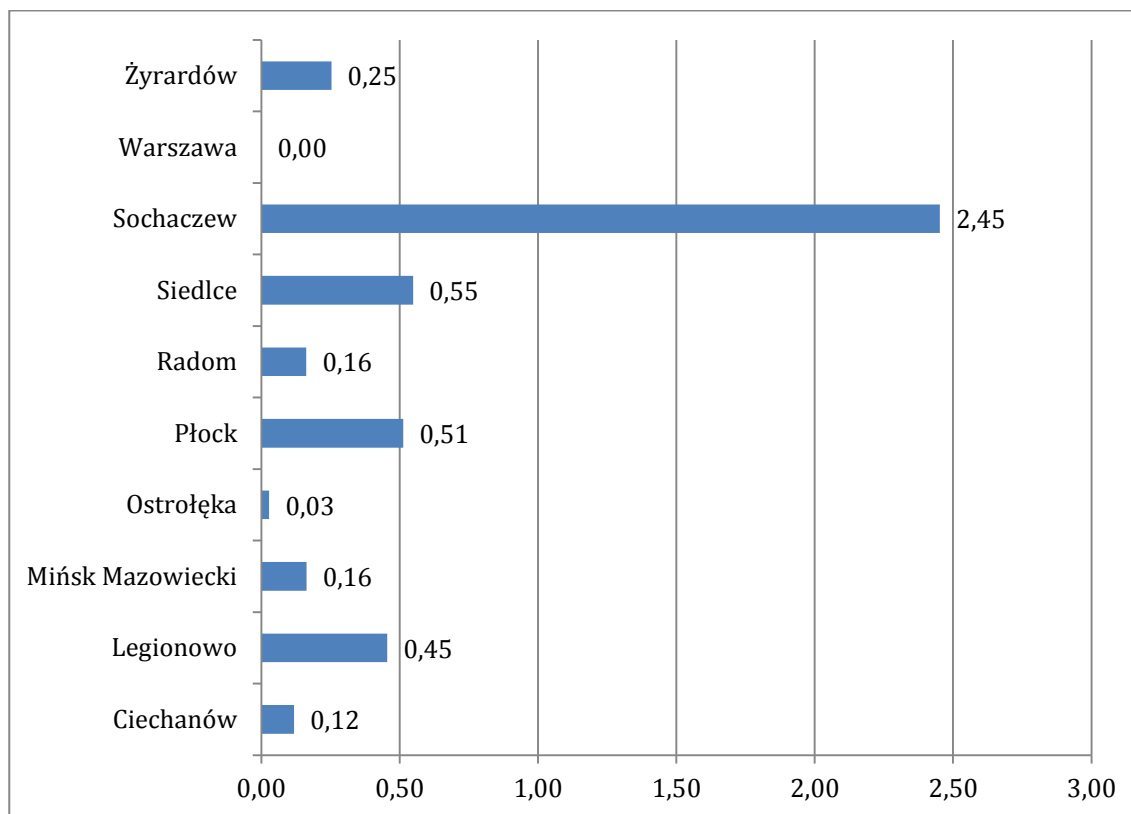
Wykres 4.1.2.2.3. Wydatki na realizację programów profilaktyki uniwersalnej w ramach przeciwdziałania narkomanii w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego (w PLN).

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Do porównań wydatki zostały przeliczone na jednego mieszkańca. Najwięcej wydano na jednego mieszkańca w Sochaczewie 2,5 PLN, znacznie mniej w Siedlcach (0,55 PLN) i w Płocku (0,51 PLN). Najmniej w Ostrołęce (0,03 PLN).

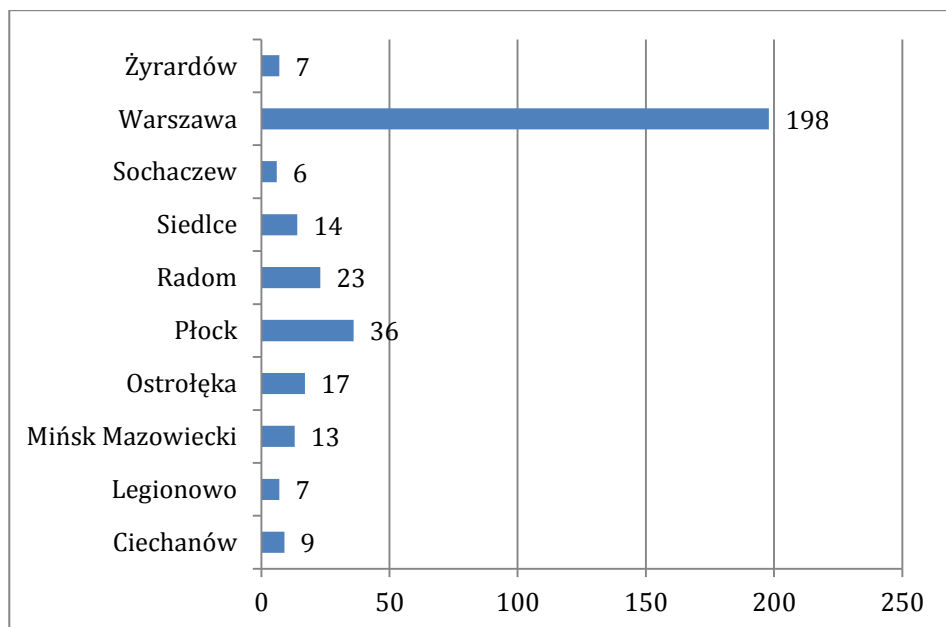
Wykres 4.1.2.2.4. Wydatki na realizację programów profilaktyki uniwersalnej w ramach przeciwdziałania narkomanii w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego (w PLN) – wskaźnik na jednego mieszkańca

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

W ramach prowadzonych programów profilaktyki uniwersalnej ze środków na przeciwdziałanie narkomanii najwięcej szkół objęto działaniami w Płocku (36) oraz w Radomiu (23). Mimo, że Warszawa zaraportowała aż 196 szkół gdzie były programy przeciwdziałania narkomanii to były to działania prowadzone w ramach rozwiązywania problemów alkoholowych (z paragrafu 85154) . Najmniej szkół objęto działaniami w Sochaczewie.

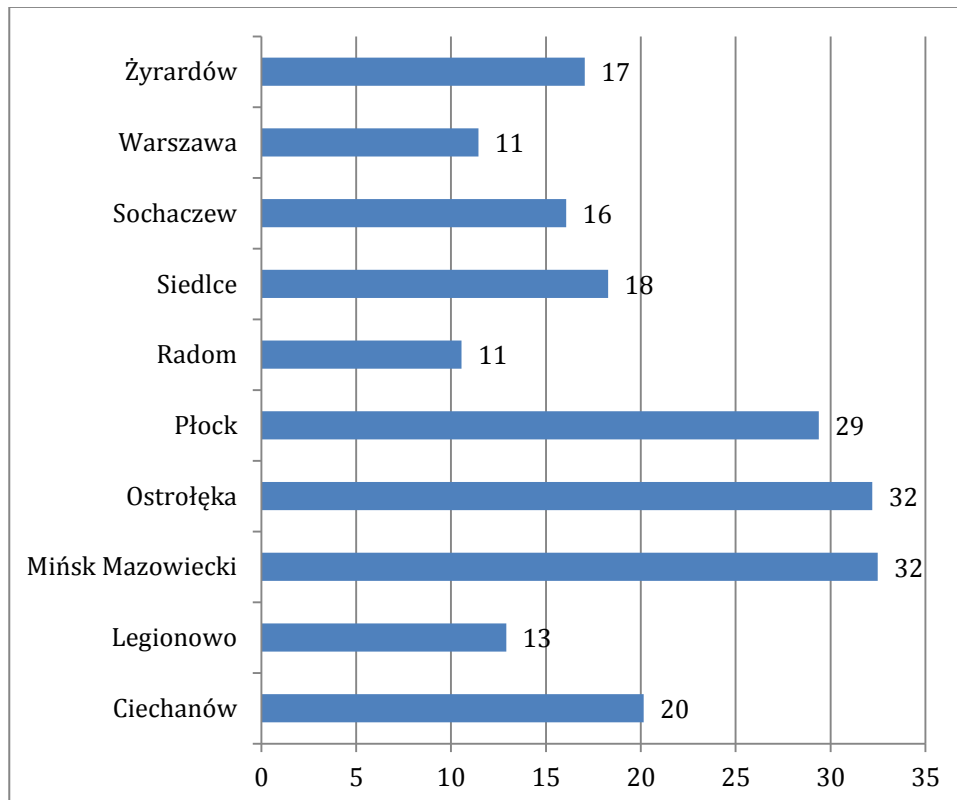
Wykres 4.1.2.2.5 Liczby szkół objętych działaniami profilaktyki uniwersalnej w 2014

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

W celu dokonania porównań między miastami liczby szkół przedstawiono jako wskaźnik. W przypadku wskaźnika na 100 tysięcy największe wartości otrzymano w Mińsku Mazowieckim (32), Ostrołęce (32) oraz Płocku (29). Najmniejsze w Radomiu i w Warszawie (11).

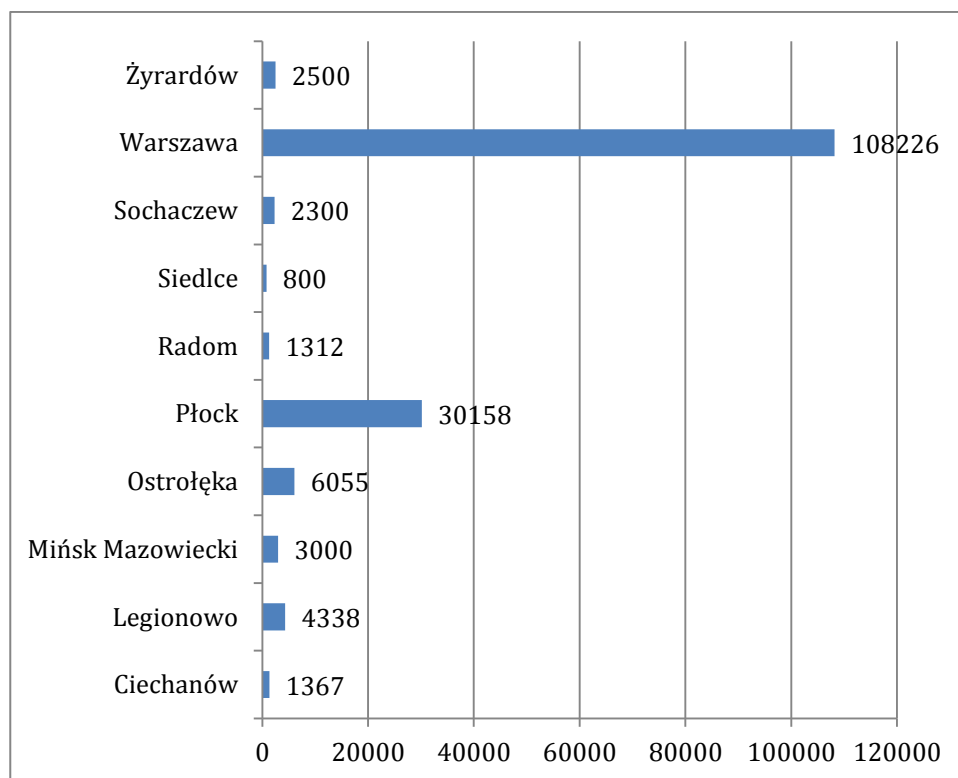
Wykres 4.1.2.2.6 Liczby szkół objętych działaniami profilaktyki uniwersalnej w 2014 – wskaźnik na 100 mieszkańców

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

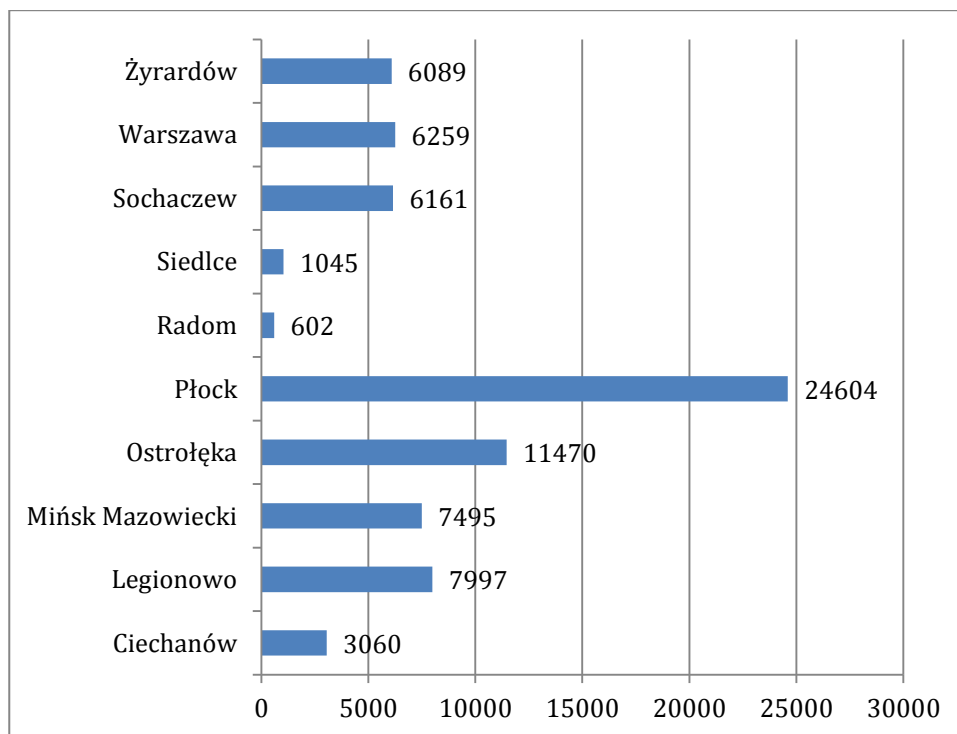
W Płocku w 2014 r. działaniami profilaktyki uniwersalnej (z paragrafu 85153) objęto największą liczbę dzieci i młodzieży (30158 osoby). W następnej kolejności, choć z dużo niższą liczbą, uplasowała się Ostrołęka – 6055. Najmniej odbiorców profilaktyki pierwszorzędowej zarejestrowano w Siedlcach (800). Warszawa realizowała działania w ramach programu rozwiązywania problemów alkoholowych, dlatego też nie został ujęta do porównania.

Wykres 4.1.2.2.7. Liczby odbiorców objętych działaniami profilaktyki uniwersalnej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego.

Analizując wskaźnik na 100 tysięcy mieszkańców najwyższe wartości odnotowujemy w Płocku (24604 osób na 100 tysięcy mieszkańców) oraz w Ostrołęce (11470) a najmniej w Radomiu (602).

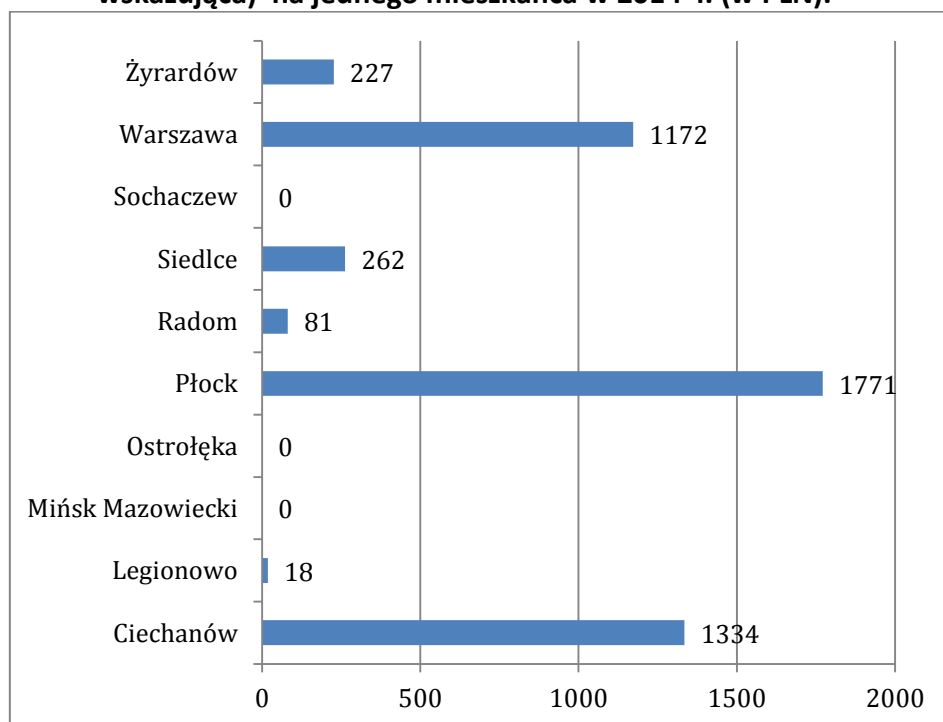
Wykres 4.1.2.2.8. Liczby odbiorców objętych działaniami profilaktyki uniwersalnej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego - wskaźnik na 100 tysięcy mieszkańców.

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Najwięcej osób tego typu profilaktyką zostało objętych w Warszawie (ponad 20 tysięcy) oraz w Płocku (ponad 2000). W Sochaczewie, Ostrołęce oraz Mińsku Mazowieckim nie zlecano programów profilaktyki selektywnej i wskazującej.

Wykres 4.1.2.2.9. Koszty przeznaczone na programy profilaktyczne (profilaktyka selektywna i wskazująca) na jednego mieszkańca w 2014 r. (w PLN).

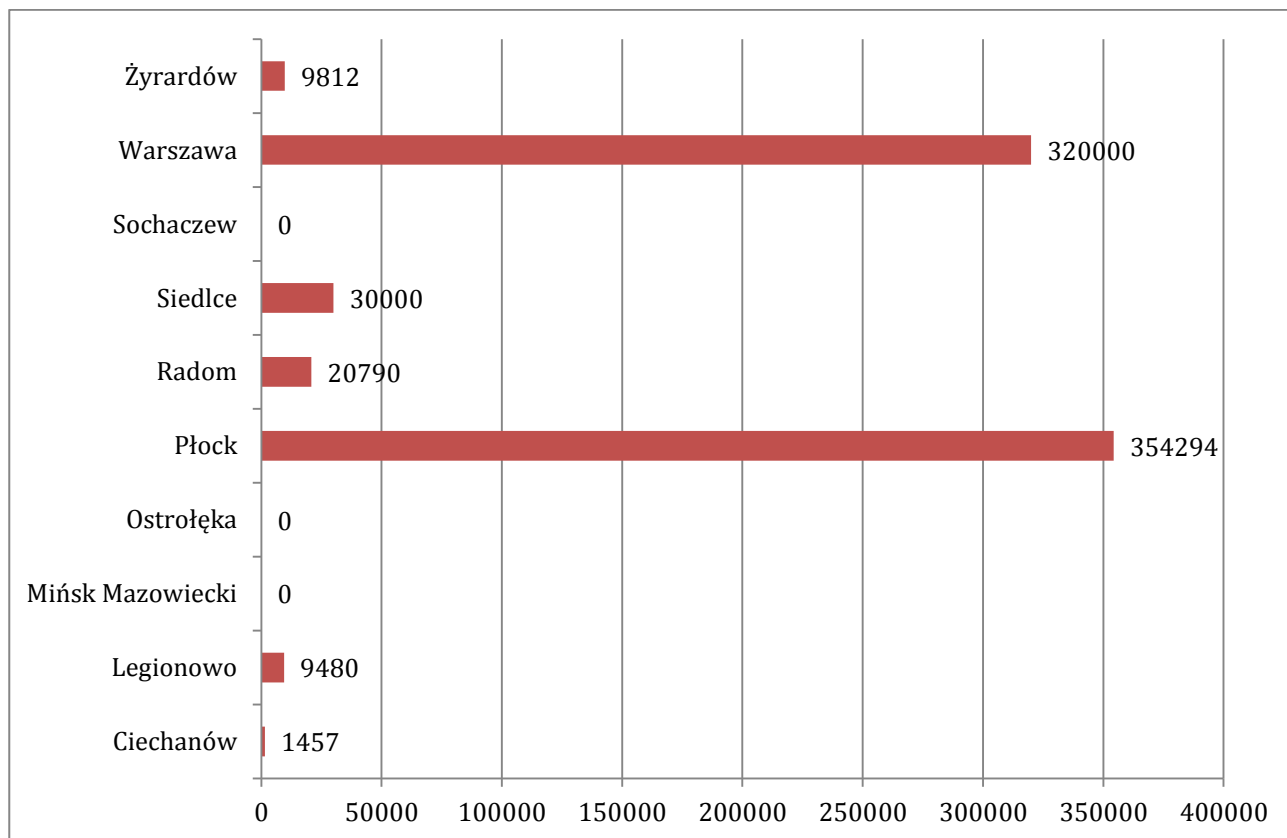

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Przyjrzyjmy się działaniom z zakresu profilaktyki wskazującej i selektywnej. Nie wszystkie miasta

przeznaczyły środki z zakresu przeciwdziałania narkomanii na profilaktykę wskazującą i selektywną jak np. Sochaczew, Ostrołęka, Mińsk Mazowiecki. Największe kwoty wydane zostały w Płocku (354 tysiące PLN) oraz w Warszawie (320 tysięcy PLN). Najmniej przeznaczono w Ciechanowie (1457 PLN).

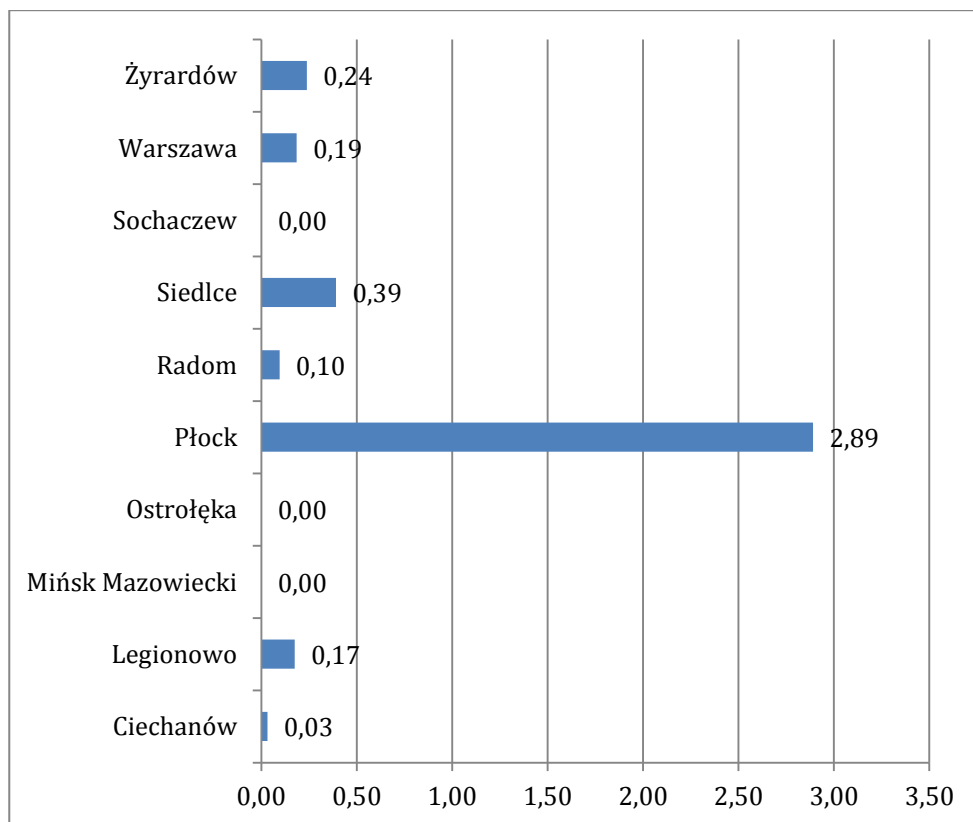
Wykres 4.1.2.2.10. Koszty przeznaczone na programy profilaktyki selektywnej i wskazującej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Analizując wskaźniki wydatki na jednego mieszkańca odnotowujemy, że wydatki z zakresu profilaktyki wskazującej i selektywnej były największe w Płocku (2,9 PLN) oraz w Siedlcach (0,4 PLN).

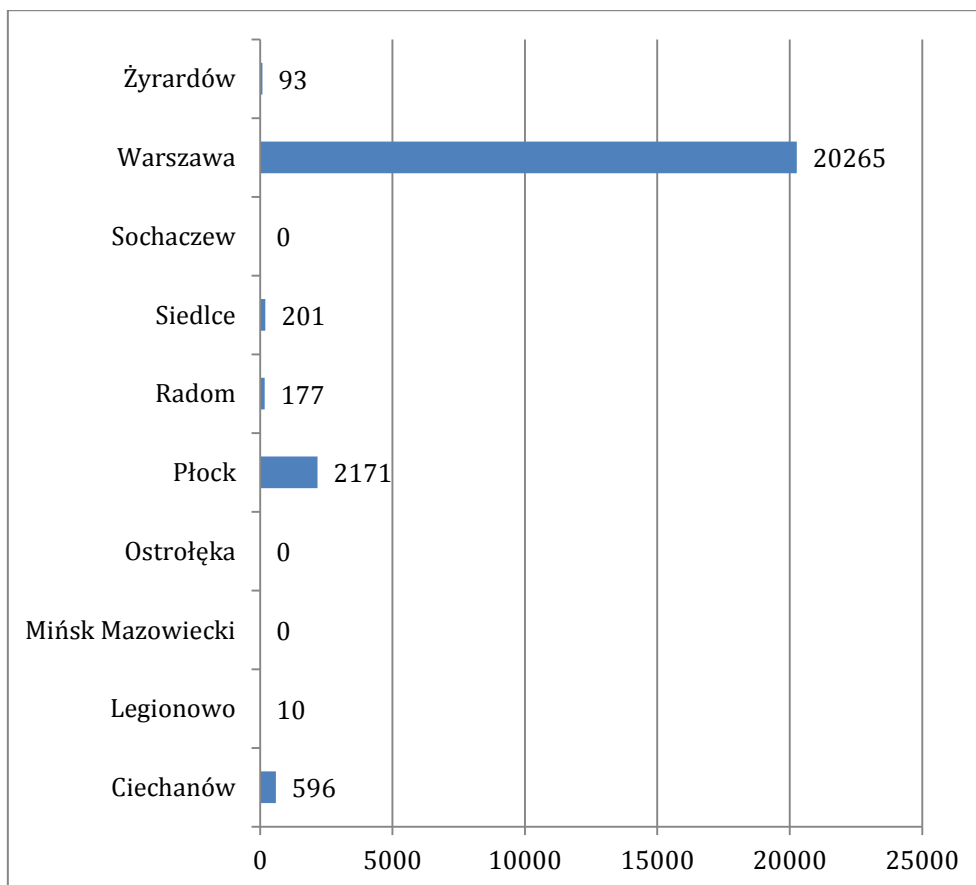
Wykres 4.1.2.2.11. Koszty przeznaczone na programy profilaktyki selektywnej i wskazującej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego w przeliczeniu na jednego mieszkańca

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

Najwięcej osób tego typu profilaktyką zostało objętych w Warszawie (ponad 20 tysięcy) oraz w Płocku (ponad 2000 tysięcy). W Sochaczewie, Ostrołęce oraz Mińsku Mazowieckim profilaktyką selektywną i wskazującą nie objęto żadnych osób.

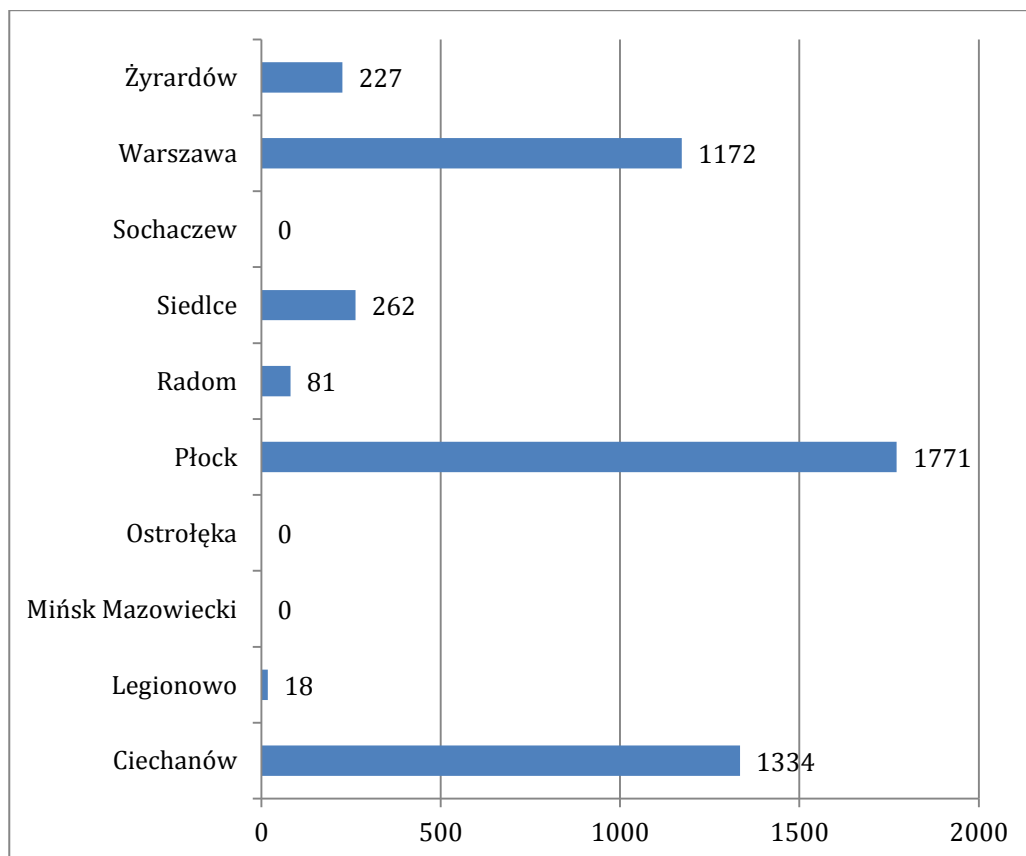
Wykres 4.1.2.2.9. Liczby odbiorców objętych działaniami profilaktyki selektywnej i wskazującej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego.

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014

Analizując wskaźniki na 100 tysięcy mieszkańców odnotowujemy, że działania z zakresu profilaktyki wskazującej i selektywnej objęły największe liczby ludności w Płocku (1771) oraz w Ciechanowie (1334).

Wykres 4.1.2.2.10. Koszty przeznaczone na programy profilaktyki selektywnej i wskazującej w 2014 r. w miastach województwa mazowieckiego

Źródło: Dane ze sprawozdań KPPN 2014.

4.1.2.3. Działania profilaktyczne podejmowane przez Straż Miejską w Płocku

Zespół Profilaktyki i Komunikacji Społecznej Straży Miejskiej w Płocku podejmował w 2014 r. następujące działania związane z przeciwdziałaniem narkomanii tj.

- Projekt pn. „III Wakacyjna Przygoda z Bezpieczeństwem”. Projekt miał charakter cykliczny i skierowany był do dzieci, które letni wypoczynek spędzały w mieście, w placówkach typu: świetlice środowiskowe, kluby profilaktyki środowiskowej, kluby osiedlowe. Założeniem projektu było promowanie działań na rzecz profilaktyki i edukacji dzieci w zakresie zdrowych i bezpiecznych sposobów spędzania wolnego czasu. Dzieci biorące udział w projekcie rozwinęły umiejętności prospołeczne, poszerzyły wiedzę na temat profilaktyki uzależnień i przemocy domowej, a także rówieśniczej oraz wykształciły i utrwaliły poprawne postawy w sytuacjach różnorodnych zagrożeń. Projekt miał ponadto na celu ukazanie sportu jako atrakcyjnego sposobu spędzania wolnego czasu, wskazanie uczestnikom różnorodnych, dających zadowolenie możliwości podejmowania działań alternatywnych wobec używek. W akcji wzięło udział 12 placówek wsparcia dziennego i klubów osiedlowych - 250 osób,
- Cykl audycji radiowych dla dzieci pn. „Akademia Lwa Honorka”. Audycje emitowane były w Katolickim Radiu Diecezji Płockiej dla dzieci w wieku przedszkolnym i szkolnym. Zadaniem poszczególnych audycji było zwrócenie uwagi słuchaczy, jak prawidłowo zachowywać się w sytuacjach niebezpiecznych, omówienie konsekwencji nieprawidłowych zachowań, przekazanie wiedzy na temat profilaktyki uzależnień, przemocy domowej i rówieśniczej. Podczas audycji radiowych ogłaszane były konkursy plastyczne pn. „Kolorowe tabletki czy to są cukiereczki?”, „Prawa dziecka”, „Niebezpieczne substancje”, „Poczęstunki od osób nieznanych”, których celem było przedłużenie oddziaływań edukacyjnych oraz

ugruntowanie zdobytej wcześniej wiedzy.
W projekcie wzięło udział 2 378 dzieci z 44 placówek.

- Projekt pn. „Feriowisko 2014”. Akcja skierowana była do dzieci, które zimowy wypoczynek spędzały w mieście. W ramach projektu realizowane były zajęcia warsztatowe z zakresu profilaktyki uzależnień i przemocy w rodzinie, rozgrywki sportowe oraz zabawy. Celem zajęć było ukazanie, jak należy reagować w przypadku kontaktu ze zjawiskiem przemocy i uzależnienia, wskazanie miejsc osób, do których młodzi ludzie lub ich rodziny mogą zwrócić się po pomoc. W projekcie wzięło udział 13 placówek wsparcia dziennego oraz Spółdzielczy Dom Kultury - 200 dzieci.

4.1.2.4. Działania profilaktyczne podejmowane przez Komendę Miejską Policji w Płocku

Temat zagrożenia narkomanią na terenie szkół podstawowych, gimnazjalnych i średnich z Płocka i powiatu poruszano niemal na każdej prelekcji i pogadance przeprowadzanej przez funkcjonariuszy KMP Płock. Podczas przeprowadzanych zajęć mówiono głównie o konsekwencjach prawnych wynikających z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, skutkach społecznych i zdrowotnych oraz możliwości uzyskania pomocy, jak również prowadzono edukację w zakresie odpowiedzialności prawnej za jazdę pod wpływem środków odurzających. Prelekcje prowadzili policjanci Wydziału Prewencji. W ramach prowadzonych działań podjętą następujące aktywności:

- „Ogólnopolski Głos Profilaktyki” - inicjatywa społeczności „PAT – Profilaktyka a Ty”. W ramach akcji odbył się happening „Przestańmy biec”, społeczny zryw „Wolne serca”, festyn w Spółdzielczym Domu Kultury, sztuka ulicy, malowanie plakatów profilaktycznych, wykonywanie zadań w alkogoglach, filmiki profilaktyczne. Ponadto w ramach projektu odbyła się dyskusja o profilaktyce z udziałem przedstawicieli podmiotów zajmujących się profilaktyką uzależnień. Podczas akcji promowano zdrowy styl życia, wolny od uzależnień oraz edukowano młodzież oraz osoby dorosłe w zakresie przeciwdziałania zjawiskom patologii społecznej, w akcji wzięło udział ok. 150 osób,
- „IX Przystanek PAT – Ogólnopolska Akcja Profilaktyczna” W ramach akcji odbyło się wyjazdowe 5-dniowe spotkanie młodzieży z całego kraju promujące modę na życie wolne od uzależnień. Młodzież uczestniczyła w warsztatach artystycznych oraz profilaktycznych, które miały na celu wzbogacenie wiedzy na temat zagrożeń, jakie niosą ze sobą substancje odurzające. W projekcie wzięło udział 17 osób z Płocka.

4.1.2.5. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Płocku Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Płocku

W ramach działań w zakresie profilaktyki uzależnień, rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii podejmowane były następujące działania:

Oświata zdrowotna

- profilaktyczny program w zakresie przeciwdziałania uzależnieniu od alkoholu, tytoniu i innych środków psychoaktywnych, którego celem było ograniczenie używania środków psychoaktywnych przez kobiety w wieku prokreacyjnym – rozdysponowano plakaty, zorganizowano 4 punkty informacyjno-edukacyjne mające na celu promowanie projektu

oraz przekazywano treści edukacyjne na festynach rodzinnych, podczas szkolenia lekarzy, pielęgniarek, położnych, pielęgniarek medycyny szkolnej, nauczycieli, pedagogów. Ponadto przeprowadzono dwa konkursy: z wiedzy i na plakat o uzależnieniach dla uczniów płockich szkół gimnazjalnych,

- program edukacyjny dla szkół ponadgimnazjalnych pt. „ARS – jak dbać o miłość”, w ramach którego odbyły się wykłady dla koordynatorów projektu pn. „Wpływ środków psychoaktywnych na kobiety w wieku prokreacyjnym” oraz „Szkodliwość picia alkoholu w trakcie ciąży i negatywne skutki rozwoju dziecka związane z wystąpieniem Alkoholowego Zespołu Płodowego (FAS)”,
- realizowano działania dotyczące środków zastępczych (dopalaczy) – przekazywano materiały edukacyjne, w tym podczas wizytacji placówek wypoczynku letniego oraz w czasie Targów Zdrowego Życia. Prowadzono zajęcia edukacyjne w Ośrodku Wsparcia dla Dzieci i Młodzieży oraz Ośrodku Opiekuńczo-Wychowawczym, w których wzięło udział 27 osób, przeprowadzono 11 zajęć edukacyjno-warsztatowych dla 267 dzieci i młodzieży w ramach Akcji Lato, zorganizowano konkurs „Bieg po wiedzę”, w ramach którego uczniowie rozwiązywali krzyżówkę profilaktyczną dotyczącą dopalaczy.

4.1.2.6. Ośrodek Opiekuńczo – Wychowawczy w Płocku

W Ośrodku prowadzone były następujące działania z zakresu przeciwdziałania narkomanii:

- Placówka Socjalizacyjna:

- ⑩ program profilaktyczny pn. „Program”, który skierowany był do wychowanków w wieku 10-19 lat, odbyły się 24 spotkania, w których wzięło udział 14 wychowanków. Celem programu było zapoznanie młodzieży z problemem uzależnienia, obalenie mitów dotyczących środków odurzających oraz dostarczenie wiedzy o negatywnym wpływie substancji psychoaktywnych na życie człowieka, przekazanie informacji, gdzie osoby uzależnione mogą uzyskać pomoc oraz jak przebiega ich leczenie,
- ⑩ program profilaktyczny pn. „Z prawem na Ty” skierowany do wychowanków przebywających w grupie usamodzielnienia, celem programu było przeciwdziałanie nieprzystosowaniu społecznemu, profilaktyka uzależnień – odbyły się prelekcje, pokaz filmów edukacyjnych, rozmowy indywidualne z wychowankami i ich rodzicami, współpracowano ze Stowarzyszeniem Monar oraz Młodzieżowym Ośrodkiem Socjoterapii „Powrót z U” w Cholewiance, wychowankowie brali udział w programie FreD.

- Placówka Interwencyjna:

- ⑩ program profilaktyczny pn. „Pokonujemy złość i agresję” - celem programu było zdobycie umiejętności lepszego rozumienia samego siebie i innych ludzi, nauka rozpoznawania elementów wyzwalających złość i agresję, poznanie sposobów panowania nad agresją oraz pozytywnego rozwiązywania konfliktów, odreagowania napięć emocjonalnych, a nie uciekanie w uzależnienie,
- ⑩ spotkania psychoedukacyjne związane z problematyką stresu oraz dotyczące profilaktyki uzależnień - odbyło się 9 spotkań,
- ⑩ dzieci, u których stwierdzono pozytywny wynik na obecność narkotyku w organizmie zostały

objęte oddziaływaniami z zakresu profilaktyki uzależnień, współpracowano ze Stowarzyszeniem Monar, jeden z wychowanków został objęty oddziaływaniami w Młodzieżowym Ośrodku Socjoterapii, następnie w Ośrodku Socjoterapeutycznym w Wildzie, decyzją Sądu został on umieszczony na przymusowe leczenie na Oddziale Psychiatrycznym w Lubiążu.

4.1.2.7. Płocki Ośrodek Kultury i Sztuki

W ramach przeciwdziałania narkomanii podjętą następujące aktywności:

- Projekt pn. „Warsztaty teatralne i Festiwal Teatrów Profilaktycznych”. Głównymi celami projektu była edukacja artystyczna, teatralna, uwrażliwienie na sztukę, podniesienie własnej wartości, roli społecznej, rozwój własny uczestników. Zostały stworzone 3 grupy teatralne (25 osób) składające się z młodzieży z płockich szkół gimnazjalnych, młodzieży i dorosłych ze środowisk dysfunkcyjnych, patologicznych, wykluczonych społecznie, uzależnionych od narkotyków, po samookaleczeniach, po próbach samobójczych, osoby z kompleksami, problemami w domu, nie wierzące we własne możliwości. Każda grupa warsztatowa stworzyła spektakl, który był prezentowany w trakcie Festiwalu Teatrów Profilaktycznych.
- Warsztaty artystyczno-profilaktyczne pn. „Wybieram sztukę część III”. Głównym założeniem warsztatów było pokazanie dzieciom i młodzieży możliwości właściwego wykorzystania wolnego czasu jako alternatywy dla uzależnień, alkoholu, przemocy i narkotyków oraz zagospodarowanie czasu wolnego, nauka właściwych wyborów oraz zaszczepienie chęci posiadania zainteresowań. Warsztaty w twórczy i rozwijający wyobraźnię sposób wpływały, poprzez edukację i animację, na właściwą postawę młodego człowieka, rozwój twórczego myślenia, zainteresowań, umiejętności obserwacji, dokonywania właściwych wyborów. W trakcie warsztatów dzieci i młodzież poznawała sztukę poprzez zabawę i aktywne formy działań animacyjnych. Warsztaty miały na celu właściwe zagospodarowanie czasu w czasie ferii oraz wakacji. W projekcie brało udział 85 dzieci i młodzieży oraz 52 rodziców.
- Płocka Galeria Sztuki Projekt pn. „Wkręceni w sztukę”. Celem projektu było uwrażliwienie oraz poprawa społecznego i emocjonalnego funkcjonowania dzieci poprzez działania artystyczne. Głównym zagadnieniem poruszonym poprzez zajęcia była identyfikacja emocji oraz ich związek z kolorami i prostymi formami geometrycznymi. Projekt miał na celu pokazanie dzieciom i młodzieży alternatywnej formy spędzania wolnego czasu, jaką jest tworzenie sztuki, co pomaga rozładować napięcie i powoduje, że rośnie samoocena. Uczestnicy uczyli się cierpliwości, skrupulatności, planowania działań aby osiągnąć założony rezultat. W projekcie wzięło udział 15 dzieci i młodzieży.

4.1.2.8. Stowarzyszenie Rodzin Katolickich Diecezji Płockiej

Projekt pn. „Bezpieczna rodzina”, którego celem było przeciwdziałanie uzależnieniom i zjawisku przemocy w rodzinie z uwzględnieniem dzieci; edukacja przyszłych kierowców oraz działania wspierające skierowane do bezdomnych mężczyzn. W ramach projektu udzielono 132 porad 112 osobom, porady udzielane były przez prawnika, psychologa, pedagoga oraz doradcę

rodzinnego. W ramach projektu przeprowadzono ponadto 9 prezentacji (spotkań) dla 111 przyszłych kierowców oraz 2 spotkania edukacyjne i 4 warsztaty, w których wzięło udział 43 mężczyzn bezdomnych.

4.1.2.9. Polski Komitet Pomocy Społecznej Zarząd Rejonowy w Płocku

Projekt pn. „Nasza przyszłość” - grupa socjoterapeutyczna dla dzieci i młodzieży na terenie miasta Płocka w Noclegowni dla Kobiet”. Zajęcia prowadzone były z dziećmi i młodzieżą indywidualnie oraz grupowo. W ramach projektu sprawowana była opieka wychowawcza nad dziećmi i młodzieżą przebywającą wraz z matkami w Noclegowni, realizowany był program profilaktyczny i socjoterapeutyczny, prowadzone dożywianie, monitorowanie realizacji obowiązku nauki szkolnej, pomoc w nauce i uczenie organizowania czasu wolnego jako alternatywy wobec używania alkoholu, narkotyków i tytoniu, rozwój zainteresowań, organizacja gier i zabaw oraz zajęć sportowych. W zajęciach uczestniczyło od 15 do 20 dzieci (liczba zmienia się w zależności od tego, ile dzieci przebywa w danym czasie w Noclegowni) pochodzących z rodzin dotkniętych problemem alkoholowym, będących często ofiarami przemocy domowej lub bezdomnych. Dodatkowo prowadzone były zajęcia oraz rozmowy przez psychologa, w których brały udział dzieci oraz ich matki.

4.1.2.10. Liga Kobiet Polskich Oddział Terenowy w Płocku

„Wspólna sprawa – 2014” - realizacja projektu polegała na organizacji 2 turnusów kolonii, w których wzięło udział 85 dzieci i młodzieży z terenu miasta Płocka. Kolonie miały charakter integracyjny, brały w nich udział dzieci i młodzież niepełnosprawna, w tym z rodzin wielodzietnych, ubogich, zagrożonych wykluczeniem społecznym. Podczas kolonii realizowano program profilaktyczny mający na celu wzrost świadomości zdrowotnej i społecznej oraz nauczanie umiejętności unikania i rozpoznawania zachowań ryzykownych dla zdrowia oraz umiejętności odmawiania.

4.1.2.11. Fundacja „Fundusz Grantowy dla Płocka”

Projekt pn. „Inicjacja działań związanych ze streetworkingiem w Płocku, realizacja środowiskowych działań związanych z przeciwdziałaniem alkoholizmowi i narkomanii w formie pracy animatorów podwórkowych”. W ramach realizacji projektu organizowano czas wolny dzieci w ramach zajęć grupowych i ogólnych na podwórku oraz z wykorzystaniem oferty placówek kulturalnych i sportowych. Realizowane zajęcia miały na celu promowanie zdrowego stylu życia, kształtowanie świadomości na temat szkodliwości zażywania alkoholu i innych substancji psychoaktywnych, wzmacnianie poczucia własnej wartości, wzmacnianie pozytywnych zachowań, aktywizowanie rodziców do wspólnych działań, rozwijanie pasji i zainteresowań, uczenie umiejętności społecznych. W projekcie brało udział 30 dzieci, w zajęciach systematycznie uczestniczyło 13 dzieci – 2 grupy.

4.1.2.12. Fundacja Portal Fm – „Pomagamy dzieciom”

Projekt pn. „Robinsonada”, którego celem była praca w formie streetworkingu skierowana do dzieci i młodzieży z rodzin zagrożonych wykluczeniem społecznym. Zajęcia prowadzone były w

formie podwórkowej oraz warsztatowej. W trakcie prowadzonych zajęć podwórkowych organizowane były gry i zabawy w plenerze pokazujące, jak można spędzić wolny czas. Dzieci i młodzież uczestniczyła w zajęciach profilaktycznych i socjoterapeutycznych, opiekuńczo-wychowawczych oraz wyrównawczych. Celem zadania było ponadto uświadomienie rodziców o potrzebie korzystania z profesjonalnej pomocy i umiejętności szukania pomocy na terenie miasta. W projekcie uczestniczyło 20 dzieci.

4.1.2.13 Książnica Płocka

Projekt pn. „Żyję zdrowo i bezpiecznie” stanowił edukację profilaktyczną polegającą na uczeniu dzieci i młodzieży dojrzałej postawy wobec życia, w tym wobec substancji uzależniających, uświadomienie młodym ludziom, jakie są konsekwencje sięgania po środki psychoaktywne. W ramach projektu odbyło się 13 spotkań wykładowo – warsztatowych ze specjalistami, w których wzięło udział 307 uczniów oraz 16 nauczycieli. Celem zajęć było uświadomienie młodych ludzi, że używki nie rozwiązują problemów, a eksperymentowanie ze środkami psychoaktywnymi może w konsekwencji doprowadzić do uzależnienia. W ramach projektu odbyły się 3 spotkania autorskie, które umożliwiły kontakt z osobami, które są wzorem do naśladowania – w spotkaniach uczestniczyło 191 uczniów i 9 nauczycieli. Imprezy miały charakter kulturalno – edukacyjny – wzięło w nich udział 1 035 dzieci i młodzieży oraz 67 rodziców. Przeprowadzone zajęcia, imprezy przyczyniły się do wzbogacenia wiedzy z zakresu profilaktyki uzależnień, rozbudzenia potrzeb intelektualnych, emocjonalnych. Z przedsięwzięć profilaktycznych zawartych w projekcie skorzystało 1 625 osób, w tym 1 533 dzieci i młodzieży, 25 nauczycieli, 67 rodziców.

4.1.2.14 Spółdzielczy Dom Kultury Płockiej Spółdzielni Mieszkaniowej Lokatorsko-Własnościowej

W ramach przeciwdziałania narkomanii podjętą następujące aktywności:

- Impreza sportowo – profilaktyczna pn. „Masz wybór – wybierz zdrowie – lekkoatletyka w małym wydaniu”. Celem imprezy była popularyzacja wśród dzieci i młodzieży zdrowego stylu życia, promowanie pozytywnych wzorców zachowań, nauka zasad fair play, zachęcanie uczestników do aktywnego i interesującego spędzania wolnego czasu podczas wakacji. W imprezie wzięły udział dzieci i młodzież z płockich klubów osiedlowych, świetlic środowiskowych i miejskich oraz klubów profilaktyki środowiskowej – spędzających wakacje w mieście. W projekcie wzięło udział 300 dzieci wraz z opiekunami.
- Cykl festynów dla mieszkańców promujących zdrowy styl życia pn. „Wybór należy do Ciebie – przeciwdziałanie ewentualnym uzależnieniom”. Festyny miały na celu przeciwdziałanie uzależnieniom poprzez promowanie zdrowego stylu życia, prezentację alternatywnych form spędzania wolnego czasu oraz promowanie zdrowego współzawodnictwa poprzez udział w grach, konkursach i zabawach. Ponadto w trakcie imprez przekazywane były informacje o możliwości skutecznego wykorzystania technik asertywnych przy przeciwstawianiu się naciskowi grupy rówieśniczej, czy też środowiska w sytuacjach nakłaniania do sięgania po środki uzależniające. Kolejnym celem imprez było zachęcenie rodzin do wspólnego spędzania czasu wolnego w sposób aktywny, bezpieczny, dający radość każdemu z uczestników zabawy. W projekcie wzięło udział około 700 osób – 500 dzieci i 200 rodziców.

4.1.3. Leczenie, rehabilitacja, pomoc osobom używającym narkotyków oraz ich rodzinom

4.1.3.1. Wojewódzki Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Prof. Eugeniusza Wilczkowskiego w Gostyninie

W Szpitalu prowadzony był detoks, (detoksykacja z ang. *detoxification*: usuwanie toksyn – potoczna nazwa sposobu leczenia uzależnień, polegającego na nagłym odstawieniu substancji, od której dana osoba jest uzależniona, połączonym z terapią farmakologiczną) oraz podstawowe zajęcia motywujące do podjęcia dalszego leczenia dla osób uzależnionych od opiatów. Detoks polega na oczyszczaniu organizmu z toksyn, które zazwyczaj długo pozostają w organizmie po zażywaniu narkotyków. Ich usunięcie jest potrzebne, by zatrzymać objawy zatrucia oraz złagodzić symptomy zespołu abstynencyjnego, charakterystycznego dla okresów nadużywania substancji uzależniających. W przypadku uzależnienia od opiatów detoksykacja jest konieczna przed rozpoczęciem terapii psychologicznej.

4.1.3.2. Poradnia Profilaktyczno – Konsultacyjna MONAR

W Poradni w 2014 r. odbywały się następujące działania:

- Trening Asertywnych Zachowań Abstynenckich dla osób uzależnionych, z którego skorzystało 5 osób,
- program motywacyjno-edukacyjnego dla osób uzależnionych od narkotyków przebywających na Oddziale Detoksykacyjnym w Szpitalu w Gostyninie – Zalesiu, z którego skorzystały 32 osoby,
- program psychoedukacyjnego pn. „Totalnie wolny” dla osób uzależnionych przebywających w Zakładzie Karnym w Płocku,
- warsztaty podnoszących umiejętności wychowawcze dla rodziców dzieci uzależnionych, w których wzięło udział 14 rodziców,
- grupy wsparcia dla absolwentów warsztatów dla rodziców dzieci uzależnionych, w których uczestniczyło od 6 do 9 osób,
- program wczesnej interwencji FreD – indywidualne rozmowy motywujące z kierowaną do programu młodzieżą – 25 osób, warsztaty wczesnej interwencji dla 3 grup, w których wzięło udział 20 osób, 3 spotkania grupowe dla 24 rodziców/opiekunów młodzieży uczestniczącej w warsztatach, prowadzenie witryny internetowej www.fred.monarplock.pl, obsługa poczty e-mailowej oraz telefonu „FreD kontakt”. Program skierowany był do osób młodych, odnotowanych przez szkołę, pracodawcę, policję, Straż Miejską, Sąd bądź Prokuraturę za incydenty związane z eksperymentowaniem z używkami,
- mityngi grup samopomocowych (m. in. NA, AA, Narc-Anon) oraz spotkań grup wsparcia dla osób uzależnionych.

4.1.3.3. Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Jest czas” prowadzony przez Stowarzyszenie Pomocy Dzieciom i Młodzieży KAI KAIROS w Płocku

W Ośrodku udzielano specjalistycznej pomocy osobom eksperymentującym oraz używającym szkodliwie środków psychoaktywnych, jak również ich rodzinom. Ponadto oferta Ośrodka adresowana była do dzieci i młodzieży z tzw. grup ryzyka (zagrożonych uzależnieniem), podejmującej różnego rodzaju zachowania ryzykowne oraz dla osób, które ukończyły leczenie w ośrodkach stacjonarnych. Program Ośrodka został tak skonstruowany, aby świadczyć możliwie

szeroki zakres działań terapeutycznych związanych z uzależnieniem narkotykowym.

W Ośrodku prowadzona była terapia systemowa ukierunkowana na dokonanie zmian w rodzinie osób nadużywających środków psychoaktywnych, a więc w systemie, którego głównym celem jest zaspokojenie potrzeb poszczególnych członków oraz realizowanie zadań społecznych. Problemy pojawiające się u jednego z członków rodziny (np. uzależnienie dziecka) zaburzają cały system rodzinny. Zmiana w systemie wywołana np. zaprzestaniem używania środka odurzającego przez uzależnionego członka rodziny (dziecko korzysta z pomocy w Ośrodku) wprowadza pewne zmiany w rodzinie.

Terapią objęta była również rodzina osoby uzależnionej lub podejmującej zachowania ryzykowne. Rodzice spotykają się na comiesięcznych grupach psychoedukacyjnych i treningowych oraz na indywidualnych sesjach terapeutycznych. Oferta Ośrodka przygotowana została również dla dzieci i młodzieży z grup ryzyka i obejmuje cykliczne zajęcia socjoterapii oraz arteterapii. Każdy klient Ośrodka, niezależnie od poziomu zaawansowania terapii, może korzystać w trakcie dyżurów specjalistów z pomocy indywidualnej: konsultacji, poradnictwa, terapii indywidualnej, interwencji wychowawczych, mediacji. Łącznie z pomocy Ośrodka w 2014 roku skorzystało 107 osób, w tym 29 rodziców klientów Ośrodka oraz 52 osoby wykazujące zachowania ryzykowne i używających substancji psychoaktywnych.

W ramach działań Ośrodka realizowany był program profilaktyczny pn. „Przestrzeń bez przemocy”, którego celem była zmiana postaw dotyczących komunikowania się w relacjach społecznych, w tym w świecie wirtualnym, dostarczenie doświadczeń korekcyjnych młodzieży z grup ryzyka stosujących przemoc w komunikacji z rówieśnikami i dorosłymi, a także dostarczenie wiedzy rodzicom na temat przyczyn zachowań ryzykownych podejmowanych przez młodzież oraz sposobów zapobiegania tym zachowaniom, jak również pomocy dziecku eksperymentującemu lub uzależnionemu od środków psychoaktywnych, komputera, Internetu. W programie wzięło udział 9 klientów Ośrodka oraz 7 innych osób.

4.1.3.4. Polski Czerwony Krzyż Zarząd Rejonowy w Płocku

W Punkcie Konsultacyjnym prowadzonym przez PCK odbywały się dyżury psychologa, logopedy, pedagoga i prawnika, których zadaniem było udzielanie specjalistycznej pomocy w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz przemocy w rodzinie. W Punkcie prowadzone były dyżury psychologa, logopedy, pedagoga i prawnika, których zadaniem było udzielanie specjalistycznej pomocy i porad dotyczących profilaktyki uzależnień (alkohol, narkotyki), rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz przemocy w rodzinie, w tym dla dzieci i młodzieży zagrożonej uzależnieniami oraz wykazującej zachowania ryzykowne. W 2011 roku udzielono 384 porad (dla 275 osób), w tym żadnej z problemem narkotykowym. W roku 2012, podobnie jak w 2011, nie odnotowano osób z problemem narkotykowym. Udzielono łącznie 554 porady (dla 412 osób). W 2013 r. w Punkcie Konsultacyjnym udzielono 536 porad 222 osobom, przy czym nie zgłosiła się żadna osoba z problemem narkotykowym. W 2014 roku udzielono 561 konsultacji porad 212 osobom, nie zgłosiła się żadna osoba z problemem narkotykowym.

4.1.3.5. Centrum Psychologiczno – Pastoralne METANOIA w Płocku

W punkcie konsultacyjnym prowadzone były dyżury mediatora, psychologa i prawnika. Celem dyżurów było udzielanie pomocy osobom dotkniętym przemocą w rodzinie i uzależnieniami (alkohol i narkotyki). W ramach dyżurów w 2011 r. porad udzielono 222 osobom, w tym 13 osobom z problemem narkotykowym oraz 14 członkom rodzin osób z problemem narkotykowym. W 2012 r. porad udzielono 373 osobom, w tym 3 osobom z problemem narkotykowym oraz 5 członkom rodzin osób z problemem narkotykowym. W 2013 r. udzielono 582 porady 423 osobom, w tym: 10

porad 9 osobom z problemem narkotykowym, 10 porad 6 dorosłym członkom rodziny osoby z problemem narkotykowym (w tym współuzależnionym) oraz przeprowadzono 2 mediacje z udziałem 9 osób z problemem narkotykowym. W ramach dyżurów w 2014 roku udzielono 665 porad 514 osobom, w tym: 24 porady 20 osobom z problemem narkotykowym, 52 porady 54 dorosłym członkom rodziny z problemem narkotykowym (w tym osobom współuzależnionym). Ponadto przeprowadzono 38 mediacji, w tym: 5 mediacji z udziałem dorosłych członków rodziny z problemem narkotykowym (w tym osób współuzależnionych),

4.1.3.6. Punkt Doradztwa Rodzinnego KAI KAIROS

W 2013 r. w Punkcie prowadzone były dyżury psychologów oraz pedagoga, których zadaniem było udzielanie wsparcia rodzinom w różnych typach kryzysów w związku z zachowaniami problemowymi jej członków.

Łącznie udzielono pomocy ponad 40 (2013 r. - 35) osobom w tym: 6 (2013 r. - 1) osobom z problemem narkotykowym, 2 (2013 r. - 2) dorosłym członkom rodziny osoby z problemem narkotykowym, 27 (2013 r. - 32) osobom wykazującym zachowania ryzykowne. Ogółem udzielono 127 (2013 r. - 168) porad.

4.1.3.7 Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Azyl” prowadzony przez Fundację Ekonomii Społecznej „

W Ośrodku udzielana była pomoc psychologiczna, pedagogiczna, e-poradnictwo. Zorganizowano grupy terapeutyczne ukierunkowane na rozwiązywanie problemów osób zgłaszających się do Ośrodka:

- grupa terapeutyczna dla młodzieży wykazującej zachowania ryzykowne, celem zajęć była korekcja destruktywnych zachowań oraz nauczanie umiejętności radzenia sobie bez używania środków psychoaktywnych – w zajęciach wzięło udział 6 osób,
- Trening Umiejętności Społecznych/Trening Zastępowania Agresji, którego celem było nauczanie umiejętności prospołecznych oraz kontroli złości – w treningu wzięło udział 12 osób,
- grupa terapeutyczna dla dorosłych „Akademia rodzica”, której celem było nabycie wiedzy dotyczącej mechanizmów uzależnienia, zapobiegania rozwojowi współuzależnienia oraz poprawa relacji rodzinnych – w zajęciach brało udział 6 rodziców,
- grupa psychoedukacyjna dla młodzieży i dorosłych, której celem był wzrost wiedzy z zakresu zagadnień problemowych, z którymi osoby zgłosiły się do Ośrodka, udzielenie wsparcia psychologicznego i pedagogicznego dostosowanego do potrzeb i możliwości klientów zwiększającego poziom ich otwartości na uczestniczenie w życiu społecznym, wzrost poczucia pewności siebie i samoakceptacji u osób uczestniczących w spotkaniach – w spotkaniach wzięło udział 6 osób,
- grupa wsparcia dla osób doświadczających przemocy - celem zajęć było nabycie zachowań służących przerwaniu przemocy – w zajęciach brało 10 osób.

W Ośrodku udzielana była ponadto pomoc indywidualna dla osób zgłaszających się z problemami wynikającymi z uzależnień oraz przemocy w rodzinie – z konsultacji indywidualnych skorzystało 161 osób.

4.1.3.8 „Punkt Informacyjno-Konsultacyjny Azyl” Fundacji Ekonomii Społecznej „Przystań”

Projekt pn. „Punkt Informacyjno-Konsultacyjny Azyl”, którego celem była wczesna interwencja w stosunku do osób uzależnionych, współuzależnionych, zagrożonych patologiami, wykluczonych

społecznie. Porady udzielane były poprzez kontakt osobisty, telefoniczny oraz elektroniczny (e-mail). W Punkcie udzielana była pomoc przez prawnika, pedagoga, psychologa oraz lekarza neurologa. Ogółem udzielono 133 porad 95 osobom, w tym: 14 porad 7 osobom z problemem narkotykowym, 1 poradę 1 dorosłemu członkowi rodziny osoby z problemem narkotykowym (w tym osobom współuzależnionym i DDA).

4.1.3.9. Inne instytucje

Pomoc osobom z problemem narkotykowym oferowały także następujące instytucje:

- Ośrodek Opiekuńczo - Wychowawczy w Płocku,
- Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Płocku,
- Wojewódzki Szpital Zespolony w Płocku,
- Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku.

4.2. Ograniczanie podaży

4.2.1. Komenda Miejska Policji w Płocku

Na terenie miasta Płocka policjanci prowadzili szereg różnorodnych działań w zakresie ograniczenia popytu na środki odurzające, jak również zmniejszenia problemów wynikających z uzależnień. W szkołach prowadzono profilaktyczną działalność informacyjną i szkoleniową dla dzieci oraz młodzieży w zakresie rozwiązywania problemów narkotykowych. W ramach działań mających na celu ograniczenie redukcji podaży na narkotyki w Komendzie Miejskiej Policji w Płocku powołany został w 2009 roku etatowy Zespół do walki z przestępczością narkotykową. Zagadnieniem tym zajmuje się również Wydział Prewencji KMP Płock.

Z prowadzonych przez Policję działań wynika, że Płock nie jest miejscem produkcji narkotyków syntetycznych przez zorganizowane grupy przestępcze. W ostatnich latach nie wykryto laboratoriów wytwarzających amfetaminę. Jednakże należy odnotować wykrycie 10 plantacji marihuany w 2013 roku oraz 4 w 2014 roku.

Na terenie miasta Płocka w 2013 roku stwierdzono 138 przestępstw (100 osób podejrzanych). Większość podejrzanych została zatrzymana z powodu posiadania narkotyków (79%). Co piąty podejrzany z artykułu 59 (udzielanie narkotyków w celu osiągnięcia korzyści – handel). Dwie osoby były podejrzane o produkcję marihuany (art. 56). W 2013 roku wszczęto 120 postępowań przygotowawczych objętych ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii a w 2014: 104 postępowania. W 2014 roku odnotowano zwiększenie liczby przestępstw w Płocku do 148. Najwięcej (74%) z artykułu 62 dotyczącego posiadania narkotyków. Na drugim miejscu odnotowano przestępstwa za handel (17%). 24 przestępstwa stwierdzone dotyczyły nieletnich, w tym najwięcej z posiadanie (17 przestępstw). Przestępczość narkotykowa w rozbiciu na poszczególne artykuły ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii przedstawiona została w tabeli poniżej.

Tabela 4.2.1.1. Przestępstwa stwierdzone z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w 2012 - 2014r

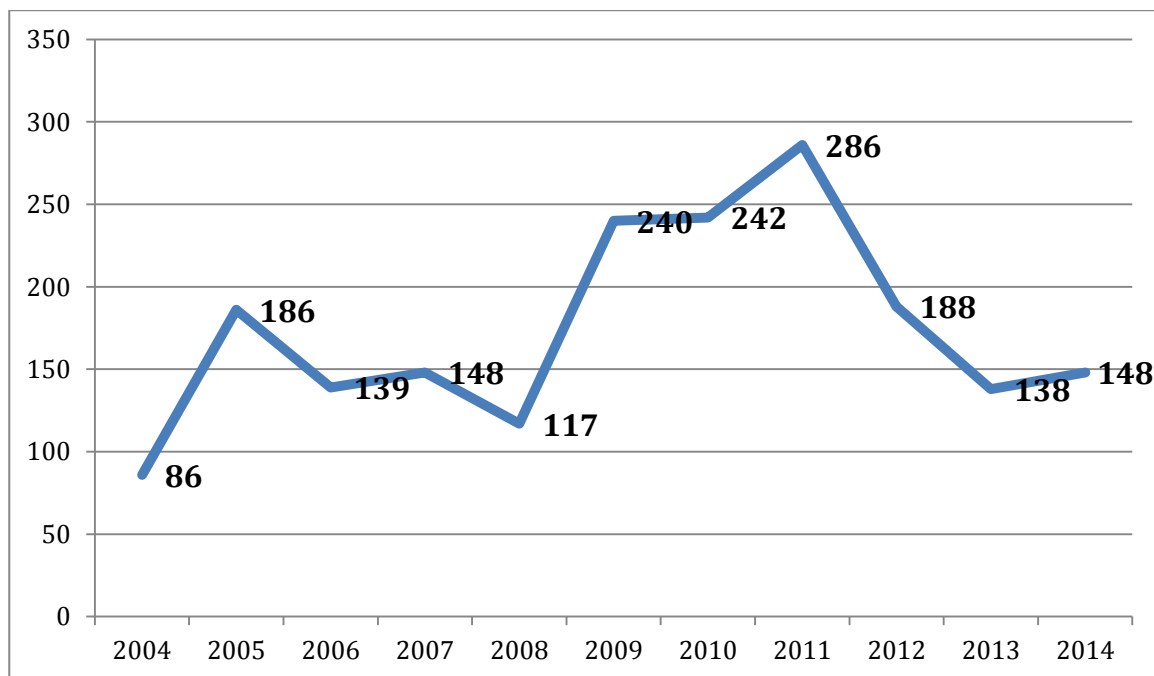
	2012	2013	2014 ²
Art. 53 ust 1. (wytwarzanie, przetwarzanie albo przerabianie środków odurzających lub substancji psychotropowych albo przetwarzanie słomy makowej)			1/0
Art. 56 ust. 1 (wprowadzanie do obrotu)		6	
Art. 56 ust. 1,2 (wprowadzanie do obrotu, pkt 2 mniejsza waga)	8		4/4
Art. 56 ust.3 (wprowadzanie do obrotu, większa waga)	1		
Art. 58 (udzielanie)	16	5	9/5
Art. 59 (udzielanie w celu korzyści – handel)	36	31	46/25
Art. 62 (posiadanie)	122	91	130/111
Art. 63 ust 1 (uprawa)	5	5	9/3

Źródło: Dane z Komendy Miejskiej Policji w Płocku

Dane na wykresie 4.2.1.1 pokazują na wzrost liczby przestępstw stwierdzonych przez Komendę Miejską w Płocku w latach 2008 - 2011. W 2011 r. odnotowano najwyższą wartość tj. 286 przestępstw. Od tego roku odnotowujemy spadek liczby przestępstw do 138 w 2013. Najnowsze dane to lekki wzrost (148).

Wykres 4.2.1.1. Liczba przestępstw narkotykowych stwierdzone przez Komendę Miejską w Płocku w latach 2004 – 2014 z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

² Pierwsza liczba dotyczy przestępstwa ogółem a druga w mieście.

Źródło: Dane z Komendy Miejskiej Policji w Płocku

W 2014 roku policjanci Komendy Miejskiej Policji w Płocku zabezpieczyli większe ilości narkotyków niż w roku poprzednim. Najmniej heroiny oraz haszyszu, których zabezpieczenia dotyczyły po kilka gramów tych substancji. Warto odnotować pojawienie się metaamfetaminy, która jest silniejsza od amfetaminy. W latach poprzednich plocka Policja nie zabezpieczyła tej substancji. Oprócz narkotyków wykazanych w tabeli 4.2.1.2 dodatkowo ujawniono 236 gram suszu koloru zielonego, które prawdopodobnie były syntetycznymi kanabinoidami oraz 179 opakowań o wadze 54 gram proszku białego koloru. Ponadto zlikwidowano 4 nielegalne plantacje konopi z 139 krzakami. W roku 2013 wykryto ich więcej 10, jednakże liczba roślin jest podobna jak w 2013. Szczegółowe zestawienie zabezpieczonych narkotyków zawiera tabela 4.2.1.2.

Tabela 4.2.1.2. Ilość narkotyków zabezpieczona przez Komendę Miejską Policji w Płocku w latach 2008-2014.

Rodzaj narkotyku	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
Marihuana	348 g	1470 g	2629 g	3277 g i 52 rośliny	1710 g i 54 rośliny	1240 g i 140 roślin	1133 g i 139 roślin
Amfetamina	648 g	985 g	1463 g	675 g	744 g	192 g	781 g + 130 g metaamfetamina
Heroina	20 g	10 g	52 g	59 g	1 g	-	0,2 g
Tabletki ecstasy	1170 szt.	15 szt.	23,860 g	33 szt.	-	151 szt.	36 szt. tabletek metaamfetaminy
Haszysz	-	10 g	3g	19 g	1200 g	6 g	3 g
Kokaina	-	6 g	73 g	-	-	5 g	22 g

Źródło: Dane z Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

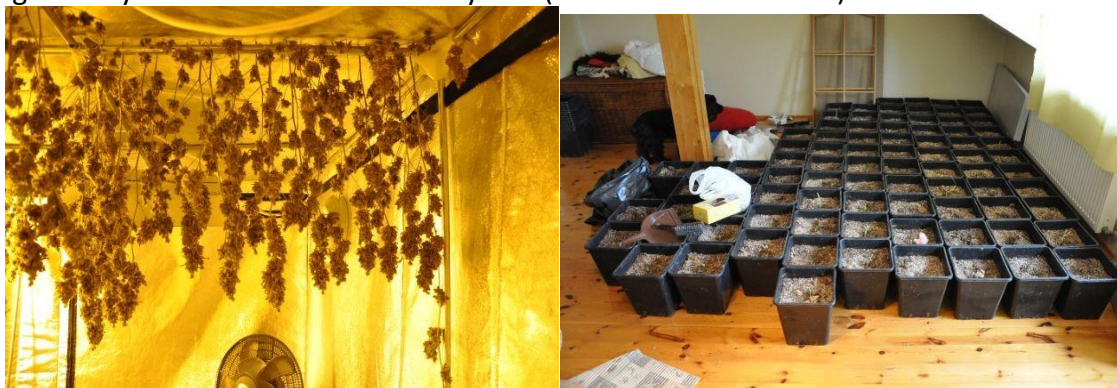
Informacje o cenach narkotyków przekazują służby zajmujące się walką z nielegalnym rynkiem. Kluczową instytucją w zbieraniu tych danych jest Policja, ponieważ w swoich działaniach prowadzi operacje wymierzone nie tylko w handel hurtowy, ale także sprzedaż detaliczną. Ceny detaliczne pozwalają śledzić zmiany na scenie narkotykowej. Ich wzrost lub spadek jest sygnałem wzrostu lub spadku podaży. Według danych Policji ceny narkotyków w 2014 roku są takie same jak w latach poprzednich, co może oznaczać, że dostępność narkotyków nie uległa zmianom w Płocku.

Tabela 4.2.1.3. Ceny narkotyków na nielegalnym rynku w latach 2009 - 2014 według danych Komendy Miejskiej Policji w Płocku.

Substancja	jednostka	2009	2010	2011	2012	2013	2014
		Ceny w zł (średnie)					
Marihuana	gram	30	30-35	30-35	30	30	30
Amfetamina	gram	30	30-35	30-35	30	30	30
Heroina	gram	200	200	200	200	200	200
Tabletki ecstasy	tabletki	5	-	-	5	5	5
Haszysz	gram	30	-	-	30	30	30
Kokaina	gram	200	200	200	200	200	200

Źródło: Dane z Komendy Miejskiej w Płocku

Według danych Policji na terenie Płocka prowadzona była zarówno sprzedaż jak i produkcja narkotyków. Jedną z wykrytych plantacji konopi została przedstawiona na stronie płockiej policji. Policjanci z Komisariatu Policji na płockich Podolszyczach, w jednym z domów znaleźli i zlikwidowali uprawę konopi indyjskich w październiku 2014. Na poddaszu domu, w jednym z pomieszczeń funkcjonariusze ujawnili rozstawiony namiot o wymiarach 3x3 m., w którym znajdowała się kompletna, linia do uprawy konopi indyjskich. W namiocie suszyło się już 96 roślin. W namiocie znajdowała się system naświetlenia, nawadniania i wentylacji. W innym pomieszczeniu funkcjonariusze znaleźli 86 donic, w których znajdowały się korzenie z odciętymi łodygami. Podczas przeszukania domu policjanci dodatkowo znaleźli i zabezpieczyli pieniądze w kwocie ponad 70 tys. zł., które jak podejrzewają mogą pochodzić z przestępczego procederu, jakim zajmowali się zatrzymani mężczyźni. Znalaziono też trzy dowody osobiste z tym samym zdjęciem, ale wydane na inne nazwisko. Podczas czynności policjanci zatrzymali dwóch mężczyzn w wieku 37 i 40 lat. Według wstępnych szacunków z łodyg, które zostały zabezpieczone, można byłoby uzyskać około 2 kg narkotyków o wartości około 60 tys. zł. (Źródło: KMP w Płocku).

Źródło: KMP w Płocku, Strona Internetowa.

4.2.2. Powiatowa Stacja Sanitarno-Epidemiologiczna w Płocku

Na mocy nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z końca 2010 Inspekcja Sanitarna zajmuje się „dopalaczami” to jest środkami zastępczymi. W roku 2008 rozpoczęto w Polsce monitorowanie problemu „dopalaczy”. Pod nazwą „dopalacze” kryje się cała gama różnego rodzaju środków. „Dopalaczami” nazwane zostały różnorodne substancje o działaniu psychoaktywnym lub nawet nie posiadające takiego działania. Możemy je podzielić na kilka grup: proszki, sole, tabletki oraz mieszanki ziołowe. Są wśród nich substancje naturalne, takie jak roślina Kava Kava, oraz wytworzone w laboratoriach – jak BZP, MDPV czy mefedron. Wiele „dopalaczy” zostało objętych kontrolą na mocy nowelizacji ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Miejsce zdelegalizowanych „dopalaczy” w 2010 r. zajmowały jednak następne. W Polsce działała wówczas największa w Europie liczba sklepów z „dopalaczami”. Warto wspomnieć o grupie substancji chemicznych, które są podstawowymi składnikami mieszanek ziołowych – np. JWH-018 czy JWH-122 – i które stanowią substytuty THC (aktywnego składnika marihuany), zbliżone w działaniu do konopi indyjskich. Po zamknięciu w 2010 r. około 1400 sklepów z „dopalaczami” handel przeniósł się do Internetu. Obecnie trwają prace nad nowelizacją Ustawy narkotykowej na mocy której 114 nowych substancji psychoaktywnych zostanie objętych kontrolą. Pod koniec 2012 r. oraz w 2013 r. pojawiły się w Polsce ponownie sklepy z „dopalaczami”. W 2012 r. nie zamknięto żadnego sklepu z „dopalaczami”. Na początku 2013 r. zamknięto jeden sklep. Po analizie zabezpieczanych produktów okazało się, że są to środki zastępcze (dopalacze).

Na terenie objętym nadzorem przez Sekcję Nadzoru Higieny Pracy PSSE w Płocku znajduje się jeden sklep zlokalizowany w Płocku, zajmujący się sprzedażą środków zastępczych (dopalaczy). W 2014 roku przeprowadzono 4 kontrole w sklepie zajmującym się sprzedażą środków zastępczych (dopalaczy).

Wydano ogółem 23 decyzje administracyjne oraz 1 postanowienie, w tym:

- 10 decyzji administracyjnych, w tym:
 - o 5 decyzji nakazujących wstrzymanie wprowadzania do obrotu na okres 18 miesięcy środków zastępczych i zaprzestanie prowadzenia działalności w zakresie środków zastępczych,
 - o 4 decyzje zakazujące wprowadzania do obrotu środków zastępczych i nakazujące wycofanie produktów z obrotu oraz ich zniszczenie na koszt strony postępowania,
 - o 1 decyzja umarzająca postępowanie administracyjne,
- 13 decyzji finansowych w tym:
 - o 4 decyzje za przeprowadzone badania laboratoryjne dotyczące składu jakościowego produktów środków zastępczych na łączną kwotę 3 788,40 zł,
 - o 5 decyzji za czynności kontrolne,
 - o decyzje dotyczące kary pieniężnej za wprowadzanie do obrotu środków zastępczych, w tym: 1 decyzja na kwotę 30 000,00 zł, 3 decyzje po 50 000,00 zł każda,
 - o 1 postanowienie.

Podczas kontroli zabezpieczono i opieczętowano 491 sztuk środków zastępczych oraz pobrano 10 próbek do badań laboratoryjnych. Badania laboratoryjne składu jakościowego wykazały w badanych produktach substancje, które są środkami zastępczymi w rozmiennieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii: (pentadron, UR-144 i 3-MMC).

Prowadzony był bieżący monitoring działań Państwowej Inspekcji Sanitarnej w ramach prowadzonego nadzoru nad środkami zastępczymi i przekazywany do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie. Po każdych podjętych działaniach przez Sekcję Nadzoru Higieny Pracy tj. przeprowadzeniu kontroli, wniesienia sprzeciwu po kontroli, wydaniu decyzji, wniesieniu odwołania od wydanej przez PPIS w Płocku decyzji, otrzymaniu wyników z przeprowadzonych badań laboratoryjnych dotyczących składu jakościowego produktów środków zastępczych, zgłoszeniu do organów ścigania działalności w zakresie środków zastępczych: Prokuratura, Policja, wprowadzane są dane do elektronicznego systemu monitorowania informacji o środkach zastępczych. Co dwa tygodnie sporządzane są meldunki dotyczące zatruć środkami zastępczymi i przekazywane do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Warszawie.

V. MAPA PROBLEMOWA

1. napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną wśród młodzieży,
2. w przypadku substancji nielegalnych, przetwory konopi to substancje najbardziej rozpowszechnione wśród młodzieży szkolnej (podobnie jak i w całym kraju),
3. na kolejnych miejscach, jeśli chodzi o rozpowszechnienie używania, plasują się substancje wziewne oraz amfetamina,
4. „dopalacze” są również używane przez młodzież, mimo że nie ma zgłoszeń do leczenia z powodu używania nowych substancji psychoaktywnych
5. chłopcy częściej niż dziewczęta deklarują używanie kiedykolwiek w życiu przetworów konopi,
6. w przypadku używania przez osoby uzależnione wielu różnych substancji psychoaktywnych dane z lat 2012 – 2014 wskazują na tendencję wzrostową,
7. od 5 lat wśród osób uzależnionych rejestruje się odsetek osób ujawniających problemy związane z używaniem przetworów konopi na poziomie 18%-23%,
8. problemowe używanie amfetaminy pozostaje od 5 lat na stabilnym poziomie,
9. widoczny jest systematyczny wzrost młodszych osób trafiających do Punktu Konsultacyjnego (zarówno wśród kobiet jak i mężczyzn) tj. w wieku 16-19 lat.
10. w 2014 r. odnotowano stabilny trend liczby osób uzależnionych zgłaszających się do Punktu Konsultacyjnego/Poradni Monar
11. najnowsze dane wskazują na wzrost liczby zatruc z powodu narkotyków, co może wskazywać na zwiększanie się zagrożenia z powodu używania narkotyków
12. znaczącą grupę osób korzystających z oferty pomocy tworzą osoby z trudnościami wychowawczymi lub prezentujące zachowania ryzykowne według danych Ośrodka Kai Karos ,
13. nadal dość stała liczba osób współuzależnionych lub borykających się z problemem narkomanii w rodzinie zgłasza się po specjalistyczną pomoc,
14. zmniejszyła się liczba nielegalnych uprawy marihuany zabezpieczonych przez policję, jednakże liczba zabezpieczonych roślin marihuany na ujawnionych uprawach nie uległa zmianie,
15. w Płocku dostępne były w 2014 „dopalacze” mimo podejmowanych prób zamknięcia sklepów
16. Pomocą z powodu problemu narkotyków objęto ponad 700 osób w Płocku

VI. WNIOSKI I REKOMENDACJE

Na terenie miasta Płocka prowadzonych jest szereg działań z obszaru profilaktyki narkomanii, jak również pomocy terapeutycznej, medycznej czy też społecznej kierowanej do użytkowników narkotyków. Sieć instytucji działających na terenie miasta oferuje bardzo zróżnicowaną pomoc osobom, które borykają się z problemem narkotyków i narkomanii. Należy odnotować dużą liczbę prowadzonych działań profilaktycznych w ramach przeciwdziałania narkomanii w Płocku. Według analiz prowadzonych wśród miast województwa mazowieckiego Płock objął działaniami profilaktyki uniwersalnej największą grupę osób w ramach przeciwdziałania narkomanii. W ramach prowadzonych działań w Płocku objęto programami profilaktyki (uniwersalnej, selektywnej i wskazującej) prawie 93 tysiące osób. Płock jest jednym z niewielu miast, które wdraża aż pięć programów profilaktyki uniwersalnej znajdujących się w bazie programów rekomendowanych KBPN. Wśród 10 największych miast polski nie ma żadnego, który by wdrażał aż tyle programów rekomendowanych. Należy nadal kontynuować działania mające na celu realizację sprawdzonych i skutecznych programów. Warto również aby przedstawiciele miasta podzieli się doświadczeniami we wdrażaniu programów rekomendowanych z innymi miastami np. na łamach Serwisu Informacyjnego Narkomania.

Wyniki badania wśród młodzieży szkolnej wskazały, że napoje alkoholowe są najbardziej rozpowszechnioną substancją psychoaktywną. Palenie tytoniu pozostaje nieco mniej popularne, a w najniższym stopniu młodzież deklaruje kontakty z substancjami nielegalnymi. Warto zaznaczyć, że większość płockiej młodzieży nigdy nie sięgnęła po narkotyki. Najbardziej popularnym narkotykiem wśród płockiej młodzieży jest marihuana lub haszysz, co wpisuje się w trendy ogólnopolskie. Nawiązując też do ogólnopolskich wyników badań w populacji generalnej (KBPN 2010) oraz wśród młodzieży szkolnej (IPiN 2011), które wskazywały na wzrost używania marihuany, wydaje się zasadne utrzymywanie prowadzonych działań na podobnym poziomie ze szczególnym uwzględnieniem działań koncentrujących się na przeciwdziałaniu używania marihuany. Dodatkowo aktywność ruchów na rzecz legalizacji marihuany może wzmacniać u młodzieży przekonanie o niskiej szkodliwości tej substancji, tym samym wpływając na wzrost konsumpcji. Profilaktyka używania narkotyków, w szczególności rzetelne informowanie na temat przetworów konopi, staje się zatem ważnym przedmiotem prowadzonych działań.

Podczas spotkań profilaktycznych z płocką młodzieżą warto mieć na uwadze, że chłopcy częściej niż dziewczęta deklarują używanie kiedykolwiek w życiu przetworów konopi, a 17-18-latkowie częściej niż ich rówieśniczki wskazują na eksperymenty z amfetaminą i sterydami anabolicznymi.

Dostępne wyniki badania wśród młodzieży szkolnej są źródłem istotnych informacji o skali zjawiska używania substancji psychoaktywnych przez młodych mieszkańców Płocka. Przeprowadzenie tych badań stanowi zatem ważny element monitorowania problemu narkotykowego. W dalszej kolejności warto rozważyć badania z tego obszaru przeprowadzone na grupie dorosłych mieszkańców Płocka, co pozwoliłoby na uzupełnienie obrazu o dodatkowe informacje na temat ich doświadczeń i postaw.

Analizując skalę problemowego używania narkotyków na terenie Płocka, odnotowano stabilną liczbę osób uzależnionych zgłaszających się do Poradni Profilaktyczno - Konsultacyjnej MONAR, co na przestrzeni w 2014 roku. W latach 2009 - 2014 większość osób uzależnionych zgłaszających się do Poradni (wcześniej Punktu Konsultacyjnego) stanowili mężczyźni. Jednakże należy wziąć pod uwagę wzrost w latach 2009-2014 liczby zgłoszeń uzależnionych kobiet.

Obserwować także należy wiek odbiorców działań związanych z reagowaniem na problem narkotykowy. Nadal odnotowuje się bowiem wzrostową tendencję w przypadku zgłoszeń do Poradni MONAR kobiet i mężczyzn w najmłodszej grupie wiekowej tj. w wieku 16-19 lat. Powyższe wskaźniki wymagają dalszego monitorowania w kontekście wyników uzyskanych w badaniu rozpowszechnienia używania narkotyków przez młodzież szkolną, interwencji medycznych udzielanych osobom w wieku poniżej 18 rż., a także programów wczesnej interwencji prowadzonych na terenie miasta Płocka.

Od 5 lat około jedna trzecia mężczyzn korzysta z pomocy Poradni MONAR z powodu uzależnienia od alkoholu. W przypadku mężczyzn dane z roku 2014 potwierdzają stabilizację wskaźników używania substancji psychoaktywnych w porównaniu do roku 2013. Jednakże nastąpił wzrost zgłoszeń z powodu marihuany. Wśród kobiet w 2014 r. ustabilizowały się wskaźniki dotyczące używania substancji psychoaktywnych. Ogólnie najczęściej konsumowaną przez osoby uzależnione substancją jest alkohol. W przypadku używania wielu różnych substancji psychoaktywnych przez osoby uzależnione dane z lat 2011 – 2014 wskazują na nieznaczną tendencję wzrostową. Od 5 lat rejestruje się odsetek osób ujawniających problemy związane z używaniem przetworów konopi na poziomie 18%-23%, co oznacza, że stała grupa użytkowników wymaga interwencji związanych ze stosowaniem marihuany lub haszyszu. Problemy związane z używaniem amfetaminy pozostają od 5 lat na stabilnym poziomie. W 2014 r. nie zgłosiła się natomiast do Poradni MONAR osoba z problemem „dopalaczy” jako substancją podstawową. Jednakże „dopalacze” są używane wśród osób, które zgłaszają się do Poradni.

Stabilnie kształtuje się sytuacja związana z problemem marginalizacji społecznej i poważnych konsekwencji zdrowotnych użytkowników narkotyków. Jednakże widać pierwsze oznaki wzrostu problemów z powodu używania narkotyków. W 2014 roku Zespoły Pracy Socjalnej udzieliły pomocy 31 osobom z problemem narkotykowym, co oznacza niewielki wzrost w porównaniu do 2013 roku. Ponadto odnotowano również niewielki wzrost liczby pacjentów hospitalizowanych z powodu zatrucia narkotykowego (12 osób), w tym nie zarejestrowano przypadków śmiertelnych. W 2014 r. pogotowie ratunkowe udzieliło pomocy 25 osobom będącym pod wpływem narkotyków, co oznacza duży wzrost w porównaniu do 2013 roku. Zwiększyła się liczba osób przyjętych na detoksykację (19 osób w 2014). Najnowsze dane z pogotowia ratunkowego mogą wskazywać na wzrost szkodliwego zażywania narkotyków. Jednakże należy podkreślić, że liczba interwencji w 2014 jest mniejsza od wartości z lata 2009-2012, kiedy odnotowano około 30 osób, którym udzielono pomoc medyczna w związku z podejrzeniem użycia środków odurzających.

Dane z obszaru ograniczania podaży wskazują na niewielki wzrost liczby przestępstw stwierdzonych z ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Ceny na nielegalnym rynku narkotyków pozostają stabilne. Najczęściej przestępstwa narkotykowe na terenie miasta Płocka dotyczą marihuany. W ostatnich latach nie ujawniono posiadania środków halucynogennych (LSD, grzyby halucynogenne), co może wskazywać na małą popularność tego typu substancji w Płocku. Nieznacznie zmniejszyły się zabezpieczenia marihuany oraz plantacji konopi. Wzrosły za to zabezpieczenia narkotyków stymulujących w tym metaamfetaminy. Biorąc pod uwagę rozwój rynku „dopalaczy” narkotyki syntetyczne będą coraz bardziej popularne.

Następujące obszary i kierunki działań warto zatem uwzględnić przy tworzeniu lokalnej strategii antynarkotykowej:

- dalsze wspieranie programów profilaktyki uniwersalnej, szczególnie tych rekomendowanych
- dalszy rozwój programów profilaktyki selektywnej i wskazującej takich jak np. program Fred,

- profilaktyka wśród młodzieży szkolnej powinna być utrzymywana na podobnym poziomie ze szczególnym uwzględnieniem działań koncentrujących się na przeciwdziałaniu używania marihuany, która staje się coraz bardziej popularna.
- wspieranie programów kierowanych do rodzin i bliskich osób z problemem narkotykowym,
- wspieranie programów kierowanych do kobiet używających substancji psychoaktywnych,
- warto rozważyć przeprowadzenie badania skali używania substancji psychoaktywnych przez dorosłych mieszkańców Płocka, co pozwoliłoby na uzupełnienie obrazu o dodatkowe informacje na temat ich doświadczeń i postaw,
- obserwowana wzrostowa tendencja w przypadku zgłoszeń do leczenia kobiet i mężczyzn w najmłodszej grupie wiekowej tj. w wieku 16-19 lat może być wyznacznikiem dobrej dostępności oferty pomocy, ale też wskazuje na potrzebę objęcia młodych mieszkańców Płocka profilaktyką, najprawdopodobniej selektywną i wskazującą,
- utrzymuje się dość stabilny odsetek osób ujawniających problemy związane z używaniem przetworów konopi, co oznacza, że stała grupa użytkowników wymaga interwencji związanych ze stosowaniem marihuany lub haszyszu (w tym pomocy leczniczej).
- tematyka nowych substancji psychoaktywnych w kontekście profilaktyki jak również współdziałania różnych służb Inspekcja Sanitarna oraz Policji w celu ograniczenia dostępności w Płocku do tych substancji
- działania z zakresu redukcji szkód dotyczące programów party workingowych, które mogą być realizowane na corocznie odbywających się w Płocku festiwalach młodzieżowych jak np. Reggealand. Oferta tego typu adresowana jest do użytkowników narkotyków i ma na celu ograniczenie szkód związanych z używaniem narkotyków jak również podniesienie bezpieczeństwa imprez masowych. Pierwsze programy redukcji szkód (party workingowe) w Polsce zostały poddane ewaluacji i udowodniły swoją przydatność (raport z tych badań jest dostępny na stronie KBPN: http://www.cinn.gov.pl/portal?id=15&res_id=217715)

VII. Załącznik nr 1

Zestawienie danych dotyczących stanu problemu narkotyków i narkomanii na terenie Płocka w latach 2008 – 2014.

Lp.	Nazwa Instytucji	Rodzaj zjawiska, działania	2008	2009	2010	2011	2012	2013	2014
1.	Poradnia Profilaktyczno Konsultacyjna Monar w Płocku	Liczba osób uzależnionych/nie wizyt/zgłaszających się do Punktu (substancje psychoaktywne)	156	182	137	142	211	215	216
		Liczba osób uzależnionych/nie wizyt/zgłaszających się do Punktu (substancje	104	100	86	92	138	142	153

		psychoaktywne wyłączając alkohol)							
		Liczba osób eksperymentujących zgłaszających się do Punktu (wszystkie substancje psychoaktywne)	55	65	84	75	80	80	80
		Liczba osób współuzależnionych i członkowie rodzin osób zagrożonych narkomanią	149	140	157	111	124	148	150
2.	Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Jest Czas” w Płocku	Liczba osób zgłaszających się do Ośrodka z powodu zażywania substancji psychoaktywnych lub wykazujących zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze	41	68	80	42	60	67	52
		Liczba osób zgłaszających się do Ośrodka z powodu zażywania substancji psychoaktywnych (wyłączając alkohol, zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze)	20	16	20	20	13	18	29
3.	Punkt Doradztwa Rodzinnego KAI KAİROS	Liczba osób używających substancji psychoaktywnych lub wykazujących zachowania ryzykowne				10	51	33	27
		Członkowie rodzin osób używających substancji psychoaktywnych lub				5	23	2	4

		wykazujących zachowania ryzykowne							
4.	Ośrodek Opiekuńczo-Wychowawczy w Płocku	Liczba testów pozytywnych u nieletnich przebywających w Placówce Interwencyjnej	17 (liczba nielet., u których wykryt o pozyt. wynik testu)	26	14	6	5	5	
5.	Centrum Psychologiczno – Pastoralne METANOIA	Liczba osób z problemem narkotykowym, którym udzielono porad Liczba członków rodzin z problemem narkotykowym, którym udzielono porad				13 14	3 5	9 6	
6.	Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Płocku	Liczba zarejestrowanych osób (zażywających narkotyki) i ich rodzin, którym udzielono pomocy	brak danych	16	10	21	30	28	
7.	Wojewódzki Szpital Zespolony w Płocku	Liczba pacjentów przyjętych do Szpitala z zatruciem narkotykowym Liczba pacjentów przyjętych do Szpitala z zatruciem narkotykowym ze skutkiem śmiertelnym	brak danych brak danych	3 3	8 0	17 1	14 0	10 0	0
8.	Wojewódzka Stacja Pogotowia Ratunkowego i Transportu Sanitarnego w Płocku	Liczba interwencji u osób z podejrzeniem użycia środków odurzających	34	29	31	29	29	10	

9.	Ośrodek Profilaktyki i Terapii „Azyl”	Liczba osób zgłaszających się do Ośrodka z powodu zażywania substancji psychoaktywnych lub wykazujących zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze	-	-	-	-	-	-	205
		Liczba osób zgłaszających się do Ośrodka z powodu zażywania substancji psychoaktywnych (wyłączając alkohol, zachowania ryzykowne i trudności wychowawcze)	-	-	-	-	-	-	30
10	Punkt Informacyjny – Konsultacyjny „Azyl”	Liczba osób, które zgłosiły się po pomoc, w tym: Osoby z problemem narkotykowym							95
									7
11	Wojewódzki Samodzielny Zespół Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej im. Prof. Wilczkowskiego w Gostyninie	Liczba osób przyjętych do Szpitala z problemem narkotykowym	25	36	31	15	20	16	

Artur Malczewski